

บทที่ ๔

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาการดำเนินงานของอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เครื่องหนังในประเทศไทย ผู้ศึกษาได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล ด้วยการรวบรวมข้อมูลที่ได้รับจากหน่วยงานของทางราชการ และจากข้อมูลในแบบสอบถาม ซึ่งได้จากการสอบถามผู้ผลิตในระหว่าง เดือนกรกฎาคม-กันยายน พ.ศ. ๒๕๒๔ โดยการวิเคราะห์ได้แบ่งออกเป็น ๓ ส่วนด้วยกันคือ ส่วนที่หนึ่งเป็นการ วิเคราะห์ในเรื่องทั่ว ๆ ไปของสถานประกอบการที่ถูกเลือกเป็นตัวอย่างในการศึกษา ส่วนที่สอง เป็นการวิเคราะห์เพื่อพิสูจน์สมมุติฐานในการศึกษา และส่วนที่สามจะเป็นการวิเคราะห์ข้อมูล อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เครื่องหนัง

การวิเคราะห์ในเรื่องทั่วไป

การวิเคราะห์ในส่วนนี้ จะเป็นการวิเคราะห์เกี่ยวกับจำนวนของสถานประกอบการ ในอุตสาหกรรมแต่ละประเภทเปรียบเทียบกับเงินทุนจดทะเบียน การรวมตัวของบรรดาผู้ผลิต และรวมถึงบทบาทในการว่าจ้างแรงงานของสถานประกอบการดังกล่าว ซึ่งผลของการวิเคราะห์ ดังต่อไปนี้

ศูนย์วิทยพัทยาการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๓ แสดงจำนวนสถานประกอบการที่ทำการศึกษ เปรียบ เทียบกับ เงินทุนจดทะเบียน

จำนวน เงินทุนที่จดทะเบียน	ประเภทอุตสาหกรรม			จำนวน สถานประ- กอบการ	ร้อยละ
	รองเท้า	กระเป๋า	ถุงมือ		
ทุน ๒,๐๐๐,๐๐๐-๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท	๓	๓	๔	๑๐	๗๑.๔๓
ทุนตั้งแต่ ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป	๒	-	๒	๔	๒๘.๕๗
รวม	๕	๓	๖	๑๔	๑๐๐.๐๐

ในการศึกษาการดำเนินงานของอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เครื่องหนังไทย ด้วยวิธีสุ่มตัวอย่างปรากฏว่า สถานประกอบการที่ผู้ผลิตให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามมีจำนวน ๑๔ แห่ง โดยเป็นสถานประกอบการที่ผลิตรองเท้าจำนวน ๕ แห่ง ผลิตกระเป๋าจำนวน ๓ แห่ง และผลิตถุงมือจำนวน ๖ แห่ง ซึ่งสถานประกอบการทั้ง ๑๔ แห่งนี้ มีเงินทุนจดทะเบียนรวมกันทั้งสิ้น ๑๒๖,๖๐๐,๐๐๐ บาท โดยร้อยละ ๗๑.๔๓ (๑๐ แห่ง) เป็นสถานประกอบการที่มีเงินทุนจดทะเบียนตั้งแต่ ๒,๐๐๐,๐๐๐-๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท และร้อยละ ๒๘.๕๗ (๔ แห่ง) เป็นสถานประกอบการที่มีเงินทุนจดทะเบียนตั้งแต่ ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาทขึ้นไป ดังปรากฏรายละเอียดในตารางที่ ๑๓ และในบรรดาสถานประกอบการเหล่านี้เป็นสถานประกอบการของคนไทยล้วน ๆ จำนวน ๑๓ แห่ง เป็นสถานประกอบการที่เกิดจากการร่วมทุนกับต่างประเทศ คือประเทศคานาดาเพียง ๑ แห่ง โดยคนไทยถือหุ้นประมาณร้อยละ ๓๕ ที่เหลือประมาณร้อยละ ๖๕ เป็นการถือหุ้นของชาวต่างประเทศ

ตารางที่ ๑๔ แสดงการรวมตัวของผู้ผลิต เพื่อประโยชน์ในการดำเนินธุรกิจ

การเป็นสมาชิกของสมาคม	ประเภทอุตสาหกรรม			จำนวน (ราย)
	รองเท้า	กระเป๋า	ถุงมือ	
๑. สมาคมอุตสาหกรรมไทย	-	-	๑	๑
๒. สมาคมการค้าอุตสาหกรรมรองเท้าไทย	๑	-	-	๑
๓. สมาคมกระเป๋าไทย	-	-	-	-
๔. สมาคมอุตสาหกรรมฟอกหนังไทย	-	-	๒	๒
๕. ทั้งข้อ ๑ และข้อ ๒.	-	-	-	-
๖. ทั้งข้อ ๑ และข้อ ๓	-	๒	-	๒
๗. ทั้งข้อ ๑ และข้อ ๔	-	๑	-	๑
รวม	๑	๓	๓	๗

ในตารางที่ ๑๔ จะเห็นว่าจากจำนวนผู้ผลิตที่ตอบแบบสอบถามจำนวน ๑๔ ราย มีผู้ผลิตเพียง ๗ รายเท่านั้น ที่มีการรวมตัวกันเพื่อประโยชน์ในการดำเนินธุรกิจ ซึ่งการรวมตัวกันนี้เป็นไปในรูปของการสมัครเป็นสมาชิกของสมาคมต่าง ๆ ดังนี้ มีผู้ผลิตรองเท้าจำนวน ๑ ราย ที่เป็นสมาชิกของสมาคมการค้าอุตสาหกรรมรองเท้าไทย ผู้ผลิตกระเป๋าจำนวน ๒ ราย เป็นสมาชิกของสมาคมอุตสาหกรรมไทยและสมาคมกระเป๋าไทย ผู้ผลิตกระเป๋าอีกจำนวน ๑ ราย เป็นสมาชิกของสมาคมอุตสาหกรรมไทยและสมาคมอุตสาหกรรมฟอกหนังไทย สำหรับผู้ผลิตถุงมือ มีผู้ผลิตจำนวน ๑ ราย ที่เป็นสมาชิกของสมาคมอุตสาหกรรมไทย และผู้ผลิตอีก ๒ ราย ที่เป็นสมาชิกของสมาคมอุตสาหกรรมฟอกหนังไทย

ตารางที่ ๑๕ แสดงจำนวนคนงานแต่ละ เพศในอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เครื่องหนัง

ประเภทอุตสาหกรรม	คนงานหญิง	คนงานชาย	รวม	(ร้อยละ)
รองเท้า (ร้อยละ)	๒๘๓ (๕๗.๐๖)	๒๑๓ (๔๒.๙๔)	๔๙๖ (๑๐๐.๐๐)	(๓๑.๘๖)
กระเป๋า (ร้อยละ)	๒๖๗ (๗๑.๙๗)	๑๐๔ (๒๘.๐๓)	๓๗๑ (๑๐๐.๐๐)	(๒๓.๘๓)
ถุงมือ (ร้อยละ)	๔๙๑ (๗๑.๑๖)	๑๙๙ (๒๘.๘๔)	๖๙๐ (๑๐๐.๐๐)	(๔๔.๓๑)
รวม (ร้อยละ)	๑,๐๔๑ (๖๖.๘๖)	๕๑๖ (๓๓.๑๔)	๑,๕๕๗ (๑๐๐.๐๐)	

จากตารางที่ ๑๕ จะพบว่า สถานประกอบการจำนวน ๑๔ แห่งที่ทำการศึกษา ได้ก่อให้เกิดการว่าจ้างงานจำนวน ๑,๕๕๗ คน หรือเฉลี่ยแล้วมีการจ้างคนงาน ๑๑๑ คนต่อ ๑ กิจการ โดยเป็นการจ้างแรงงานในอุตสาหกรรมการผลิตรองเท้าจำนวน ๔๙๖ คน อุตสาหกรรมการผลิตกระเป๋า จำนวน ๓๗๑ คน และอุตสาหกรรมการผลิตถุงมือจำนวน ๖๙๐ คน ซึ่งคิดเป็นอัตราส่วนร้อยละของจำนวนคนทั้งสิ้นเท่ากับ ๓๑.๘๖ ๒๓.๘๓ และ ๔๔.๓๑ ตามลำดับ

การจ้างงานของอุตสาหกรรมประเภทนี้ ส่วนใหญ่จะเป็นการว่าจ้างแรงงานหญิงมากกว่า แรงงานชาย ดังจะเห็นได้จากตารางที่ ๑๕ ว่า ในจำนวนคนงานทั้งสิ้น ๑,๕๕๗ คน จะเป็นคนงานหญิงเสียจำนวน ๑,๐๔๑ คน และเป็นคนงานชายเพียง ๕๑๖ คน ซึ่งเมื่อคิดเป็นอัตราส่วนร้อยละ จะเท่ากับ ๖๖.๘๖ และ ๓๓.๑๔ ของจำนวนคนงานที่ว่าจ้างทั้งหมดตามลำดับ การว่าจ้างแรงงานหญิงมากกว่าชาย จะมีอยู่ในอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เครื่องหนังทุกประเภท สำหรับการที่

อุตสาหกรรมนี้มีความต้องการแรงงานหญิงมากกว่าแรงงานชายนั้น อาจเนื่องมาจากผลิตภัณฑ์เครื่องหนัง เป็นอุตสาหกรรมที่จำเป็นต้องอาศัยความประณีตในการผลิต ซึ่งโดยปกติแล้วผู้หญิงจะมีความสามารถในการทำงานที่ต้องอาศัยความละเอียดประณีตมากกว่าผู้ชาย

ตารางที่ ๑๖ แสดงจำนวนสถานประกอบการที่มีการจ้างแรงงานในลักษณะลูกจ้างประจำ

ร้อยละของจำนวน ลูกจ้าง ประจำ	๑๐๐%	น้อยกว่า๑๐๐% แต่สูงกว่า๕๐%	ตั้งแต่ ๕๐ % ลงมา	รวม (ราย)
ประเภท อุตสาหกรรม				
รองเท้า	๔	๑	-	๕
กระเป๋า	๑	๒	-	๓
ถุงมือ	๔	๑	๑	๖
รวม (ราย)	๙	๔	๑	๑๔

จากตารางที่ ๑๖ ปรากฏว่า การจ้างแรงงานของสถานประกอบการจำนวน ๑๔ แห่ง เป็นการจ้างในลักษณะคนงานประจำในอัตราส่วนร้อยละ ๑๐๐ จำนวน ๙ แห่ง โดยแบ่งเป็นสถานประกอบการที่ผลิตรองเท้าจำนวน ๔ แห่ง กระเป๋าจำนวน ๑ แห่ง และถุงมือจำนวน ๔ แห่ง และเป็นการจ้างในลักษณะคนงานประจำในอัตราส่วนที่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐๐ แต่สูงกว่าร้อยละ ๕๐ จำนวน ๔ แห่ง ซึ่งสถานประกอบการที่มีการจ้างแรงงานอยู่ในเกณฑ์ดังกล่าว ได้แก่สถานประกอบการที่ผลิตรองเท้าจำนวน ๑ แห่ง กระเป๋า จำนวน ๒ แห่ง และถุงมือจำนวน ๑ แห่ง สำหรับสถานประกอบการที่มีการจ้างคนงานประจำในอัตราส่วนตั้งแต่ร้อยละ ๕๐ ลงมา มีเพียง ๑ แห่ง คือสถานประกอบการผลิตถุงมือ

การวิเคราะห์เพื่อพิสูจน์สมมุติฐานในการศึกษา

เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษา เกี่ยวกับการดำเนินงานของอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ เครื่องหนัง ในประเทศไทย ผู้ศึกษาได้กำหนดสมมุติฐานในการศึกษาไว้ ๔ ประการคือ

๑. ผลผลิตของอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ เครื่องหนังมีแนวโน้มที่จะสูงขึ้น
๒. ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อ การเพิ่มผลผลิตจะ เป็นปัจจัยทางด้านวัตถุดิบมากกว่าปัจจัยทางด้านแรงงาน
๓. ความต้องการใช้ผลิตภัณฑ์ เครื่องหนังไทยภายใน ประเทศและ ปริมาณการส่งออกมีแนวโน้มสูงขึ้น
๔. อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ เครื่องหนัง ประสบปัญหาการขาดแคลนวัตถุดิบภายใน ประเทศคือหนังฟอกที่มีคุณภาพดี

การวิเคราะห์ข้อมูลต่อไปนี้ จึง เป็นการวิเคราะห์เพื่อพิสูจน์สมมุติฐานทั้ง ๔ ประการ ว่าเป็นความจริงตามที่ได้กำหนดไว้หรือไม่

ก. การคำนวณหาผลผลิตและปัจจัยที่มีผลกระทบต่อ การเพิ่มผลผลิต

ในการพิสูจน์สมมุติฐานว่า ผลผลิตของอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ เครื่องหนังมีแนวโน้มที่จะสูงขึ้น และปัจจัยที่มีผลกระทบต่อ การเพิ่มผลผลิตจะ เป็นปัจจัยทางด้านวัตถุดิบ มากกว่าปัจจัยทางด้านแรงงานนั้น ผู้ศึกษาได้เลือกใช้วิธีการคำนวณหาผลผลิตแบบพลวัต (Dynamic Productivity) โดยอาศัยปัจจัยการผลิตบางประการในการคำนวณหาผลผลิต (Partial Productivity) ซึ่งในที่นี้จะนำปัจจัยทางด้านวัตถุดิบ คือหนังฟอก และปัจจัยทางด้านแรงงานมาใช้ในการคำนวณหาผลผลิต

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๗ แสดงปริมาณการผลิต มูลค่าการจำหน่ายและการใช้ปัจจัยการผลิต ในอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เครื่องหนังแต่ละประเภท

ประเภทอุตสาหกรรม	ท.ศ.	ปริมาณการผลิต	ยอดขาย (บาท)	หนังฟอกที่ใช้ผลิต (บาท)	ค่าแรง (บาท)	หนังฟอกและค่าแรง ที่ใช้ในการผลิต(บาท)	ราคาขาย ต่อหน่วย	มูลค่าการใช้หนัง ฟอกต่อหน่วย	ค่าแรง ต่อหน่วย	มูลค่าการใช้หนัง ฟอกและค่าแรง ต่อหน่วย
๑. รองเท้า มีหน่วยผลิต เป็นคู่	๒๕๒๓	๓๑๓,๖๐๘	๔๔,๖๗๑,๗๖๘	๑๗,๔๘๒,๘๐๔	๔,๗๘๐,๗๑๗	๒๒,๒๖๓,๕๒๑	๑๔๒.๔๔	๕๗.๓๔	๑๕.๒๔	๗๒.๕๘
	๒๕๒๔	๔๔๕,๔๐๔	๗๑,๖๖๓,๖๖๒	๓๒,๑๖๖,๑๘๘	๗,๘๕๖,๑๕๒	๔๐,๐๒๒,๓๔๑	๑๓๑.๓๔	๕๘.๕๘	๑๕.๔๐	๗๓.๙๘
	๒๕๒๕	๔๗๔,๐๖๐	๖๔,๑๓๔,๓๔๘	๓๑,๑๖๔,๑๐๖	๘,๕๖๘,๖๘๘	๓๙,๖๓๒,๗๙๔	๑๔๔.๓๑	๖๕.๐๖	๑๗.๖๘	๘๒.๗๔
	๒๕๒๖	๖๑๕,๓๔๓	๘๐,๔๔๓,๘๓๘	๓๖,๔๕๕,๕๖๐	๑๐,๑๑๒,๕๖๕	๔๗,๐๗๑,๑๒๕	๑๒๕.๘๘	๕๔.๖๗	๑๖.๓๓	๗๖.๐๐
	๒๕๒๗	๗๗๖,๖๖๗	๙๑,๕๗๗,๘๒๐	๔๔,๗๒๐,๓๓๕	๑๒,๒๕๕,๒๕๐	๕๖,๙๗๕,๕๘๕	๑๑๗.๙๑	๕๗.๕๘	๑๕.๗๘	๗๓.๓๖
๒. กระเป๋า มีหน่วยผลิต เป็นชิ้น	๒๕๒๓	๖๘๘,๑๓๑	๖๒,๔๗๕,๕๖๔	๑๕,๖๖๗,๔๒๑	๔,๗๖๖,๖๕๗	๒๐,๔๓๔,๐๗๘	๙๐.๗๕	๒๔.๕๘	๖.๕๓	๓๕.๑๑
	๒๕๒๔	๗๑๑,๗๘๖	๖๘,๘๑๒,๗๙๖	๒๐,๖๔๒,๗๒๘	๔,๙๒๕,๗๗๘	๒๕,๖๖๘,๕๐๖	๙๖.๖๘	๒๔.๐๗	๖.๕๒	๓๕.๕๙
	๒๕๒๕	๕๒๓,๘๘๘	๕๕,๘๐๒,๖๓๐	๒๕,๓๖๒,๕๔๔	๗,๑๔๓,๗๒๕	๓๒,๕๐๖,๒๖๙	๙๑.๗๕	๓๑.๗๘	๗.๗๓	๓๙.๕๑
	๒๕๒๖	๕๖๐,๒๗๘	๘๖,๕๕๐,๗๖๐	๓๐,๖๓๗,๕๑๖	๗,๖๕๕,๕๖๕	๓๘,๒๙๒,๐๘๑	๙๐.๑๓	๓๑.๕๐	๗.๕๗	๓๙.๐๗
	๒๕๒๗	๕๒๗,๕๗๕	๘๕,๔๐๘,๑๕๐	๓๐,๕๕๐,๑๗๕	๗,๗๕๐,๑๒๕	๓๘,๓๐๐,๓๐๐	๙๖.๕๐	๓๒.๕๗	๘.๖๖	๔๑.๒๓

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๗ (ต่อ)

ประเภทอุตสาหกรรม	พ.ศ.	ปริมาณการผลิต	ยอดขาย (บาท)	หนังสือที่ใช้ผลิต (บาท)	ค่าแรง (บาท)	หนังสือและค่าแรง ที่ใช้ในการผลิต(บาท)	ราคาขาย ต่อหน่วย	มูลค่าการใช้หนังสือ ต่อหน่วย	ค่าแรง ต่อหน่วย	มูลค่าการใช้หนังสือ และค่าแรง ต่อหน่วย
๓. <u>ถุงมือ</u> มีหน่วยผลิต เป็นคู่	๒๕๒๓	๕,๑๓๓,๐๘๐	๖๔,๐๘๖,๐๔๐	๓๔,๓๘๐,๘๑๒	๗,๕๖๐,๐๕๐	๔๑,๙๔๐,๘๖๒	๑๓.๕๖	๖.๗๐	๑.๔๗	๘.๑๗
	๒๕๒๔	๔,๘๐๐,๖๐๐	๕๕,๖๓๗,๔๘๐	๓๔,๔๓๔,๑๓๐	๘,๑๗๓,๕๘๐	๔๒,๖๐๗,๖๑๐	๑๒.๔๒	๗.๑๔	๑.๗๐	๘.๘๔
	๒๕๒๕	๕,๐๕๐,๐๐๐	๖๒,๘๓๘,๖๓๐	๓๖,๒๕๖,๒๐๐	๘,๖๕๖,๕๕๐	๔๔,๙๑๒,๖๕๐	๑๒.๓๔	๗.๑๒	๑.๗๐	๘.๘๒
	๒๕๒๖	๕,๕๓๒,๔๕๔	๗๐,๕๒๕,๕๐๐	๔๒,๕๕๕,๕๐๐	๙,๕๗๒,๘๕๐	๕๒,๑๒๘,๓๕๐	๑๒.๗๓	๗.๗๖	๑.๗๓	๙.๕๐
	๒๕๒๗	๘,๕๐๖,๗๐๐	๑๐๘,๒๗๐,๒๘๐	๖๔,๙๓๘,๘๐๐	๑๕,๐๑๗,๓๕๕	๘๐,๙๕๖,๑๕๕	๑๒.๑๖	๗.๒๕	๑.๖๕	๘.๙๐
๔. <u>รวม</u> อุตสาหกรรม ทั้ง ๓ ประเภท	๒๕๒๓	-	๑๗๖,๒๒๓,๕๒๗	๗๒,๐๓๑,๕๓๗	๑๗,๑๐๗,๕๐๕	๘๙,๑๓๙,๐๔๑	-	-	-	-
	๒๕๒๔	-	๒๐๐,๑๑๕,๕๓๘	๘๗,๓๕๓,๐๕๗	๒๐,๕๕๕,๕๕๐	๑๐๘,๓๕๘,๕๕๗	-	-	-	-
	๒๕๒๕	-	๒๑๖,๗๗๕,๖๐๘	๙๖,๗๘๗,๘๕๐	๒๕,๒๕๘,๕๐๓	๑๒๑,๐๓๖,๓๕๓	-	-	-	-
	๒๕๒๖	-	๒๓๗,๕๑๕,๕๕๘	๑๑๐,๕๕๒,๗๗๖	๒๗,๓๕๐,๗๘๕	๑๓๗,๘๘๓,๕๖๐	-	-	-	-
	๒๕๒๗	-	๒๘๕,๒๕๖,๒๕๐	๑๔๐,๒๓๕,๓๑๕	๓๕,๐๒๖,๗๒๓	๑๓๕,๒๖๖,๐๓๗	-	-	-	-

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๗ จะเป็นการแสดงข้อมูลเกี่ยวกับปริมาณการผลิต มูลค่าการจำหน่าย และการใช้ปัจจัยการผลิตของอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เครื่องหนังแต่ละประเภทในแต่ละปี โดยข้อมูลดังกล่าว เป็นข้อมูลที่รวบรวมมาจากแบบสอบถาม ซึ่งยังไม่ได้มีการปรับด้วยค่าดัชนีราคาผู้บริโภคแต่อย่างใด

เพื่อเป็นการพิสูจน์สมมุติฐานเกี่ยวกับผลผลิตและปัจจัยที่มีผลกระทบต่อ การเพิ่มผลผลิต ผู้ศึกษาจึงได้นำข้อมูลจากตารางที่ ๑๗ เฉพาะมูลค่าการจำหน่าย มูลค่าการใช้หนังฟอก ค่าแรง และมูลค่าการใช้หนังฟอกและค่าแรงมาปรับด้วยดัชนีราคาผู้บริโภคในแต่ละปี โดยให้ดัชนีราคาผู้บริโภคใน พ.ศ. ๒๕๒๓ เท่ากับ ๑๐๐ เมื่อได้ปรับข้อมูลเรียบร้อยแล้ว จึงนำมาคำนวณหาผลผลิต ดังแสดงในตารางที่ ๑๘ ๒๐ ๒๑ และ ๒๒

อนึ่ง ในการปรับข้อมูลดังกล่าว เนื่องจากยังไม่มีหน่วยงานใดที่คำนวณค่าของดัชนีราคาผู้บริโภคสำหรับผลิตภัณฑ์เครื่องหนังไว้โดยเฉพาะ ดังนั้น ผู้ศึกษาจึงจำเป็นต้องนำดัชนีราคาผู้บริโภคของทั้งประเทศแบบทั่วไปมาใช้ในการปรับข้อมูล อย่างไรก็ตามผู้ศึกษาก็ได้นำดัชนีราคาขายส่งที่เกี่ยวกับอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เครื่องหนังมาใช้ในการปรับข้อมูล เพื่อคำนวณหาผลผลิตด้วย ดังแสดงในตารางที่ ๑๘ โดยปรับข้อมูลของมูลค่าการจำหน่ายด้วยดัชนีราคาขายส่งผลิตภัณฑ์หนังปรับมูลค่าการใช้หนังฟอกด้วยดัชนีราคาขายส่งหนังฟอก สำหรับค่าแรงนั้นปรับด้วยดัชนีราคาผู้บริโภคของทั้งประเทศแบบทั่วไป

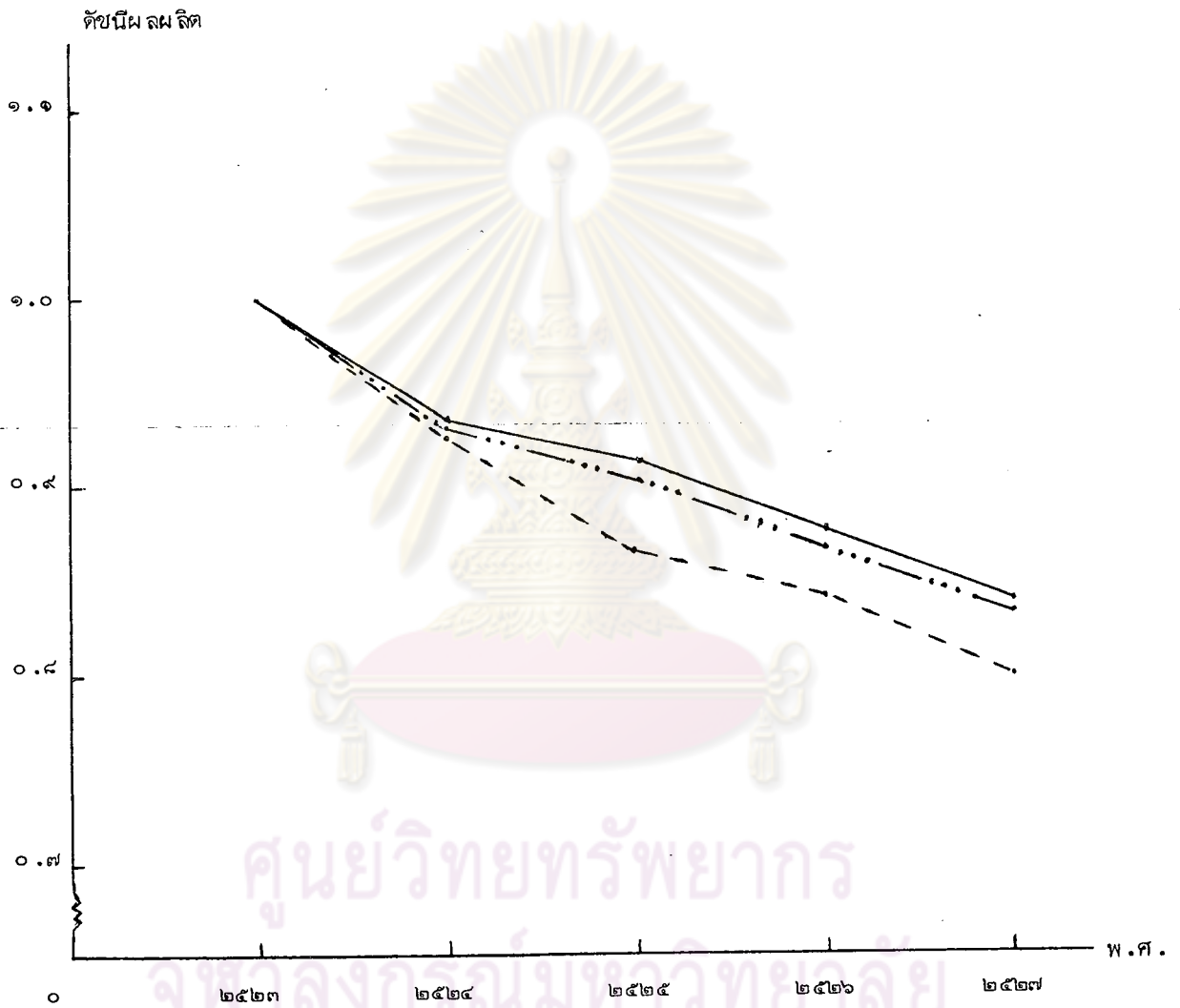
ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๑๘ แสดงดัชนีผลผลิตของอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เครื่องหนังไทย (ทั้ง ๓ ประเภท)

พ.ศ.	ยอดขาย (บาท)	มูลค่าหนังฟอกที่ใช้ผลิต (บาท)	ค่าแรง (บาท)	มูลค่าหนังฟอกและ ค่าแรงที่ใช้ใน การผลิต (บาท)	ผลผลิตจาก การใช้ หนังฟอก	ผลผลิตจาก การใช้ แรงงาน	ผลผลิตจาก การใช้หนัง ฟอกและ แรงงาน	ดัชนีผลผลิตจาก การใช้หนังฟอก	ดัชนีผลผลิตจาก การใช้แรงงาน	ดัชนีผลผลิต จากการใช้ หนังฟอกและ แรงงาน	ร้อยละ ของการ เปลี่ยนแปลง ยอดขาย	ร้อยละ ของการ เปลี่ยนแปลง มูลค่าการใช้ หนังฟอก	ร้อยละ ของการ เปลี่ยนแปลง แรงงาน	ร้อยละ ของการ เปลี่ยนแปลง มูลค่าการใช้ หนังฟอกและ ค่าแรง
๒๕๒๓	๑๗๖,๒๓๓,๕๒๗	๗๒,๐๓๑,๕๓๗	๑๗,๑๐๗,๕๐๕	๘๙,๑๓๙,๐๔๑	๒.๕๕	๑๐.๓๐	๑.๕๕	๑.๐๐๐๐	๑.๐๐๐๐	๑.๐๐๐๐	-	-	-	-
๒๕๒๔	๑๗๗,๕๖๓,๘๓๐	๗๗,๕๕๕,๘๕๕	๑๘,๕๕๕,๐๑๐	๙๖,๑๑๐,๘๖๕	๒.๒๕	๙.๕๕	๑.๕๕	๐.๕๓๕๗	๐.๕๒๗๒	๐.๕๓๕๓	๐.๗๕	๗.๖๕	๘.๖๕	๗.๕๕
๒๕๒๕	๑๘๒,๗๗๘,๗๕๗	๘๑,๖๐๘,๖๕๑	๒๐,๕๕๕,๓๕๗	๑๐๒,๑๖๓,๐๒๘	๒.๒๕	๘.๕๓	๑.๗๕	๐.๕๑๕๓	๐.๕๖๗๐	๐.๕๑๕๐	๒.๕๕	๕.๒๕	๑๐.๐๐	๖.๑๖
๒๕๒๖	๑๙๒,๘๖๗,๕๕๕	๘๙,๗๕๕,๑๖๖	๒๒,๒๑๐,๒๒๑	๑๑๒,๐๐๕,๓๘๗	๒.๑๕	๘.๖๕	๑.๗๒	๐.๕๗๗๕	๐.๕๕๒๗	๐.๕๖๕๗	๕.๕๒	๑๐.๐๕	๘.๕๕	๙.๗๕
๒๕๒๗	๒๓๓,๐๘๓,๑๕๕	๑๑๑,๐๐๕,๐๕๗	๒๘,๒๒๕,๕๕๕	๑๓๙,๒๒๙,๖๑๒	๒.๐๖	๘.๒๖	๑.๖๕	๐.๕๕๐๘	๐.๕๐๑๕	๐.๕๓๓๓	๒๐.๕๕	๒๕.๕๕	๒๗.๐๕	๒๖.๐๕

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กราฟรูปที่ ๑ แสดงดัชนีผลผลิตของอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เครื่องหนัง (ทั้ง ๓ ประเภท)

- หมายเหตุ :
- ๑. _____ แสดงดัชนีผลผลิตในการใช้วัตถุดิบ (หนังฟอก)
  - ๒. - - - - - แสดงดัชนีผลผลิตในการใช้แรงงาน
  - ๓. . . . . แสดงดัชนีผลผลิตจากการใช้ปัจจัยการผลิตทั้ง ๒ ประเภท

ตารางที่ ๑๔ แสดงดัชนีผลผลิตของอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เครื่องหนังไทย (ทั้ง ๓ ประเภท) ซึ่งปรับค่าด้วยดัชนีราคาขายส่งและดัชนีราคาผู้บริโภค

พ.ศ.	ยอดขาย (บาท)	มูลค่าหนึ่งฟองที่ ใช้ผลิต (บาท)	ค่าแรง (บาท)	มูลค่าหนึ่งฟองและ ค่าแรงที่ใช้ในการ ผลิต (บาท)	ผลผลิตจาก การใช้หนึ่งฟอง	ผลผลิตจากการ ใช้แรงงาน	ผลผลิตจากการ ใช้หนึ่งฟองและ แรงงาน	ดัชนีผลผลิตจาก การใช้หนึ่งฟอง	ดัชนีผลผลิต จากการใช้ แรงงาน	ดัชนีผลผลิตจาก การใช้หนึ่งฟอง และแรงงาน	ร้อยละของ การเปลี่ยนแปลง ยอดขาย	ร้อยละของการ เปลี่ยนแปลงมูล ค่าการใช้หนึ่ง ฟอง	ร้อยละของการ เปลี่ยนแปลง ค่าแรง	ร้อยละของ การเปลี่ยนแปลง การใช้หนึ่ง ฟองและค่าแ
๒๔๒๓	๑๓๖,๒๓๓,๔๒๗	๗๒,๐๓๑,๔๓๗	๑๗,๑๐๗,๕๐๕	๘๙,๑๓๘,๙๔๒	๒.๕๕	๑๐.๓๐	๑.๕๕	๑.๐๐๐๐	๑.๐๐๐๐	๑.๐๐๐๐	-	-	-	-
๒๔๒๔	๑๘๕,๒๕๑,๑๕๔	๘๘,๖๓๓,๔๒๐	๑๘,๕๕๕,๐๑๐	๑๐๗,๒๒๗,๔๓๐	๒.๐๔	๕.๕๖	๑.๗๓	๐.๘๕๓๑	๐.๕๖๗๐	๐.๘๗๓๗	๕.๑๔	๒๓.๐๕	๘.๖๕	๒๐.๒๖
๒๔๒๕	๑๕๑,๖๖๗,๒๐๓	๑๐๐,๖๑๑,๐๗๐	๒๐,๕๕๕,๓๘๗	๑๒๑,๑๖๕,๔๕๗	๑.๕๐	๕.๓๗	๑.๕๘	๐.๗๗๕๕	๐.๕๐๕๗	๐.๗๕๕๐	๓.๕๕	๑๓.๕๑	๑๐.๐๐	๑๒.๕๕
๒๔๒๖	๑๕๑,๑๕๕,๕๑๗	๑๑๕,๕๐๕,๓๒๕	๒๒,๒๑๐,๒๒๑	๑๓๗,๗๑๕,๕๔๐	๑.๖๖	๕.๖๑	๑.๓๕	๐.๖๗๗๕	๐.๘๓๕๕	๐.๗๐๒๐	-๐.๒๖	๑๕.๒๑	๘.๕๕	๑๓.๒๖
๒๔๒๗	๒๑๕,๓๘๐,๖๖๘	๑๓๖,๘๑๕,๘๕๑	๒๕,๒๒๕,๕๕๕	๑๖๒,๐๔๓,๔๐๖	๑.๕๗	๗.๖๓	๑.๓๐	๐.๖๕๐๘	๐.๗๕๐๘	๐.๖๕๖๖	๑๒.๖๗	๑๕.๐๗	๒๗.๐๕	๒๐.๓๖

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ ๑๘ และกราฟรูปที่ ๑ จะเห็นว่า เส้นกราฟดัชนีผลผลิตของอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เครื่องหนังที่คำนวณจากมูลค่าการใช้หนังฟอก ค่าแรง หรือจากปัจจัยการผลิตทั้ง ๒ ประเภท (มูลค่าหนังฟอกและค่าแรงรวมกัน) ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๒๓-๒๕๒๗ มีลักษณะลดลงโดยตลอด แสดงว่าผลผลิตของอุตสาหกรรมนี้มีแนวโน้มลดลง และเมื่อเปรียบเทียบดัชนีผลผลิตจากการใช้หนังฟอกกับดัชนีผลผลิตจากการใช้แรงงาน ปรากฏว่า ดัชนีผลผลิตจากการใช้แรงงานลดลงมากกว่าดัชนีผลผลิตจากการใช้หนังฟอก นอกจากนี้เมื่อพิจารณาค่าของดัชนีผลผลิตที่คำนวณจากการใช้ปัจจัยการผลิตทั้ง ๒ ประเภทรวมกันตลอดระยะเวลา ๕ ปีแล้ว พบว่าค่าของดัชนีมีแนวโน้มไปตามค่าของดัชนีผลผลิตที่คำนวณจากการใช้หนังฟอกมากกว่าค่าที่คำนวณได้จากปัจจัยทางด้านแรงงาน ซึ่งเป็นการพิสูจน์ให้เห็นว่าปัจจัยทางด้านวัตถุดิบ (หนังฟอก) มีอิทธิพลต่อการเพิ่มหรือลดลงของผลผลิตมากกว่าปัจจัยทางด้านแรงงาน การที่ดัชนีผลผลิตของอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เครื่องหนังลดลงตลอดมา เช่นนี้ เนื่องจากมูลค่าของการจำหน่ายผลิตภัณฑ์เพิ่มขึ้นในอัตราที่ต่ำกว่าการเพิ่มขึ้นของมูลค่าการใช้ปัจจัยการผลิตทางด้านวัตถุดิบ (หนังฟอก) และแรงงาน ซึ่งอาจเป็นผลมาจากมูลเหตุต่าง ๆ อาทิเช่น การเกิดภาวะเศรษฐกิจตกต่ำทั่วโลก ราคาวัตถุดิบ (หนังฟอก) และค่าแรงในการผลิตเพิ่มสูงขึ้น การขาดแคลนแรงงานที่มีความชำนาญงาน ทำให้ต้องใช้เวลาในการผลิตมากขึ้น และเกิดการสูญเสียวัตถุดิบเพิ่มขึ้น มีผลให้ต้นทุนการผลิตทางด้านวัตถุดิบสูงขึ้น หรือการที่อุตสาหกรรมนี้มีการแข่งขันกันอย่างมากในเรื่องของราคาจำหน่าย ในขณะที่ประสิทธิภาพในการใช้หนังฟอกและค่าแรงยังคงเท่าเดิม เป็นต้น

และจากตารางที่ ๑๘ จะพบว่า ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๒๓-๒๕๒๗ ดัชนีผลผลิตของอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เครื่องหนังที่คำนวณจากมูลค่าการใช้หนังฟอก ค่าแรง หรือจากมูลค่าปัจจัยการผลิตทั้ง ๒ ประเภทรวมกัน มีลักษณะลดลงตลอด เช่นเดียวกับที่คำนวณได้ในตารางที่ ๑๘ นอกจากนี้ยังพบว่าหนังฟอกเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเพิ่มหรือลดลงของผลผลิตมากกว่าปัจจัยทางด้านแรงงาน

ผลจากการวิเคราะห์ดังกล่าวจึงสรุปได้ว่า ผลผลิตของอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เครื่องหนังมีแนวโน้มลดลง ซึ่งเป็นการปฏิเสธสมมุติฐานประการแรกของผู้ศึกษาว่า ผลผลิตของอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เครื่องหนังมีแนวโน้มที่จะสูงขึ้น สำหรับปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการเพิ่มผลผลิตเป็นปัจจัยทางด้านวัตถุดิบมากกว่าปัจจัยทางด้านแรงงาน เป็นผลสรุปที่สอดคล้องตรงกันกับสมมุติฐานในประการที่สองที่ผู้ศึกษาได้กำหนดไว้

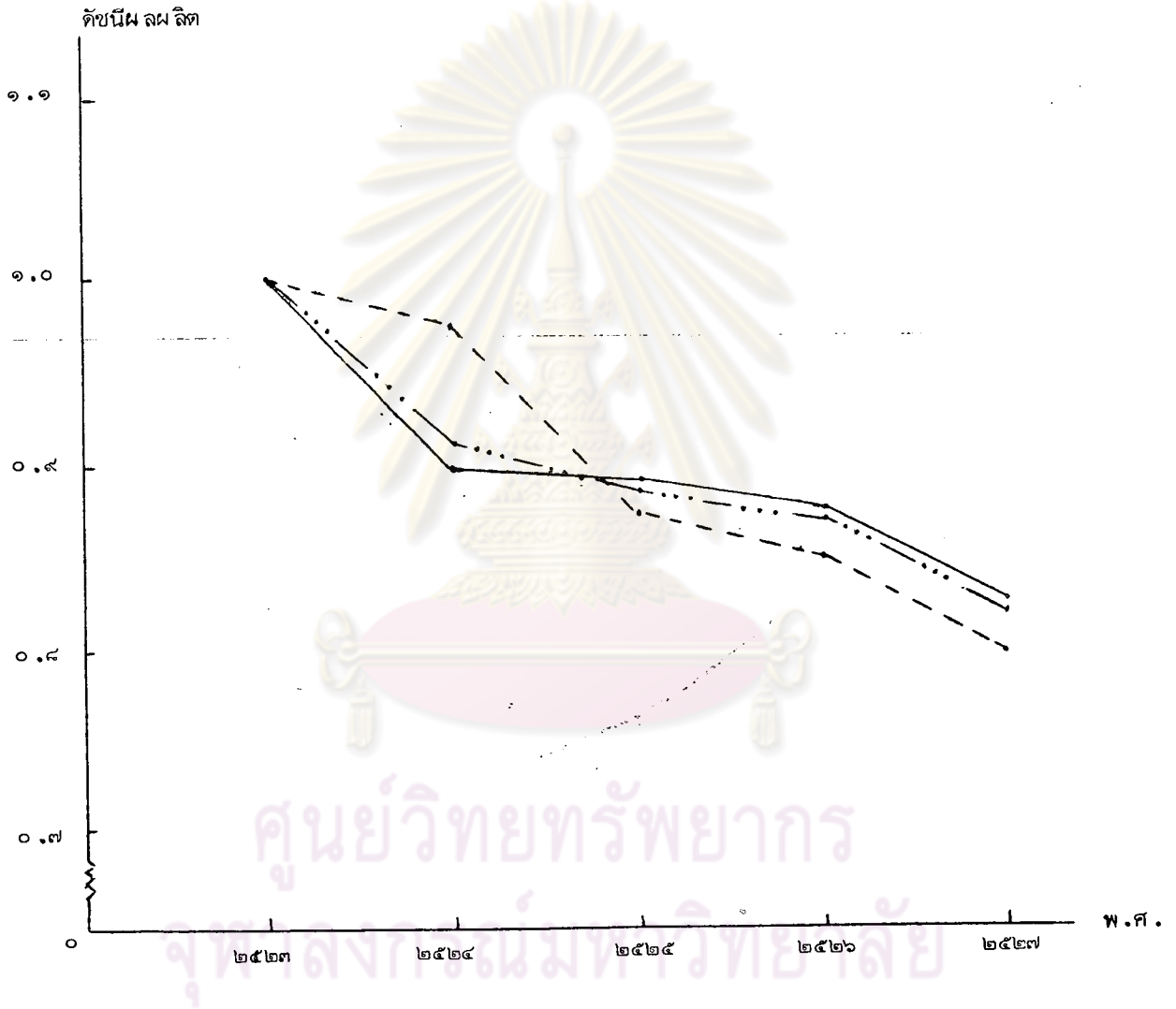
สำหรับผลผลิตของอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เครื่องหนังแต่ละประเภท จากการวิเคราะห์พบว่า แต่ละอุตสาหกรรมมีผลผลิตดังต่อไปนี้

ตารางที่ ๒๐ แสดงดัชนีผลผลิตของอุตสาหกรรมผลิตรองเท้าหนัง

พ.ศ.	ปริมาณการผลิต (คู่)	ยอดขาย (บาท)	มูลค่าหนึ่งฟอง ที่ใช้ผลิต (บาท)	ค่าแรง (บาท)	มูลค่าหนึ่งฟองและ ค่าแรงที่ใช้ในการ ผลิต (บาท)	ผลผลิต จากการใช้หนึ่ง ฟอง	ผลผลิตจาก การใช้ แรงงาน	ผลผลิตจาก การใช้หนึ่ง ฟองและ แรงงาน	ดัชนีผลผลิตจาก การใช้หนึ่งฟอง	ดัชนีผลผลิตจาก การใช้แรงงาน	ดัชนีผลผลิตจาก การใช้หนึ่งฟอง และแรงงาน	ร้อยละของ การเปลี่ยนแปลง ยอดขาย	ร้อยละของ การเปลี่ยนแปลง มูลค่า การใช้หนึ่ง ฟอง	ร้อยละของ การเปลี่ยนแปลง ค่าแรง	ร้อยละของ การเปลี่ยนแปลง มูลค่า การใช้หนึ่ง ฟองและค่า แรง
๒๔๒๓	๓๑๓,๖๐๘	๔๔,๖๗๑,๗๖๘	๑๗,๕๘๒,๘๐๔	๔,๗๘๐,๗๑๗	๒๒,๓๖๓,๕๒๑	๒.๔๘	๕.๓๘	๑.๕๖	๑.๐๐๐๐	๑.๐๐๐๐	๑.๐๐๐๐	-	-	-	-
๒๔๒๔	๔๔๔,๔๐๕	๖๓,๕๘๗,๕๘๗	๒๘,๕๕๑,๕๒๗	๖,๕๗๐,๘๘๘	๓๕,๑๒๒,๓๑๖	๒.๒๓	๕.๑๒	๑.๗๕	๐.๘๕๕๒	๐.๕๗๖๔	๐.๕๑๓๓	๕๒.๓๔	๕๘.๗๑	๕๕.๘๑	๕๖.๐๐
๒๔๒๕	๔๗๕,๐๖๐	๕๘,๒๕๒,๐๓๐	๒๖,๒๘๐,๘๖๕	๗,๑๔๐,๕๕๖	๓๓,๔๒๑,๔๑๑	๒.๒๒	๕.๑๖	๑.๗๕	๐.๘๕๕๒	๐.๕๗๓๗	๐.๕๘๗๗	-๘.๓๓	-๗.๕๒	๒.๕๓	-๕.๘๕
๒๔๒๖	๖๑๕,๓๕๓	๖๕,๓๕๘,๓๖๕	๓๐,๐๒๓,๕๓๑	๘,๒๑๕,๘๓๗	๓๘,๒๓๘,๓๖๘	๒.๑๘	๗.๕๕	๑.๗๑	๐.๘๗๕๐	๐.๕๕๑๒	๐.๕๗๒๕	๑๒.๑๐	๑๕.๒๕	๑๕.๐๕	๑๕.๕๑
๒๔๒๗	๗๗๖,๖๖๗	๗๓,๗๕๓,๕๖๕	๓๖,๐๓๕,๗๒๕	๙,๘๗๘,๕๒๕	๔๕,๙๑๔,๒๕๐	๒.๐๕	๗.๕๗	๑.๖๑	๐.๘๖๖๖	๐.๗๕๕๘	๐.๕๖๑๕	๑๒.๕๒	๒๐.๐๒	๒๐.๒๕	๒๐.๐๗

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กราฟรูปที่ ๒ แสดงดัชนีผลผลิตของอุตสาหกรรมผลิตรองเท้าหนัง

- หมายเหตุ :
- ๑. _____ แสดง ดัชนีผลผลิตในการใช้วัตถุดิบ (หนังฟอก)
  - ๒. - - - - - แสดง ดัชนีผลผลิตในการใช้แรงงาน
  - ๓. ..... แสดง ดัชนีผลผลิตจากการใช้ปัจจัยการผลิตทั้ง ๒ ประเภท

ในตารางที่ ๒๐ และกราฟรูปที่ ๒ จะพบว่าอุตสาหกรรมผลิตรองเท้าหนัง ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๒๓-๒๕๒๗ ดัชนีผลผลิตที่คำนวณได้ทั้ง ๓ ประเภท มีค่าลดลงตลอดมา ทั้งนี้อาจเป็นผลจากภาวะซบเซาทางเศรษฐกิจ ประกอบกับอุตสาหกรรมประเภทนี้มีผู้ผลิตเป็นจำนวนมาก จึงทำให้เกิดการแข่งขันกันอย่างกว้างขวางในเชิงการตลาด โดยเฉพาะในด้านราคาจำหน่าย จนทำให้มูลค่าการจำหน่ายเพิ่มขึ้นในอัตราที่ต่ำกว่าการเพิ่มขึ้นของมูลค่าการใช้หนังฟอก ค่าแรง และมูลค่าของการใช้หนังฟอกและค่าแรงรวมกัน หรือลดลงในอัตราที่สูงกว่าการลดลงของมูลค่าการใช้หนังฟอก ค่าแรง และมูลค่าการใช้ปัจจัยทั้ง ๒ ประเภท ดังใน พ.ศ. ๒๕๒๔ ๒๕๒๖ และ พ.ศ. ๒๕๒๗ มูลค่าการจำหน่ายรวมเพิ่มขึ้นร้อยละ ๔๒.๓๔ ๑๒.๑๐ และ ๑๒.๕๒ ตามลำดับ ในขณะที่มูลค่าการใช้หนังฟอกเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕๘.๗๑ ๑๔.๒๔ และ ๒๐.๐๒ ตามลำดับ และมูลค่าการใช้แรงงานเพิ่มขึ้นร้อยละ ๔๕.๘๑ ๑๕.๐๔ และ ๒๐.๒๕ ตามลำดับ สำหรับใน พ.ศ. ๒๕๒๕ มูลค่าการจำหน่ายรวมลดลงในอัตราที่สูงกว่าการลดลงของมูลค่าการใช้หนังฟอก โดยลดลงร้อยละ ๘.๓๓ และ ๗.๕๒ ตามลำดับ ขณะเดียวกันมูลค่าของการใช้ค่าแรงกลับเพิ่มสูงขึ้นถึงร้อยละ ๒.๔๓

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

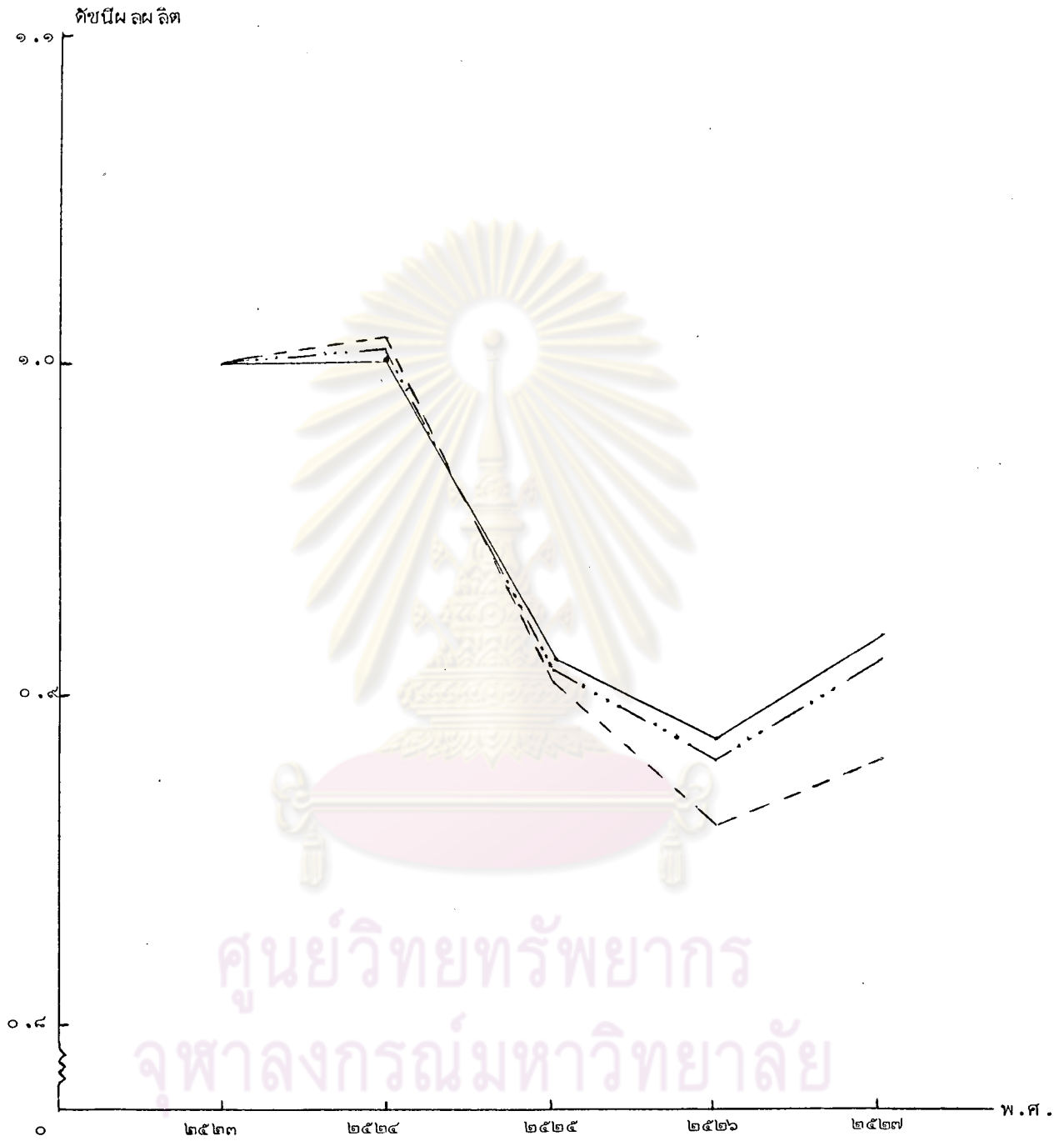

ตารางที่ ๒๑ แสดงดัชนีผลผลิตของอุตสาหกรรมผลิตกระดาษหนึ่ง

ท.ศ.	ปริมาณการผลิต (ตัน)	ยอดขาย (บาท)	มูลค่าหนึ่งฟอก ที่ใช้ผลิต (บาท)	ค่าแรง (บาท)	มูลค่าหนึ่งฟอก และค่าแรงที่ ใช้ในการผลิต (บาท)	ผลผลิตจาก การใช้ หนึ่งฟอก	ผลผลิตจาก การใช้ แรงงาน	ผลผลิตจาก การใช้ หนึ่งฟอก และแรง- งาน	ดัชนีผลผลิตจาก การใช้หนึ่งฟอก	ดัชนีผลผลิตจาก การใช้แรงงาน	ดัชนีผลผลิตจาก การใช้หนึ่งฟอก และแรงงาน	ร้อยละ ของการ เปลี่ยนแปลง ยอดขาย	ร้อยละ ของการ เปลี่ยนแปลง มูลค่า การใช้ หนึ่งฟอก	ร้อยละ ของการ เปลี่ยนแปลง ค่าแรง	ร้อยละ ของการ เปลี่ยนแปลง มูลค่า การใช้หนึ่ง ฟอกและ ค่าแรง
๒๔๒๓	๖๘๘,๑๓๑	๖๒,๕๙๕,๕๖๕	๑๕,๖๖๗,๕๒๑	๕,๗๖๖,๖๕๗	๒๑,๔๓๔,๑๗๘	๓.๑๘	๑๓.๑๑	๒.๕๖	๑.๐๐๐๐	๑.๐๐๐๐	๑.๐๐๐๐	-	-	-	-
๒๔๒๔	๗๑๑,๗๘๖	๖๑,๐๕๘,๓๘๑	๑๘,๓๖๐,๘๕๕	๕,๓๗๐,๖๕๕	๒๓,๗๓๑,๕๑๐	๓.๓๒	๑๓.๕๗	๒.๖๕	๑.๐๕๕๐	๑.๐๖๕๖	๑.๐๕๐๘	-๒.๒๗	-๖.๖๕	-๕.๓๑	-๖.๕๗
๒๔๒๕	๕๒๓,๘๘๕	๗๑,๕๐๓,๐๖๐	๒๕,๗๕๗,๖๒๕	๖,๐๒๓,๓๗๗	๓๑,๗๘๑,๐๐๒	๒.๘๕	๑๑.๘๗	๒.๓๒	๐.๕๐๕๕	๐.๕๐๕๕	๐.๕๐๖๒	๑๗.๑๑	๓๕.๘๕	๓๗.๘๑	๓๕.๕๑
๒๔๒๖	๕๖๐,๒๙๘	๗๐,๓๐๕,๓๐๕	๒๕,๘๘๘,๒๓๓	๖,๒๑๕,๕๐๒	๓๑,๑๐๓,๗๓๕	๒.๘๒	๑๑.๓๐	๒.๒๖	๐.๕๘๖๕	๐.๕๖๑๕	๐.๕๘๒๕	-๑.๖๗	๐.๕๓	๓.๒๕	๑.๐๖
๒๔๒๗	๕๒๗,๕๗๕	๗๒,๐๕๕,๒๓๗	๒๕,๖๕๑,๕๖๒	๖,๒๕๕,๐๖๗	๓๑,๘๘๖,๖๒๙	๒.๕๒	๑๑.๕๕	๒.๓๓	๐.๕๑๕๒	๐.๕๘๐๒	๐.๕๑๑๑	๒.๕๗	-๐.๕๕	๐.๕๒	-๐.๗๑

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กราฟรูปที่ ๓ แสดงดัชนีผลผลิตของอุตสาหกรรมผลิตกระดาษแข็ง

- หมายเหตุ :
๑. _____ แสดงดัชนีผลผลิตในการใช้วัตต์ (หนึ่งฟอก)
  ๒. - - - - - แสดงดัชนีผลผลิตในการใช้แรงงาน
  ๓. - . . . - . . . - แสดงดัชนีผลผลิตจากการใช้ปัจจัยการผลิตทั้ง ๒ ประเภท

จากตารางที่ ๒๑ และกราฟรูปที่ ๓ จะเห็นว่า อุตสาหกรรมผลิตกระดาษหนึ่งมีดัชนีผลผลิตใน พ.ศ. ๒๕๒๔ สูงกว่าใน พ.ศ. ๒๕๒๓ แต่ใน พ.ศ. ๒๕๒๕ และ ๒๕๒๖ ดัชนีผลผลิตกลับลดต่ำลง แล้วกลับเพิ่มสูงขึ้นอีกใน พ.ศ. ๒๕๒๗ โดยเส้นกราฟที่แสดงดัชนีผลผลิตของอุตสาหกรรมนี้มีลักษณะดังกล่าวทั้ง ๓ เส้น

การที่ดัชนีผลผลิตใน พ.ศ. ๒๕๒๔ สูงกว่าดัชนีผลผลิตใน พ.ศ. ๒๕๒๓ ทั้ง ๆ ที่มูลค่าของการจำหน่ายรวมใน พ.ศ. ๒๕๒๔ ต่ำกว่ามูลค่าการจำหน่ายรวม ใน พ.ศ. ๒๕๒๓ ถึงร้อยละ ๒.๒๗ นั้น เนื่องจากมูลค่าของการใช้หนึ่งฟอกและค่าแรงลดลงในอัตราที่สูงกว่าการลดลงของมูลค่าการจำหน่ายรวม โดยมูลค่าของการใช้หนึ่งฟอกใน พ.ศ. ๒๕๒๔ ลดลงจากใน พ.ศ. ๒๕๒๓ ร้อยละ ๖.๖๔ สำหรับค่าแรงใน พ.ศ. ๒๕๒๔ ลดจาก พ.ศ. ๒๕๒๓ ร้อยละ ๘.๓๑ และเมื่อรวมมูลค่าการใช้ปัจจัยการผลิตทั้ง ๒ ประเภทแล้ว ปรากฏว่า มูลค่าใน พ.ศ. ๒๕๒๔ ต่ำกว่ามูลค่าใน พ.ศ. ๒๕๒๓ ร้อยละ ๖.๘๗ ทั้งนี้อาจเป็นผลจาก ผู้ผลิตสามารถซื้อหนึ่งฟอกได้ในราคาที่ถูกลง หรือแรงงานในช่วงเวลาดังกล่าว เป็นแรงงานที่มีความชำนาญงาน ทำให้ประสิทธิภาพในการผลิตสูงขึ้น สามารถผลิตได้ปริมาณมากขึ้น ขณะเดียวกันก็ช่วยลดการสูญเสียการใช้หนึ่งฟอกลง

สำหรับสาเหตุที่ทำให้ดัชนีผลผลิตของอุตสาหกรรมผลิตกระดาษหนึ่งใน พ.ศ. ๒๕๒๔-๒๕๒๖ ลดลง เนื่องจาก

๑. ใน พ.ศ. ๒๕๒๕ แม้ว่าปริมาณการผลิตและมูลค่าการจำหน่ายรวมจะเพิ่มขึ้นจาก พ.ศ. ๒๕๒๔ แต่ต้นทุนการใช้หนึ่งฟอกและค่าแรงเพิ่มขึ้นในอัตราที่สูงกว่า ซึ่งอาจเป็นสาเหตุจาก ผู้ผลิตต้องซื้อหนึ่งฟอกในราคาสูงขึ้น หรือแรงงานขาดความชำนาญงาน ทำให้ผลิตได้ช้าลง หรือทำให้เกิดการสูญเสียหนึ่งฟอกเพิ่มขึ้น เป็นต้น

๒. ใน พ.ศ. ๒๕๒๖ ปรากฏว่า ต้นทุนการผลิตทางด้านวัตถุดิบและค่าแรงเพิ่มขึ้นจาก พ.ศ. ๒๕๒๕ แต่มูลค่าการจำหน่ายรวมกลับลดลง ทั้งนี้อาจเป็นผลของการเกิดภาวะเศรษฐกิจตกต่ำทั่วโลก และผลจากการแข่งขันทางด้านราคาของบรรดาผู้ผลิตทั้งหลาย

อย่างไรก็ตาม ใน พ.ศ. ๒๕๒๗ ดัชนีผลผลิตได้เพิ่มสูงขึ้น ซึ่งสาเหตุประการหนึ่งอาจเนื่องมาจากในตอนปลาย พ.ศ. ๒๕๒๗ รัฐบาลได้ประกาศลดค่าเงินบาท ทำให้กระดาษที่นำเข้ามีราคาสูงขึ้น มีผลให้การจำหน่ายภายในประเทศเพิ่มขึ้น ขณะเดียวกันก็สามารถส่งออกได้ราคาที่ดีขึ้น ประกอบกับมูลค่าการใช้หนึ่งฟอกลดลงร้อยละ ๐.๘๔ รวมทั้งมีการเพิ่มขึ้นของค่าแรงเพียงร้อยละ ๐.๔๒ ซึ่งน้อยกว่าการเพิ่มขึ้นของมูลค่าการจำหน่ายรวมที่เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒.๔๗

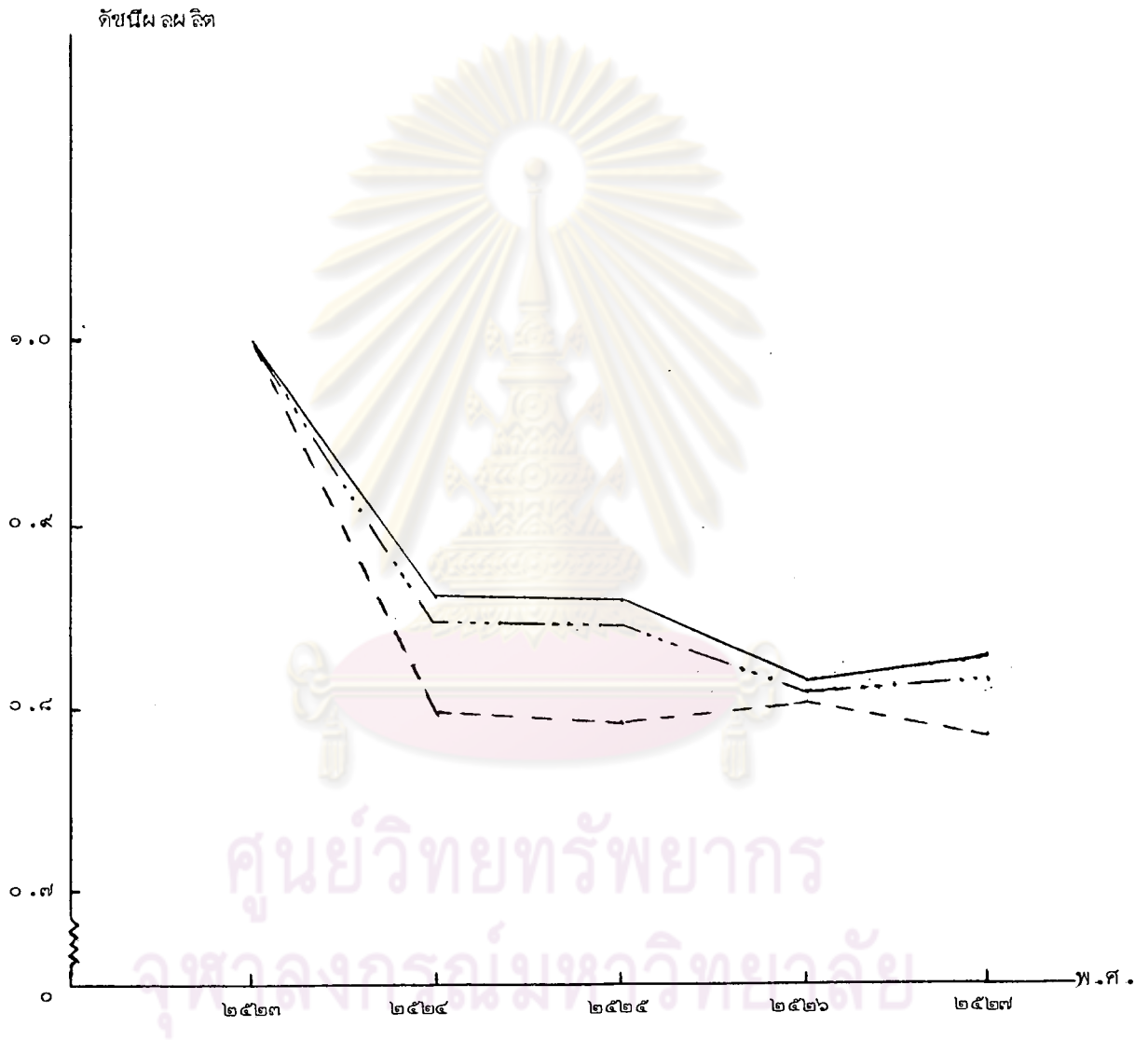
ตารางที่ ๒๒ แสดงดัชนีผลผลิตของอุตสาหกรรมผลิตถุงมือหนัง

ท.ศ.	ปริมาณการผลิต (คู่)	ยอดขาย (บาท)	มูลค่าหนึ่งฟอง ที่ใช้ผลิต (บาท)	ค่าแรง (บาท)	มูลค่าหนึ่งฟอง และค่าแรงที่ ใช้ในการผลิต (บาท)	ผลผลิตจาก การใช้หนึ่ง ฟอง	ผลผลิตจาก การใช้ แรงงาน	ผลผลิตจาก การใช้หนึ่ง ฟองและ แรงงาน	ดัชนีผลผลิตจาก การใช้หนึ่งฟอง	ดัชนีผลผลิตจาก การใช้แรงงาน	ดัชนีผลผลิตจาก การใช้หนึ่งฟอง และแรงงาน	ร้อยละ ของการ เปลี่ยนแปลง ยอดขาย	ร้อยละ ของการ เปลี่ยนแปลง มูลค่า การใช้หนึ่ง ฟอง	ร้อยละ ของการ เปลี่ยน ค่าแรง	ร้อยละ ของการ เปลี่ยนแปลง มูลค่า การใช้หนึ่ง ฟองและ ค่าแรง
๒๕๒๓	๕,๑๓๓,๐๕๐	๖๕,๐๘๖,๐๕๐	๓๕,๓๘๐,๘๖๒	๗,๕๖๐,๐๕๐	๔๒,๙๔๐,๙๑๒	๒.๐๑	๕.๑๕	๑.๖๕	๑.๐๐๐๐	๑.๐๐๐๐	๑.๐๐๐๐	-	-	-	-
๒๕๒๔	๕,๘๐๐,๖๐๐	๕๒,๕๑๗,๕๖๒	๓๐,๖๕๒,๕๒๘	๗,๒๕๒,๕๒๒	๓๗,๘๙๔,๙๕๐	๑.๗๓	๗.๓๐	๑.๕๐	๐.๘๖๐๗	๐.๗๕๘๗	๐.๘๕๕๕	-๒๓.๕๐	-๑๐.๘๗	-๕.๐๗	-๕.๖๕
๒๕๒๕	๕,๐๕๐,๐๐๐	๕๒,๕๘๓,๖๖๗	๓๐,๕๗๐,๑๕๑	๗,๒๕๐,๕๖๕	๓๗,๘๒๐,๖๑๕	๑.๗๓	๗.๒๗	๑.๕๐	๐.๘๖๐๗	๐.๗๕๕๕	๐.๘๕๕๕	๐.๑๒	-๐.๒๕	๐.๕๒	-๐.๐๕
๒๕๒๖	๕,๕๓๒,๕๕๕	๕๗,๒๐๕,๕๑๐	๓๕,๘๘๗,๐๐๒	๗,๗๗๖,๕๕๒	๔๓,๖๖๓,๕๕๔	๑.๖๕	๗.๓๖	๑.๓๕	๐.๘๑๕๕	๐.๘๐๕๒	๐.๘๑๒๑	๗.๕๕	๑๕.๑๒	๖.๖๗	๑๒.๖๕
๒๕๒๗	๕,๕๐๖,๗๐๐	๕๗,๒๕๕,๓๘๓	๕๒,๓๒๗,๘๐๐	๑๒,๑๐๑,๐๐๓	๖๔,๔๒๘,๘๐๓	๑.๖๗	๗.๒๑	๑.๓๕	๐.๘๓๐๘	๐.๗๕๘๘	๐.๘๕๘๒	๕๒.๕๐	๕๕.๕๕	๕๕.๖๑	๕๑.๐๒

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กราฟรูปที่ ๔ แสดงดัชนีผลผลิตของอุตสาหกรรมผลิตถุงมือหนัง

- หมายเหตุ :
- ๑. ————— แสดงดัชนีผลผลิตในการใช้วัตถุดิบ (หนังฟอก)
  - ๒. - - - - - แสดงดัชนีผลผลิตในการใช้แรงงาน
  - ๓. . . . . แสดงดัชนีผลผลิตจากการใช้ปัจจัยการผลิตทั้ง ๒ ประเภท

ในตารางที่ ๒๒ และกราฟรูปที่ ๔ จะเห็นว่า อุตสาหกรรมผลิตถุงมือหนัง ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมที่ผลิตเพื่อส่งออก มีดัชนีผลผลิตที่คำนวณจากมูลค่าการใช้หนังฟอก และมูลค่ารวมของปัจจัยการผลิตทั้ง ๒ ประเภท (มูลค่าการใช้หนังฟอกและค่าแรง) ลักษณะคล้ายกันโดยตลอด โดยใน พ.ศ. ๒๕๒๔ ดัชนีผลผลิตลดลงจากใน พ.ศ. ๒๕๒๓ และลดลงอีกครั้งหนึ่งใน พ.ศ. ๒๕๒๖ แล้วกลับเพิ่มขึ้นใน พ.ศ. ๒๕๒๗ ที่เป็นเช่นนี้อาจ เนื่องจากสภาพเศรษฐกิจตกต่ำทั่วโลก ทำให้ประเทศอุตสาหกรรมต่าง ๆ ต้องลดกำลังการผลิตลง เป็นผลให้ความต้องการใช้ถุงมือหนังลดตามไปด้วย เมื่อความต้องการของตลาดมีน้อย แต่ความต้องการเสนอขายสินค้ามีมาก จึงทำให้เกิดภาวะการแข่งขันทางด้านราคา จนถึงขั้นการขายตัดราคากันเองระหว่างผู้ผลิตทั้งจากผู้ผลิตภายในประเทศและผู้ผลิตจากต่างประเทศ นอกจากนี้ยังมีอำจมีสาเหตุมาจากการที่ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ซึ่งเป็นคู่แข่งที่สำคัญของไทย ใช้นโยบายทำการค้าด้วยระบบแลกเปลี่ยนสินค้าที่มีมูลค่าใกล้เคียงกัน ทำให้สามารถเจาะตลาดได้ดีกว่า (เพราะไม่ต้องกังวลใจกับการแข่งขันกันเองระหว่างผู้ผลิตในประเทศ) จึงทำให้มูลค่าการจำหน่ายของผู้ผลิตลดลงจาก พ.ศ. ๒๕๒๓ ตลอดมา ยกเว้นใน พ.ศ. ๒๕๒๗ เท่านั้น ที่มีการส่งออกถุงมือหนังเพิ่มขึ้นทั้งในด้านปริมาณและมูลค่าการส่งออก จากการที่มูลค่าการส่งออกในระยะ พ.ศ. ๒๕๒๔-๒๕๒๖ ลดลงอย่างมากในบางปี หรือเพิ่มขึ้นในบางปีเพียงเล็กน้อย ในขณะที่มูลค่าการใช้หนังฟอกลดลงในอัตราที่ต่ำกว่าอัตราการลดลงของมูลค่าการส่งออก หรือมูลค่าการใช้หนังฟอกเพิ่มขึ้นในอัตราที่สูงกว่าอัตราการเพิ่มขึ้นของมูลค่าการส่งออก จึงทำให้มีดัชนีผลผลิตอยู่ในลักษณะที่ลดลงอย่างไรก็ตาม ใน พ.ศ. ๒๕๒๗ ดัชนีผลผลิตของอุตสาหกรรมนี้ได้เพิ่มสูงขึ้น เนื่องจากมูลค่าการส่งออกเพิ่มขึ้นในอัตราสูงกว่าการเพิ่มของมูลค่าการใช้หนังฟอก ทั้งนี้ อาจเป็นผลมาจากการที่ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนได้ปรับราคาการจำหน่ายถุงมือหนังของจีนเพิ่มขึ้นอีกร้อยละ ๔๐^๑ ซึ่งมีผลให้ผู้ผลิตในประเทศไทยสามารถส่งออกได้เพิ่มขึ้นทั้งปริมาณและมูลค่า แม้ว่าราคาส่งออกจะยังคงต่ำอยู่

---

^๑"ผลิตภัณฑ์เครื่องหนัง," ภาวะธุรกิจและอุตสาหกรรม (สิงหาคม ๒๕๒๘) : ๖๑.

ทางด้านดัชนีผลผลิตที่คำนวณจากการใช้แรงงาน ปรากฏว่า ใน พ.ศ. ๒๕๒๔-๒๕๒๕ และ พ.ศ. ๒๕๒๗ ดัชนีผลผลิตมีอัตราการลดลงทั้ง ๓ ปี สำหรับใน พ.ศ. ๒๕๒๖ ดัชนีผลผลิตกลับเพิ่มสูงขึ้น ซึ่งเป็นผลมาจากมูลค่าการส่งออกเพิ่มขึ้นในอัตราที่สูงกว่าการเพิ่มขึ้นของค่าแรง ส่วนการที่ดัชนีผลผลิตทางด้านแรงงานในปีอื่น ๆ ลดลง เนื่องจากมูลค่าการส่งออกลดลงในอัตราที่สูงกว่าการลดลงของค่าแรงในปีนั้น หรือมูลค่าการส่งออกเพิ่มขึ้นในอัตราที่ต่ำกว่าการเพิ่มขึ้นของค่าแรง ทั้งนี้อาจเป็นสาเหตุจากการเกิดภาวะเศรษฐกิจตกต่ำทั่วโลก อันมีผลให้ความต้องการของตลาดลดลง จนเกิดปัญหาการแข่งขันทางการตลาดด้วยวิธีการขายตัดราคา กันเองระหว่างผู้ผลิต ดังที่ได้กล่าวไว้แล้วข้างต้นในสาเหตุที่ทำให้ดัชนีผลผลิตจากการใช้หนึ่งพอก และดัชนีผลผลิตจากการใช้ปัจจัยการผลิตทั้ง ๒ ประเภทลดลง

ข. ความต้องการใช้ผลิตภัณฑ์เครื่องหนังไทยภายในประเทศ การนำเข้าและส่งออก ซึ่งผลิตภัณฑ์เครื่องหนัง

เพื่อเป็นการพิสูจน์สมมุติฐานในประการที่สามว่า ความต้องการใช้ผลิตภัณฑ์เครื่องหนังภายในประเทศมีแนวโน้มสูงขึ้น ผู้ศึกษาได้ทำการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการจำหน่ายของผู้ผลิต ทั้ง ๑๔ ราย แล้วนำมาวิเคราะห์ในลักษณะของมูลค่าการจำหน่ายรวม มูลค่าการจำหน่ายภายในประเทศ และมูลค่าการส่งออกโดยในที่นี้จะถือว่ามูลค่าการจำหน่ายภายในประเทศ เป็นตัวแทนในการแสดงความต้องการใช้ผลิตภัณฑ์เครื่องหนังภายในประเทศ ส่วนการพิสูจน์สมมุติฐานว่า ปริมาณการส่งออกมีแนวโน้มสูงขึ้นหรือไม่นั้น จะนำข้อมูลเกี่ยวกับการส่งออกที่ได้รับจากกรมศุลกากร มาทำการวิเคราะห์เพื่อหาข้อสรุป สำหรับผลของการวิเคราะห์มีดังต่อไปนี้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๓ แสดงมูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์เครื่องหนัง ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๒๓ - ๒๕๒๗

พ.ศ.	มูลค่าการขายภายในประเทศ (พันบาท)					มูลค่าการส่งออก (พันบาท)					รวมมูลค่าทั้งหมด (พันบาท)	เพิ่มขึ้น ร้อยละ
	รองเท้า	กระเป๋า	ถุงมือ	รวม	เพิ่มขึ้นร้อยละ	รองเท้า	กระเป๋า	ถุงมือ	รวม	เพิ่มขึ้นร้อยละ		
๒๕๒๓	๓๗,๓๗๐.๘๘	๓๕,๒๔๕.๖๗	-	๗๒,๖๑๖.๕๕	-	๗,๓๐๐.๘๘	๒๗,๑๘๐.๕๐	๖๕,๐๘๖.๐๕	๑๐๓,๕๖๗.๘๘	-	๑๓๖,๒๓๓.๔๓	-
๒๕๒๔	๓๕,๗๓๑.๓๐	๓๕,๓๕๐.๐๐	-	๗๑,๐๘๑.๓๐	๑.๕๕	๓๑,๕๓๒.๓๖	๓๕,๕๖๒.๗๕	๕๕,๖๓๗.๕๕	๑๒๖,๐๓๒.๖๖	๒๑.๖๕	๒๐๐,๑๑๔.๕๕	๑๓.๕๕
๒๕๒๕	๓๘,๗๐๕.๖๗	๓๘,๓๗๓.๗๕	-	๗๗,๐๗๙.๔๒	๘.๐๕	๓๐,๕๒๕.๖๘	๔๖,๕๒๘.๘๕	๖๒,๘๓๘.๖๓	๑๓๙,๖๙๒.๑๖	๑๐.๘๕	๒๑๖,๗๗๕.๖๑	๘.๓๒
๒๕๒๖	๔๘,๑๓๗.๖๕	๔๓,๗๕๗.๓๗	-	๙๑,๘๙๕.๐๒	๑๕.๒๐	๓๒,๓๐๖.๑๘	๔๒,๘๐๓.๕๐	๗๐,๕๒๕.๕๐	๑๔๕,๕๓๕.๑๘	๕.๑๘	๒๓๗,๕๒๐.๐๐	๕.๕๒
๒๕๒๗	๔๘,๒๘๓.๖๒	๔๗,๕๓๕.๒๘	-	๙๕,๘๑๘.๙๐	๕.๒๘	๔๓,๒๕๕.๒๐	๔๑,๘๗๓.๘๖	๑๐๘,๒๗๐.๒๘	๑๕๓,๕๓๘.๓๕	๓.๕๑	๒๕๕,๒๕๖.๒๘	๒๑.๘๓

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๓ เป็นการแสดงมูลค่าการจำหน่ายผลิตภัณฑ์เครื่องหนังของผู้ผลิตทั้ง ๑๔ ราย ปรากฏว่าตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๒๓-๒๕๒๗ มูลค่าการจำหน่ายของผู้ผลิต เหล่านี้ เมื่อรวมกันแล้วมีมูลค่าเพิ่มขึ้นโดยตลอด ไม่ว่าจะเป็นมูลค่าของการจำหน่ายภายในประเทศ หรือมูลค่าการส่งออก

ด้านการจำหน่ายภายในประเทศ จะพบว่า มูลค่าของการจำหน่ายภายในประเทศ ใน พ.ศ. ๒๕๒๗ เพิ่มขึ้นในอัตราที่ลดลงจาก พ.ศ. ๒๕๒๖ ถึงร้อยละ ๑๔.๘๒ ซึ่งอาจมีสาเหตุจากการที่รัฐบาลประกาศใช้นโยบายการควบคุมสินเชื่ออัตราร้อยละ ๑๘ ตอนต้นปี ๒๕๒๗^๑ ทำให้ภาวะการลงทุนของธุรกิจโดยทั่ว ๆ ไปหดตัวลง และส่งผลสะท้อนให้อำนาจในการซื้อของผู้บริโภคในประเทศมีน้อยลง อย่างไรก็ตาม การที่มูลค่าการจำหน่ายภายในประเทศมีการเพิ่มขึ้นมาตลอดระยะเวลา ๕ ปี กอปรกับรัฐบาลได้ประกาศลดค่าเงินบาทเมื่อวันที่ ๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๗^๒ อาจทำให้มีผู้บริโภคที่นิยมใช้ผลิตภัณฑ์เครื่องหนังจากต่างประเทศบางส่วน หันมาใช้ผลิตภัณฑ์เครื่องหนังไทย เนื่องจากผลิตภัณฑ์เครื่องหนังที่นำเข้ามีราคาสูงขึ้น ด้วยเหตุนี้ ความต้องการใช้ผลิตภัณฑ์เครื่องหนังภายในประเทศจึงมีแนวโน้มที่จะสูงขึ้น ดังที่ได้ตั้งสมมุติฐานในการศึกษาไว้

สำหรับมูลค่าการส่งออก จะเห็นว่าใน พ.ศ. ๒๕๒๕ และ ๒๕๒๖ มีมูลค่าที่เพิ่มขึ้นในอัตราที่ลดลง ซึ่งอาจ เป็นเพราะมีการแข่งขันกันอย่างมากทางด้านราคา ทั้งจากผู้ผลิตในประเทศและต่างประเทศ แต่ใน พ.ศ. ๒๕๒๗ มูลค่าการส่งออกเพิ่มขึ้นจาก พ.ศ. ๒๕๒๖ ร้อยละ ๓๒.๘๑ อันเป็นอัตราการเพิ่มขึ้นที่สูงสุดในรอบ ๕ ปีที่ผ่านมา ซึ่งเป็นผลจากมีการส่งออก รองเท้าและถุงมือสูงขึ้น โดยเฉพาะถุงมือมีมูลค่าการส่งออกเพิ่มขึ้นมาก อันอาจ เนื่องจากประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ซึ่งเป็นคู่แข่งที่สำคัญ ได้ประกาศปรับราคาการจำหน่ายถุงมือหนังของจีนเพิ่มขึ้นร้อยละ ๔๐ จึงทำให้ปริมาณการส่งออกถุงมือหนังของผู้ผลิตจากไทยดีขึ้น

---

^๑"ขาดดุลการค้า : ข้อเท็จจริงและบทวิเคราะห์," วารสารเศรษฐกิจและสังคม ๒๑ (กันยายน-ตุลาคม) ๒๕๒๗ : ๗.

^๒กระทรวงมหาดไทย, กรมแรงงาน, "คำชี้แจงประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง อัตราค่าจ้างขั้นต่ำ (ฉบับที่ ๑๕)," (กรุงเทพมหานคร: กรมแรงงาน, ๒๕๒๗), หน้า ๒ (อ้างสำเนา)

ตารางที่ ๒๕ แสดงปริมาณและมูลค่าของการนำเข้าผลิตภัณฑ์เครื่องหนังรวมทั้งประเทศ

พ.ศ.	รองเท้า				กระเป๋า				ถุงมือ				รวม (บาท)	เพิ่มขึ้นร้อยละ
	คู่	เพิ่มขึ้นร้อยละ	บาท	เพิ่มขึ้นร้อยละ	กิโลกรัม	เพิ่มขึ้นร้อยละ	บาท	เพิ่มขึ้นร้อยละ	คู่	เพิ่มขึ้นร้อยละ	บาท	เพิ่มขึ้นร้อยละ		
๒๕๑๘	๒๖,๘๕๔	-	๓,๔๕๕,๑๐๔	-	๑๘,๗๖๑	-	๓,๒๒๑,๕๗๗	-	๑๗,๒๓๖	-	๑,๔๑๘,๔๕๗	-	๘,๑๓๕,๕๓๘	-
๒๕๑๙	๗,๕๖๐	-๗๑.๘๕๕	๑,๖๔๒,๘๖๑	-๕๒.๘๘๔	๗,๗๗๘	-๕๘.๕๕๔	๑,๗๑๗,๑๓๑	-๕๖.๗๓๐	๑๑,๕๓๕	-๓๐.๗๕๕	๑,๑๐๙,๔๘๗	-๒๑.๗๘๘	๕,๕๖๕,๕๗๕	-๕๕.๐๖๖
๒๕๒๐	๑๔,๑๘๐	๘๗.๕๕๗	๒,๐๖๕,๑๔๕	๒๕.๗๓๐	๙๒,๕๙๓	๑,๐๙๐.๕๕๕	๕,๑๑๓,๕๕๘	๑๓๙.๕๖๖	๑๕,๘๗๐	๒๔.๕๕๕	๑,๒๕๙,๘๘๗	๑๓.๕๕๕	๗,๕๓๘,๕๕๕	๖๖.๕๓๓
๒๕๒๑	๓๑,๑๔๑	๑๑๘.๖๖๑	๓,๒๖๘,๑๗๖	๕๘.๒๕๕	๓๗,๕๑๕	-๕๙.๕๕๕	๑,๕๕๑,๖๐๘	-๖๒.๒๕๕	๑๖,๕๑๒	๑๐.๓๗๗	๑,๖๒๖,๑๙๖	๒๕.๐๗๗	๖,๕๕๕,๘๘๐	-๑๓.๓๕๕
๒๕๒๒	๕,๕๑๐	-๖๕.๗๘๘	๑,๕๒๙,๕๒๕	-๕๓.๒๖๐	๓๑,๕๙๒	-๑๕.๕๕๗	๑,๖๘๗,๕๑๘	๙.๕๕๐	๑๒,๗๘๕	-๒๒.๑๐๐	๑,๕๗๕,๘๖๕	-๕.๓๖๐	๕,๗๐๑,๗๑๒	-๒๗.๐๖๖
๒๕๒๓	๑,๐๓๘	-๘๘.๙๗๗	๒๐๐,๓๙๒	-๘๖.๙๕๐	๒,๕๑๗	-๙๒.๐๓๓	๑,๐๖๒,๓๓๑	-๓๗.๕๑๑	๒๑,๗๑๐	๖๙.๘๑๑	๒,๓๓๒,๐๖๕	๕๘.๑๖๖	๓,๕๕๕,๗๘๗	-๒๓.๕๕๕
๒๕๒๔	๕,๒๗๗	๗๙๓.๗๕๕	๗๕๖,๓๑๕	๒๗๗.๕๕๖	๑๑,๓๕๗	๓๕๐.๘๑๑	๑,๗๘๗,๐๕๕	๖๘.๒๖๖	๑๓,๑๙๖	-๓๙.๒๖๖	๑,๕๑๕,๘๖๖	-๓๕.๐๐๐	๕,๐๕๕,๒๓๕	๑๒.๙๕๖
๒๕๒๕	๓,๑๑๕	-๖๖.๓๕๕	๕๕๖,๒๘๘	๒๖.๕๕๕	๕,๘๗๗	-๕๘.๖๕๕	๑,๕๕๐,๐๙๒	๘.๕๖๖	๒๗,๕๕๕	๑๐๘.๗๕๕	๕,๐๗๕,๘๖๖	๑๖๘.๗๗๗	๖,๕๗๐,๕๖๖	๗๑.๗๖๖
๒๕๒๖	๕,๘๘๘	๒๑๗.๐๖๖	๒,๒๕๘,๕๓๕	๑๓๕.๑๓๓	๑๒,๕๕๓	๑๒๒.๘๑๑	๒,๕๖๒,๒๕๖	๒๖.๙๑๑	๑๗,๓๓๕	-๓๗.๐๕๕	๒,๓๐๙,๑๕๖	-๕๓.๓๖๖	๗,๐๑๕,๙๖๖	๐.๗๑๑
๒๕๒๗	๑๒,๕๕๗	๒๖.๘๕๕	๒,๐๖๘,๒๖๑	-๘.๐๖๖	๑๒,๘๐๖	-๑.๓๖๖	๒,๕๐๘,๕๕๖	-๒.๑๕๕	๑๓,๕๗๐	-๑๙.๕๓๓	๓,๒๕๕,๓๘๗	๕๐.๙๕๕	๗,๗๓๒,๑๐๕	๑๐.๑๕๕

ที่มา : กรมศุลกากร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ในตารางที่ ๒๕ เป็นการแสดงถึงการนำเข้าของประเทศไทย ในการนำเข้าผลิตภัณฑ์เครื่องหนังประเภทรองเท้า กระเป๋า และถุงมือ โดยส่วนใหญ่จะนำเข้าจากประเทศญี่ปุ่น อิตาลี สหรัฐอเมริกา เกาหลีใต้และฝรั่งเศส

แม้ว่าผลิตภัณฑ์เครื่องหนังไทยจะมีคุณภาพได้มาตรฐานจนเป็นที่ยอมรับของต่างประเทศ และมีปริมาณการผลิตที่เพียงพอกับความต้องการภายในประเทศแล้วก็ตาม แต่ก็ปรากฏว่ามีผู้บริโภคบางกลุ่มที่ยังคงนิยมใช้สินค้าที่ผลิตจากต่างประเทศ โดยจะเห็นว่าในช่วง พ.ศ. ๒๕๒๔-๒๕๒๖ มูลค่าของการนำเข้ารองเท้าและกระเป๋าเพิ่มขึ้นโดยตลอด ยกเว้นถุงมือที่มีมูลค่าการนำเข้าใน พ.ศ. ๒๕๒๔ และ พ.ศ. ๒๕๒๖ ลดลง แต่ใน พ.ศ. ๒๕๒๕ กลับมีมูลค่าการนำเข้าสูงถึงอัตราร้อยละ ๑๖๘.๗๗ ของมูลค่าการนำเข้าใน พ.ศ. ๒๕๒๔ และแม้ใน พ.ศ. ๒๕๒๗ มูลค่าการนำเข้าของรองเท้าและกระเป๋าจะลดลง แต่มูลค่าการนำเข้าของถุงมือกลับเพิ่มขึ้นสูงกว่าปีก่อนในอัตราร้อยละ ๔๐.๔๘ ซึ่งมีผลให้มูลค่ารวมของการนำเข้าผลิตภัณฑ์เครื่องหนังทั้ง ๓ ประเภท มีอัตราเพิ่มขึ้นจาก พ.ศ. ๒๕๒๖ ถึงร้อยละ ๑๐.๑๔ อย่างไรก็ตาม คาดว่า จะมีการนำเข้าลดลงใน พ.ศ. ๒๕๒๘ อันเป็นผลมาจากการลดค่าเงินบาทในตอนปลาย พ.ศ. ๒๕๒๗

ในการนำเข้านี้ ส่วนใหญ่จะเป็นการนำเข้าผลิตภัณฑ์เครื่องหนังที่มีราคาสูง เนื่องจากเป็นผลิตภัณฑ์ที่ใช้เครื่องหมายการค้าที่มีชื่อเสียง สำหรับการนำเข้าถุงมือส่วนมากจะเป็นถุงมือที่ใช้ในการเล่นกีฬา

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๕ แสดงปริมาณและมูลค่าการส่งออกผลิตภัณฑ์เครื่องหนังไทย รวมทั้งประเทศ

พ.ศ.	รองเท้า				กระเป๋า				ถุงมือ				รวม (บาท)	เพิ่มขึ้นร้อยละ
	คู่	เพิ่มขึ้นร้อยละ	บาท	เพิ่มขึ้นร้อยละ	กิโลกรัม	เพิ่มขึ้นร้อยละ	บาท	เพิ่มขึ้นร้อยละ	คู่	เพิ่มขึ้นร้อยละ	บาท	เพิ่มขึ้นร้อยละ		
๒๕๑๔	๗,๐๔๔	-	๙๗,๘๒๘	-	๒,๓๖๑	-	๔,๔๑๗,๘๑๔	-	๒,๔๐๖,๐๑๖	-	๒๓,๔๗๓,๑๘๐	-	๓๓,๘๔๘,๘๒๒	-
๒๕๑๕	๑๓,๖๔๓	๙๒.๕๓	๑,๖๒๘,๓๖๐	๖๘.๒๕	๔๔,๖๙๖	๔๗.๖๐	๑๖,๓๖๔,๔๘๗	๓๓.๓๖	๕,๒๑๔,๐๗๓	๑๐๘.๐๖	๔๑,๗๑๐,๙๓๖	๑๒๐.๓๐	๖๙,๗๐๓,๘๘๓	๑๐๕.๘๗
๒๕๒๐	๕๖,๑๙๙	๓๑๑.๖๒	๕,๕๕๓,๒๑๓	๒๔๑.๐๓	๗๐,๐๑๕	๕๖.๖๕	๒๘,๘๖๐,๑๑๖	๗๖.๓๖	๑๒,๒๑๕,๓๙๐	๑๓๕.๒๘	๑๓,๓๔๔,๕๙๖	๑๕๕.๘๕	๑๖๘,๘๐๗,๙๒๕	๑๕๒.๑๘
๒๕๒๑	๒๙๔,๒๖๐	๔๒๓.๖๐	๒๕,๖๕๖,๔๔๐	๓๖๒.๐๑	๑๕๙,๘๐๙	๑๑๓.๙๗	๕๘,๒๒๒,๖๖๖	๑๐๑.๗๕	๒๕,๕๑๐,๕๙๕	๑๐๘.๐๒	๒๖,๗๓,๓๕๕,๖๖๗	๙๘.๙๓	๓๕๑,๒๓๓,๗๒๓	๑๐๘.๐๗
๒๕๒๒	๖๒๖,๒๙๗	๑๑๒.๘๕	๕๑,๙๕๘,๓๕๙	๑๐๒.๕๘	๑๕๖,๙๘๕	๕.๗๕	๗๕,๓๒๖,๘๖๘	๓๖.๒๕	๓๘,๘๕๕,๖๒๑	๕๒.๘๗	๕๖,๖๒๒,๕๘๑	๑๑๒.๕๕	๖๙๙,๕๐๗,๗๘๘	๙๙.๑๖
๒๕๒๓	๑,๑๕๐,๖๕๕	๘๒.๑๓	๑๕๖,๕๓๒,๘๕๙	๑๓๕.๐๘	๑๖๘,๙๙๓	๗.๖๕	๙๘,๕๓๖,๖๑๒	๒๙.๗๒	๒๕,๑๖๓,๗๖๖	-๓๗.๗๕	๕๒,๕๖๖,๒๓๗	-๒๕.๕๐	๖๗๐,๙๓๕,๗๐๘	-๕.๐๘
๒๕๒๔	๒,๕๕๖,๖๒๖	๑๑๕.๓๗	๓๖๕,๐๐๘,๑๗๕	๑๕๖.๒๗	๒๙๖,๑๖๒	๗๕.๒๕	๑๖๐,๕๒๐,๑๓๘	๖๒.๑๕	๑๕,๕๖๖,๖๕๗	-๓๕.๕๕	๒๕๕,๖๒๘,๗๐๙	-๕๐.๕๕	๗๘๑,๐๕๗,๐๒๑	๑๖.๕๑
๒๕๒๕	๕,๐๗๘,๙๙๘	๖๖.๐๕	๕๑๒,๗๕๖,๗๕๙	๕๐.๕๗	๕๑๙,๑๐๑	๕๑.๕๑	๒๑๕,๖๕๘,๕๘๙	๓๕.๕๓	๑๖,๙๑๕,๙๓๓	๘.๕๒	๒๕๕,๐๕๕,๓๖๖	-๐.๒๒	๙๘๓,๕๕๐,๗๑๕	๒๕.๙๑
๒๕๒๖	๕,๘๑๘,๗๑๕	๕๒.๖๕	๖๗๑,๕๗๘,๒๕๕	๓๐.๙๘	๕๑๕,๖๕๑	-๑.๐๖	๒๒๐,๓๖๖,๘๓๘	๒.๑๙	๑๕,๙๕๒,๕๐๑	-๑๑.๖๖	๒๒๗,๖๖๕,๖๘๐	-๑๐.๗๕	๑,๑๑๙,๖๐๙,๗๖๒	๑๓.๘๕
๒๕๒๗	๖,๖๕๒,๒๐๖	๑๕.๓๒	๖๕๖,๘๒๕,๐๗๘	-๒.๒๐	๕๒๗,๕๕๖	๓.๓๕	๒๓๖,๗๑๙,๕๒๕	๗.๕๒	๒๓,๕๓๒,๐๒๖	๕๖.๘๑	๓๖๐,๐๑๗,๙๘๕	๕๘.๑๓	๑,๒๕๓,๕๖๒,๕๘๗	๑๑.๙๖

ที่มา : กรมศุลกากร

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๒๕ เป็นการแสดงการส่งออกผลิตภัณฑ์เครื่องหนังประเภทรองเท้า กระเป๋า และถุงมือจากประเทศไทย โดยมีลักษณะการส่งออกดังนี้

การส่งออกรองเท้า จะเห็นว่า ใน พ.ศ. ๒๕๑๘-๒๕๒๖ ปริมาณและมูลค่าการส่งออกรองเท้าของประเทศไทยมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นโดยตลอด สำหรับใน พ.ศ. ๒๕๒๗ แม้ว่าปริมาณการส่งออกรองเท้าจะยังคงเพิ่มสูงขึ้นจาก พ.ศ. ๒๕๒๖ ก็ตาม แต่มูลค่าของการส่งออกกลับลดลงในอัตราร้อยละ ๒.๒๐ ทั้งนี้ อาจเป็นผลมาจากการแข่งขันกันขายตัดราคาของบรรดาผู้ผลิตรองเท้าในประเทศ ปัจจุบันประเทศที่มีการนำเข้ารองเท้าจากไทยที่สำคัญ ๆ ได้แก่ ซาอุดีอาระเบีย คูเวต และสหรัฐอเมริกา

ทางด้าน การส่งออกกระเป๋า ปรากฏว่าตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๑๘-๒๕๒๕ แนวโน้มของการส่งออกกระเป๋าเพิ่มสูงมาตลอด และลดลงใน พ.ศ. ๒๕๒๖ เท่ากับร้อยละ ๑.๐๖ แล้วกลับเพิ่มขึ้นอีกใน พ.ศ. ๒๕๒๗ เท่ากับร้อยละ ๓.๓๔ การที่ปริมาณการส่งออกลดลงใน พ.ศ. ๒๕๒๖ แล้วกลับเพิ่มขึ้นอีกเพียงเล็กน้อย อาจเนื่องจากตลาดที่มีอยู่เดิม เริ่มอิ่มตัว ประกอบกับกระเป๋า เป็นผลิตภัณฑ์ที่มีการใช้งานไม่สมบุกสมบันเหมือนกับรองเท้า และถุงมือ จึงทำให้มีอายุการใช้งานที่ยาวนานกว่า ด้วยเหตุดังกล่าวนี้เอง ที่ทำให้การขยายปริมาณการส่งออกในตลาดเดิมทำได้ค่อนข้างยาก นอกจากนี้จะสามารถหาตลาดใหม่ ๆ ได้เพิ่มขึ้น ตลาดกระเป๋าที่สำคัญของไทย ได้แก่ ออสเตรเลีย สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน สิงคโปร์ ฮ่องกง และมาเลเซีย ในด้านมูลค่าของการส่งออกกระเป๋า จะเห็นได้ว่า มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตลอดตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๑๘-๒๕๒๗

สำหรับการส่งออกถุงมือนั้น จะพบว่าในช่วง พ.ศ. ๒๕๑๘-๒๕๒๒ ปริมาณและมูลค่าการส่งออกในแต่ละปีเพิ่มสูงมาก โดยเพิ่มขึ้นในอัตราไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕๐ ทั้งปริมาณและมูลค่า แต่ใน พ.ศ. ๒๕๒๓-๒๕๒๖ ปริมาณและมูลค่าการส่งออกกลับมีแนวโน้มลดลง แม้ว่าใน พ.ศ. ๒๕๒๕ จะมีปริมาณการส่งออกเพิ่มขึ้น แต่ก็เป็นการเพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อย เมื่อเปรียบเทียบกับใน พ.ศ. ๒๕๑๘-๒๕๒๒ นอกจากนี้มูลค่าการส่งออกใน พ.ศ. ๒๕๒๖ ก็ยังคงอยู่ในลักษณะที่ลดลง การที่ปริมาณและมูลค่าการส่งออกใน พ.ศ. ๒๕๒๓-๒๕๒๖ ลดลง อาจมีสาเหตุมาจากการเกิดภาวะเศรษฐกิจตกต่ำทั่วโลก ทำให้ประเทศอุตสาหกรรมต่าง ๆ พากันลดกำลังการผลิตลง มีผลให้ความต้องการใช้ถุงมือหนังที่ใช้ในโรงงาน

อุตสาหกรรมลดตามไปด้วย ประกอบกับประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนได้ผลิตถุงมือหนังที่ทำจากหนังสุกร ซึ่งมีความนุ่มและใสสบายมือกว่าถุงมือที่ทำจากหนังโคหรือกระบือ ออกจำหน่ายในราคาถูก เนื่องจากมีต้นทุนทางด้านแรงงานต่ำกว่าประเทศคู่แข่งอื่น ๆ และจากการที่ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนใช้นโยบายทำการค้าแบบแลกเปลี่ยนสินค้าที่มีมูลค่าใกล้เคียงกัน ทำให้ถุงมือหนังสุกรกลายเป็นที่นิยมอย่างมากในตลาด ถุงมือหนังจากประเทศไทยซึ่งเคยได้ชื่อว่ามีราคาถูก จึงต้องสูญเสียตลาดให้แก่คู่แข่ง นอกจากนี้การที่ผู้ผลิตถุงมือในประเทศไทยมีการขายตัดราคากันเองอย่างมาก จนทำให้ผู้ผลิตต้องลดคุณภาพของถุงมือลง มีผลให้ผู้นำเข้าหันไปใช้ถุงมือที่ผลิตจากประเทศอื่นแทน สำหรับใน พ.ศ. ๒๕๒๗ จะเห็นว่า ปริมาณและมูลค่าการส่งออกกลับเพิ่มขึ้นสูงมาก คือ เพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละ ๕๖.๘๑ และ ๕๘.๑๓ ตามลำดับ ทั้งนี้ อาจเป็นผลจากการที่ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนมีการปรับราคาจำหน่ายถุงมือหนังสุกรของตน เพิ่มขึ้นอีกร้อยละ ๔๐ จึงทำให้การส่งออกถุงมือหนังของประเทศไทยดีขึ้น ตลาดส่งออกที่สำคัญของถุงมือหนัง คือสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน ลหราชอาณาจักรและ เนเธอร์แลนด์

เมื่อพิจารณาในด้านมูลค่ารวมของการส่งออกผลิตภัณฑ์เครื่องหนังทั้ง ๓ ประเภท ปรากฏว่าตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๑๘-๒๕๒๗ มีมูลค่าเพิ่มขึ้นแทบทุกปี ยกเว้น พ.ศ. ๒๕๒๓ เพียงปีเดียวที่มูลค่าการส่งออกลดลงร้อยละ ๔.๐๘ ซึ่งเป็นผลมาจากการลดลงของมูลค่าการส่งออกถุงมือในปีเดียวกัน

จากการวิเคราะห์ข้างต้น จะเห็นว่าปริมาณการส่งออกของรองเท้าและกระเป๋า มีแนวโน้มที่จะเพิ่มขึ้น ด้วยเหตุผล ๒ ประการคือ ประการแรก เพราะปริมาณการส่งออกของผลิตภัณฑ์ทั้ง ๒ ประเภทในอดีตมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นโดยตลอด ประการที่สอง เป็นเพราะในปลาย พ.ศ. ๒๕๒๗ รัฐบาลได้ประกาศลดค่าเงินบาท จึงคาดว่าจะมีผู้นำเข้าผลิตภัณฑ์ทั้ง ๒ ประเภทนี้เพิ่มมากขึ้น สำหรับผลิตภัณฑ์ถุงมือก็มีแนวโน้มที่จะส่งออกได้ปริมาณสูงขึ้น เนื่องจากคู่แข่งสำคัญของประเทศไทย คือประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนได้ปรับราคาจำหน่ายถุงมือเพิ่มขึ้น ใน พ.ศ. ๒๕๒๗ และในตอนปลายปีเดียวกันรัฐบาลไทยก็ได้ประกาศลดค่าเงินบาทลง จะช่วยให้การแข่งขันทางด้านราคาของถุงมือไทยดีขึ้น นอกจากนี้ถุงมือไทย

ยังมีโอกาสขยายส่วนแบ่งตลาดได้มากขึ้นในแถบประเทศตะวันออกกลาง เพราะถุงมือหนังสุกรไม่สามารถนำเข้าไปจำหน่ายในประเทศเหล่านี้ได้ อันเป็นผลมาจากความ เชื่อถือทางศาสนา จึงสรุปได้ว่า ปริมาณการส่งออกของผลิตภัณฑ์เครื่องหนังไทยมีแนวโน้มที่จะสูงขึ้น ตามสมมุติฐานของผู้ศึกษา

ค. ปัญหาในการดำเนินการผลิต

ในการพิสูจน์สมมุติฐานว่า อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เครื่องหนังประสบปัญหาการขาดแคลนวัตถุดิบภายในประเทศ คือหนังฟอกที่มีคุณภาพดี จริงหรือไม่นั้น ผู้ศึกษาได้รวบรวมข้อมูลที่ได้จากการสอบถามบรรดาผู้ผลิตทั้ง ๑๔ ราย ถึงปัญหาต่าง ๆ ในการดำเนินการผลิต โดยเปิดโอกาสให้ผู้ผลิตเลือกตอบได้มากกว่า ๑ คำตอบ ทั้งนี้เพื่อจะได้ทราบว่า ผู้ผลิตส่วนใหญ่ประสบกับปัญหาทางด้านใดมากที่สุด ซึ่งผลปรากฏดังแสดงในตารางที่ ๒๖

ตารางที่ ๒๖ แสดงปัญหาในการดำเนินการผลิต

ปัญหาในการผลิต	ประเภทอุตสาหกรรม			รวม (ราย)	ลำดับที่
	รองเท้า	กระเป๋า	ถุงมือ		
๑.ขาดแคลนหนังฟอกภายในประเทศ	-	-	-	-	-
๒.ขาดแคลนหนังฟอกภายในประเทศที่มีคุณภาพดี	๓	๑	๕	๙	๑
๓.ขาดแคลนแรงงาน	-	-	-	-	-
๔.ขาดแคลนแรงงานที่มีความชำนาญงาน	๔	๒	๓	๙	๑
๕.ขาดแคลนเครื่องมือเครื่องจักรที่ทันสมัย	๑	๑	๑	๓	๒
๖.อื่น ๆ	-	-	-	-	-

จากตารางที่ ๒๖ จะเห็นว่า ปัญหาที่มีผู้ตอบมากที่สุด คือปัญหาเกี่ยวกับการขาดแคลน
หนังสือภายในประเทศที่มีคุณภาพดี และปัญหาการขาดแคลนแรงงานที่มีความชำนาญงาน โดยมี
ผู้ตอบจำนวนเท่ากัน ๔ ราย สำหรับปัญหาด้านการขาดแคลนเครื่องมือเครื่องจักรที่ทันสมัย มีผู้
ตอบเพียง ๓ ราย ส่วนปัญหาในประการอื่น ๆ ไม่มีผู้ตอบ จึงสรุปได้ว่า อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์
เครื่องหนังประสบปัญหาการขาดแคลนวัตถุดิบภายในประเทศ คือหนังสือที่มีคุณภาพดี

การวิเคราะห์ข้อมูลอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เครื่องหนัง

การวิเคราะห์ในส่วนนี้ จะเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลทางด้านการผลิต การตลาด
และบทบาทของรัฐบาลในการให้ความช่วยเหลือต่ออุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เครื่องหนัง โดยนำ
ข้อมูลที่ได้รับจากแบบสอบถามมาทำการวิเคราะห์ ซึ่งปรากฏผลดังต่อไปนี้

ก. การผลิต

ตารางที่ ๒๗ แสดงลักษณะการผลิต

ประเภทอุตสาหกรรม	จำหน่ายภายในประเทศเท่านั้น	จำหน่ายภายในประเทศและต่างประเทศ	ส่งออกเท่านั้น	รวม
รองเท้า	๓	๑	๑	๕
กระเป๋า	-	๓	-	๓
ถุงมือ	-	-	๖	๖
รวม (ราย)	๓	๔	๗	๑๔
ร้อยละ	๒๑.๔๓	๒๘.๕๗	๕๐.๐๐	๑๐๐.๐๐

ในตารางที่ ๒๗ จะเห็นว่าผู้ประกอบการผลิตจำนวน ๓ รายหรือร้อยละ ๒๑.๔๓ ที่ทำการผลิตเพื่อจำหน่ายภายในประเทศเพียงอย่างเดียว และมีผู้ผลิตจำนวน ๔ ราย หรือ ร้อยละ ๒๘.๕๗ ที่ผลิตเพื่อจำหน่ายทั้งภายในประเทศและนอกประเทศ สำหรับผู้ผลิตที่เหลือ อีก ๗ รายเป็นผู้ดำเนินการผลิตเพื่อการส่งออกทั้งสิ้น ซึ่งคิดเป็นร้อยละ ๕๐ ของจำนวน ผู้ผลิตที่ตอบแบบสอบถามดังปรากฏรายละเอียดตามตารางข้างต้น

ตารางที่ ๒๘ แสดงลักษณะเด่นในผลิตภัณฑ์ของผู้ผลิต

ลักษณะเด่น	ประเภทอุตสาหกรรม			รวม (ราย)	ลำดับที่
	รองเท้า	กระเป๋า	ถุงมือ		
๑.ความคงทนถาวร	๒	๒	๔	๘	๒
๒.ความสะดวกสบายในการใช้	๑	๑	๓	๕	๓
๓.ความประณีตสวยงาม	๓	๓	๓	๙	๑
๔.ความนำสมัย	๓	๒	-	๕	๓
๕.ราคาถูก	๑	-	๔	๕	๓
๖.อื่น ๆ	-	-	-	-	-

จากตารางที่ ๒๘ เป็นการสอบถามผู้ผลิตถึงจุดเด่นของผลิตภัณฑ์ที่ผลิต และในการตอบคำถาม ได้เปิดโอกาสให้ผู้ผลิตตอบได้มากกว่า ๑ คำตอบ ผลของคำตอบสรุปได้ว่า ผู้ผลิตส่วนใหญ่นิยมผลิตสินค้าโดยเน้นความประณีตสวยงามและความคงทนถาวรในจำนวนที่ใกล้เคียงกัน กล่าวคือมีผู้ผลิต ๔ ราย ที่เน้นความประณีตสวยงามของตัวผลิตภัณฑ์ และผู้ผลิต ๔ ราย เน้นด้านความคงทนถาวร รองลงมาเป็นการผลิตสินค้าที่เน้นความสะดวกสบายในการใช้สอย ความนำสมัยของตัวผลิตภัณฑ์ และราคาถูกเป็นเกณฑ์ ซึ่งผู้ผลิตที่ตอบคำตอบเหล่านี้มีจำนวนเท่ากัน คือ ๕ ราย

อย่างไรก็ตามหากพิจารณาจุดเด่นในการผลิตผลิตภัณฑ์เครื่องหนังแต่ละประเภท โดยไม่พิจารณาในลักษณะภาพรวมดังที่ได้กล่าวแล้วข้างต้น จะเห็นว่าผู้ผลิตผลิตภัณฑ์เครื่องหนังแต่ละประเภท มีการเน้นจุดเด่นในการผลิตที่แตกต่างกันดังนี้ ผู้ผลิตรองเท้าส่วนมากจะให้ความสำคัญกับความประณีตสวยงามและความนุ่มโยในส้นส่วนที่เท่า ๆ กัน ในขณะที่ผู้ผลิตกระเป๋าให้ความสำคัญกับความประณีตสวยงามมากที่สุด สำหรับการผลิตถุงมือส้นของผู้ผลิตที่เน้นทางความคงทนถาวรมีจำนวน เท่ากับส้นของผู้ผลิตที่เน้นทางด้านราคา

ตารางที่ ๒๔ แสดงกำลังการผลิตและปริมาณการผลิตจริงใน พ.ศ. ๒๕๒๗

ประเภทอุตสาหกรรม	กำลังผลิตปีละ	ผลิตได้จริงในปี พ.ศ. ๒๕๒๗	อัตราส่วนร้อยละของปริมาณที่ผลิตได้จริงต่อกำลังการผลิต
รองเท้า	๑,๑๓๙,๐๐๐ คู่	๗๗๖,๖๖๗ คู่	๖๘.๑๙
กระเป๋า	๑,๒๗๐,๐๐๐ ชิ้น	๙๒๗,๔๗๕ ชิ้น	๗๓.๐๓
ถุงมือ	๑๑,๔๔๘,๐๐๐ คู่	๘,๙๐๖,๗๐๐ คู่	๗๗.๘๐

ในตารางที่ ๒๔ จะเห็นว่า ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์เครื่องหนังจำนวน ๑๔ ราย มีกำลังการผลิตและปริมาณการผลิตจริง ดังนี้

ผู้ผลิตรองเท้าจำนวน ๕ ราย มีกำลังการผลิตรวมกันทั้งสิ้นประมาณ ๑,๑๓๙,๐๐๐ คู่ต่อปี แต่ดำเนินการผลิตได้จริงใน พ.ศ. ๒๕๒๗ เพียง ๗๗๖,๖๖๗ คู่ หรือคิดเป็นร้อยละ ๖๘.๑๙ ของกำลังการผลิตทั้งหมด

ผู้ผลิตกระเป๋าจำนวน ๓ ราย มีกำลังการผลิตรวมทั้งสิ้นประมาณ ๑,๒๗๐,๐๐๐ ชิ้นต่อปี แต่ใน พ.ศ. ๒๕๒๗ สามารถผลิตได้จริงจำนวน ๙๒๗,๔๗๕ ชิ้น หรือคิดเป็นร้อยละ ๗๓.๐๓ ของกำลังการผลิตจริง

สำหรับผู้ผลิตถูงมือ ปรากฏว่าผู้ผลิตทั้ง ๖ ราย มีกำลังการผลิตรวมกันทั้งสิ้นปีละประมาณ ๑๑,๔๔๘,๐๐๐ คู่ แต่สามารถดำเนินการผลิตได้จริงใน พ.ศ. ๒๕๒๗ เพียง ๘,๙๐๖,๗๐๐ คู่ หรือคิดเป็นร้อยละของกำลังการผลิตเท่ากับ ๗๗.๘๐

ตารางที่ ๓๐ แสดงสาเหตุที่ทำให้ผู้ผลิตไม่สามารถผลิตได้เต็มกำลังการผลิต

สาเหตุ	ประเภทอุตสาหกรรม			รวม (ราย)	ลำดับที่
	รองเท้า	กระเป๋า	ถูงมือ		
๑.ขาดแคลนหนังฟอก	๑	๑	๓	๕	๔
๒.ขาดแคลนชิ้นส่วนอุปกรณ์ หรือวัตถุดิบอื่น ๆ	๑	๑	-	๒	๕
๓.ขาดแคลนแรงงาน	-	-	-	-	-
๔.ขาดแคลนแรงงานที่มี ความชำนาญงาน	๓	๒	๑	๖	๓
๕.ปริมาณความต้องการของ ตลาดยังมีไม่มากนัก	๔	๑	๓	๘	๒
๖.ภาวะเศรษฐกิจไม่ดี	๒	๒	๖	๑๐	๑
๗.อื่น ๆ	-	๑	-	๑	๖

จากตารางที่ ๓๐ ซึ่งเป็นการสอบถามถึงสาเหตุที่ทำให้ผู้ผลิตทั้ง ๑๔ รายไม่สามารถผลิตได้เต็มกำลังการผลิต โดยให้ผู้ผลิตตอบได้มากกว่า ๑ คำตอบ และผลปรากฏว่า สาเหตุที่ผู้ผลิตมีความเห็นตรงกันมากที่สุด คือภาวะเศรษฐกิจไม่ดี ทั้งนี้เพราะผู้ผลิตเห็นว่า สภาพเศรษฐกิจที่ไม่ดีทำให้กำลังซื้อของผู้บริโภคไม่เพิ่มขึ้นและมีแนวโน้มลดลง อันส่งผลให้ผู้ผลิตไม่สามารถผลิตได้เต็มที่ สำหรับสาเหตุในลำดับรองลงมาตามลำดับ ได้แก่ ปริมาณความต้องการของตลาดยังมีไม่มากพอ การขาดแคลนแรงงานที่มีความชำนาญงาน การขาดแคลนหนังฟอกซึ่งเป็นวัตถุดิบหลักในการผลิต การขาดแคลนชิ้นส่วนอุปกรณ์หรือวัตถุดิบอื่น ๆ และประการสุดท้าย อันเป็นสาเหตุอื่น คือการที่มีคู่แข่งเข้ามาในอุตสาหกรรมนี้เพิ่มมากขึ้น ทำให้ส่วนแบ่งในตลาดของผู้ผลิตต้องลดลงหรือขยายตัวได้น้อย จึงทำให้ผู้ผลิตไม่สามารถผลิตได้เต็มกำลังผลิต

ตารางที่ ๓๑ แสดงการผลิตสินค้าในช่วงเวลา พ.ศ. ๒๕๒๓-๒๕๒๗

ลักษณะของการผลิต	ประเภทอุตสาหกรรม			รวม (ราย)	ร้อยละ
	รองเท้า	กระเป๋า	ถุงมือ		
๑.คงที่	-	-	-	-	-
๒.ไม่สม่ำเสมอ	๒	-	๒	๔	๓๐.๗๗
๓.ลดลง	๒	-	-	๒	๑๕.๓๘
๔.สูงขึ้น	๑	๓	๓	๗	๕๓.๘๕
รวม	๕	๓	* ๕	* ๑๓	๑๐๐.๐๐

*หมายเหตุ : ผู้ผลิตถุงมือไม่ได้ตอบ ๑ ราย เนื่องจากเริ่มเปิดดำเนินการในปี พ.ศ. ๒๕๒๗

จากตารางที่ ๓๑ จะพบว่าในระยะเวลา ๕ ปีที่ผ่านมา การผลิตของผู้ผลิตจำนวน ๑๓ ราย มีลักษณะดังนี้คือ ผู้ผลิตรองเท้าจำนวน ๒ ราย และผู้ผลิตถุงมือจำนวน ๒ ราย รวมจำนวน ๔ ราย (ร้อยละ ๓๐.๗๗) ตอบว่าไม่สม่ำเสมอ ผู้ผลิตรองเท้าจำนวน ๒ ราย (ร้อยละ ๑๕.๓๘) ตอบว่า การผลิตมีลักษณะลดลง และผู้ผลิตรองเท้าจำนวน ๑ ราย ผู้ผลิต กระเป๋าจำนวน ๓ ราย ผู้ผลิตถุงมือจำนวน ๓ ราย รวม ๗ ราย (ร้อยละ ๕๓.๘๕) ตอบว่า มีการผลิตสูงขึ้น

ตารางที่ ๓๒ แสดงสาเหตุที่ทำให้การผลิตมีลักษณะไม่สม่ำเสมอ

สาเหตุ	ประเภทอุตสาหกรรม			รวม (ราย)	ลำดับที่
	รองเท้า	กระเป๋า	ถุงมือ		
๑.ความต้องการของตลาด ภายในประเทศไม่คงที่	๑	-	-	๑	๒
๒.ความต้องการของตลาด ต่างประเทศไม่คงที่	-	-	๒	๒	๑
๓.ความต้องการของตลาด ในประเทศและต่าง- ประเทศไม่คงที่	-	-	-	-	
๔.มีการเข้า-ออกของ แรงงานมาก	๑	-	-	๑	๒
๕.ขาดแคลนแรงงานที่มี ความชำนาญงาน	๑	-	-	๑	๒
๖.ปริมาณหนังฟอกที่ไม่แน่นอน	-	-	-	-	
๗.อื่น ๆ	๑	-	-	๑	๒

ในตารางที่ ๓๒ เป็นการสอบถามความเห็นของผู้ผลิต ๔ ราย ถึงสาเหตุที่ทำให้การผลิตรายนี้มีลักษณะไม่สม่ำเสมอ โดยให้ผู้ผลิตเลือกตอบได้มากกว่า ๑ คำตอบ ปรากฏว่า สาเหตุที่มีผู้ตอบมากที่สุดเป็นสาเหตุจากความต้องการของตลาดไม่คงที่ ซึ่งผู้ผลิตถูกมีจำนวน ๒ รายตอบเหมือนกันว่า เป็นเพราะความต้องการของตลาดต่างประเทศไม่คงที่ สำหรับผู้ผลิตรองเท่าตอบว่า เนื่องจากความต้องการของตลาดในประเทศไม่คงที่ ๑ ราย มีการเข้า-ออกของแรงงานมาก ๑ ราย ขาดแคลนแรงงานที่มีความชำนาญ ๑ ราย และสาเหตุอื่นอีก ๑ ราย คือจำนวนคู่แข่งในตลาดมีไม่แน่นอน เพราะเป็นอุตสาหกรรมที่ไม่จำเป็นต้องใช้เงินลงทุนสูง จึงเป็นการง่ายที่จำนวนคู่แข่งจะเพิ่มขึ้นหรือลดลง อันเป็นเหตุให้ส่วนแบ่งในตลาดของผู้ผลิตเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ และมีผลให้การผลิตรายนี้ต้องเปลี่ยนแปลงตามไปด้วย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๓๓ แสดงสาเหตุที่ทำให้การผลิตมีลักษณะลดลง

สาเหตุ	ประเภทอุตสาหกรรม			รวม (ราย)	ลำดับที่
	รองเท้า	กระเป๋า	ถุงมือ		
๑. มีคู่แข่งมากมาย แต่ความต้องการของตลาดภายในประเทศคงที่	๑	-	-	๑	๑
๒. มีคู่แข่งมากมาย แต่ความต้องการของตลาดต่างประเทศคงที่	-	-	-	-	-
๓. มีคู่แข่งมากมาย แต่ความต้องการของตลาดภายในประเทศและต่างประเทศคงที่	-	-	-	-	-
๔. ความต้องการของตลาดภายในประเทศลดลง	-	-	-	-	-
๕. ความต้องการของตลาดต่างประเทศลดลง	๑	-	-	๑	๑
๖. ความต้องการของตลาดภายในประเทศและต่างประเทศลดลง	-	-	-	-	-
๗. ขาดแคลนแรงงาน	-	-	-	-	-
๘. ขาดแคลนแรงงานที่มีความชำนาญงาน	๑	-	-	๑	๑
๙. ขาดแคลนหนังฟอก	-	-	-	-	-
๑๐. อื่น ๆ	๑	-	-	๑	๑

จากตารางที่ ๓๓ เป็นการแสดงความคิดเห็นของผู้สมัครรับเข้า ๒ ราย ถึงสาเหตุที่ทำให้การผลิตมีลักษณะลดลง โดยผู้ผลิตสามารถตอบได้มากกว่า ๑ คำตอบ ผลสรุปได้ว่าการผลิตมีลักษณะลดลงเนื่องมาจากเหตุผล ๔ ประการ (ซึ่งมีผู้ผลิตตอบสาเหตุละ ๑ ราย) ได้แก่ มีคู่แข่งชันมาก แต่ความต้องการของตลาดภายในประเทศคงที่ ความต้องการของตลาดต่างประเทศลดลง ขาดแคลนแรงงานที่มีความชำนาญงาน และสาเหตุอื่น คือภาวะเศรษฐกิจไม่ดี ทำให้อำนาจซื้อของผู้บริโภคลดลง ปริมาณการผลิตจึงต้องลดลงด้วย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๓๔ แสดงสาเหตุที่ทำให้การผลิตมีลักษณะสูงขึ้น

สาเหตุ	ประเภทอุตสาหกรรม			รวม (ราย)	ลำดับที่
	รองเท้า	กระเป๋า	ถุงมือ		
๑. ความต้องการของตลาด ภายในประเทศสูงขึ้น	-	๑	-	๑	๔
๒. ความต้องการของตลาด ต่างประเทศสูงขึ้น	๑	-	๒	๓	๒
๓. ความต้องการของตลาด ภายในประเทศและ ต่างประเทศสูงขึ้น	-	๒	-	๒	๓
๔. มีการใช้เครื่องจักรใน การผลิตเพิ่มขึ้น	-	๓	๓	๖	๑
๕. แรงงานมีความชำนาญ งานมากขึ้นทำให้สามารถ ผลิตได้มากขึ้น	-	-	๑	๑	๔
๖. อื่น ๆ	-	-	๑	๑	๔

ศูนย์วิทยพัชการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ในตารางที่ ๓๔ เป็นการสอบถามความคิดเห็นของผู้ผลิตถึงสาเหตุที่การผลิตมีลักษณะสูงขึ้น ซึ่งผู้ผลิตสามารถเลือกตอบได้มากกว่า ๑ คำตอบ และปรากฏว่า สาเหตุที่มีผู้ผลิตตอบมากที่สุดคือ มีการใช้เครื่องจักรในการผลิตเพิ่มขึ้น โดยมีผู้ตอบ ๖ ราย สำหรับสาเหตุในลำดับรองลงมาตามลำดับ ได้แก่ความต้องการของตลาดต่างประเทศสูงขึ้น มีผู้ตอบ ๓ ราย ความต้องการของตลาดภายในประเทศและต่างประเทศสูงขึ้น มีผู้ตอบ ๒ ราย ความต้องการของตลาดภายในประเทศสูงขึ้น มีผู้ตอบ ๑ ราย แรงงานมีความชำนาญมากขึ้น ทำให้สามารถผลิตได้มากขึ้น มีผู้ตอบ ๑ ราย และสาเหตุอื่นอีก ๑ รายคือ ผู้ผลิตสามารถขยายส่วนแบ่งตลาดได้เพิ่มขึ้น จึงทำให้การผลิตมีปริมาณสูงตามไปด้วย

ตารางที่ ๓๔ แสดงอัตราส่วนร้อยละของมูลค่าหนึ่งฟอกในต้นทุนการผลิต

ประเภทอุตสาหกรรม	อัตราส่วนร้อยละของมูลค่าหนึ่งฟอก						รวม
	๒๐-๕๐	๕๑-๖๐	๖๑-๗๐	๗๑-๘๐	๘๑-๙๐	อื่น ๆ	
รองเท้า	-	๑	๔	-	-	-	๕
กระเป๋า	-	๒	๑	-	-	-	๓
ถุงมือ	-	๑	๔	๑	-	-	๖
รวม (ราย)	-	๔	๙	๑	-	-	๑๔
ร้อยละ	-	๒๘.๕๗	๖๔.๒๘	๗.๑๔	-	-	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๓๔ จะเห็นว่า ผู้ผลิตจำนวน ๙ ราย หรือร้อยละ ๖๔.๒๘ มีการใช้หนึ่งฟอกคิดเป็นมูลค่าร้อยละ ๖๑-๗๐ ของต้นทุนการผลิตทั้งหมด และผู้ผลิต ๔ ราย หรือร้อยละ ๒๘.๕๗ ใช้หนึ่งฟอกในการผลิตคิดเป็นมูลค่าร้อยละ ๕๑-๖๐ ของต้นทุนการผลิต สำหรับผู้ผลิตที่มีมูลค่าการใช้หนึ่งฟอกตั้งแต่ร้อยละ ๗๑-๘๐ มีอยู่เพียง ๑ ราย

ตารางที่ ๓๖ แสดงอัตราส่วนร้อยละของปริมาณการใช้หนังสือพิมพ์ที่ผลิตภายในประเทศ

ประเภทอุตสาหกรรม	อัตราส่วนร้อยละของปริมาณการใช้หนังสือพิมพ์ที่ผลิตภายในประเทศ						รวม
	๐-๕๐	๕๑-๖๐	๖๑-๗๐	๗๑-๘๐	๘๑-๙๐	๙๑-๑๐๐	
โรงพิมพ์	-	-	๑	-	๑	๓	๕
กระดาษ	-	-	-	-	๒	๑	๓
ถุงมือ	-	๑	-	๓	-	๒	๖
รวม(ราย)	-	๑	๑	๓	๓	๖	๑๔
ร้อยละ	-	๗.๑๔	๗.๑๔	๒๑.๔๓	๒๑.๔๓	๔๒.๘๖	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๓๖ ในการศึกษาถึงแหล่งวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิต โดยเฉพาะหนังสือพิมพ์พบว่าหนังสือพิมพ์ที่ใช้กัน ส่วนใหญ่จะเป็นหนังสือพิมพ์ที่ผลิตได้ภายในประเทศ ซึ่งมีสัดส่วนการใช้ดังนี้ ผู้ผลิตที่ใช้หนังสือพิมพ์ภายในประเทศในปริมาณร้อยละ ๕๑-๖๐ มีจำนวน ๑ ราย (ร้อยละ ๗.๑๔) ร้อยละ ๖๑-๗๐ จำนวน ๑ ราย (ร้อยละ ๗.๑๔) ร้อยละ ๗๑-๘๐ จำนวน ๓ ราย (ร้อยละ ๒๑.๔๓) ร้อยละ ๘๑-๙๐ จำนวน ๓ ราย (ร้อยละ ๒๑.๔๓) และร้อยละ ๙๑-๑๐๐ จำนวน ๖ ราย (ร้อยละ ๔๒.๘๖) จึงสรุปได้ว่า ผู้ผลิตที่ทำการศึกษาทั้ง ๑๔ ราย ส่วนมากจะมีอัตราการใช้หนังสือพิมพ์ผลิตในประเทศสูงมาก คือสูงถึงร้อยละ ๙๑-๑๐๐

ตารางที่ ๓๗ แสดงสาเหตุให้ผู้ผลิตใช้หนังฟอกที่ผลิตจากต่างประเทศ

เหตุผล	ประเภทอุตสาหกรรม			รวม (ราย)	ลำดับที่
	รองเท้า	กระเป๋า	ถุงมือ		
๑. เกิดการขาดแคลนหนังฟอก ภายในประเทศ	๓	๑	๖	๑๐	๑
๒. หนังฟอกจากต่างประเทศ มีคุณภาพดีกว่า	๒	๑	๕	๘	๒
๓. หนังฟอกจากต่างประเทศ มีราคาถูกกว่า	๑	-	๖	๗	๓
๔. เป็นข้อตกลงของ (ผู้ร่วมทุน/ลูกค้า)	๒	-	-	๒	๔
๕. อื่น ๆ	-	๒	-	๒	๕

แม้ว่าในการผลิตผลิตภัณฑ์เครื่องหนัง หนังฟอกที่ใช้ส่วนใหญ่จะเป็นหนังฟอกที่ผลิตภายในประเทศก็ตาม แต่ในบางกรณีผู้ผลิตก็มีความจำเป็นต้องใช้หนังฟอกจากต่างประเทศ ทั้งนี้เนื่องจากสาเหตุต่าง ๆ ดังที่ปรากฏในตารางที่ ๓๗

จากตารางที่ ๓๗ เป็นการแสดงเหตุผลของผู้ผลิตที่ต้องใช้หนังฟอกจากต่างประเทศ โดยให้ผู้ผลิตตอบได้มากกว่า ๑ คำตอบ ผลสรุปเรียงตามลำดับจำนวนผู้ตอบจากมากไปหาน้อย ปรากฏว่า สาเหตุที่มีผู้ตอบมากที่สุด คือ เกิดการขาดแคลนหนังฟอกภายในประเทศ ซึ่งมีผู้ตอบ ๑๐ ราย เพราะหนังฟอกจากต่างประเทศมีคุณภาพดีกว่า จำนวน ๘ ราย หนังฟอกจากต่างประเทศมีราคาถูกกว่า จำนวน ๗ ราย เป็นข้อตกลงของผู้ร่วมทุนหรือลูกค้า ๒ ราย

และสาเหตุอื่นอีก ๒ ราย คือ เพื่อสนองความต้องการของผู้บริโภคบางกลุ่มที่นิยมใช้หนังสือจากต่างประเทศ ซึ่งเป็นหนังสือประเภทที่ยังไม่สามารถผลิตได้เองในประเทศ หรือผลิตได้แต่คุณภาพไม่ดีพอ

ตารางที่ ๓๘ แสดงรายชื่อประเทศที่ผู้ผลิตสั่งซื้อหนังสือ

ชื่อประเทศ	ประเภทอุตสาหกรรม			รวม (ราย)	ลำดับที่
	รองเท้า	กระเป๋า	ถุงมือ		
๑. สาธารณรัฐประชาชนจีน	๑	-	๕	๖	๑
๒. ฮ็องกง	-	๑	๔	๕	๒
๓. ออสเตรเลีย	๑	๑	๑	๓	๓
๔. ไต้หวัน	-	-	๒	๒	๔
๕. ญี่ปุ่น	๒	-	-	๒	๕
๖. อิตาลี	๒	-	-	๒	๕
๗. สหรัฐอเมริกา	-	๑	๑	๒	๕
๘. นิวซีแลนด์	-	๑	-	๑	๕
๙. ฝรั่งเศส	๑	-	-	๑	๕
๑๐. อังกฤษ	-	๑	-	๑	๕
๑๑. คานาดา	-	-	๑	๑	๕

ในตารางที่ ๓๘ เป็นรายชื่อประเทศต่าง ๆ ที่ไทยมีการนำเข้าหนังฟอก โดยให้ผู้ผลิตระบุนามรายละ ๓ ประเทศ ปรากฏว่า ประเทศที่ไทยมีการนำเข้าหนังฟอกมากที่สุดคือสาธารณรัฐประชาชนจีน รองลงมาลำดับที่ ๒ และ ๓ คือ ฮ็องกงและออสเตรเลีย ตามลำดับ สำหรับลำดับที่ ๔ มีด้วยกัน ๔ ประเทศ คือ ไต้หวัน ญี่ปุ่น อิตาลี และสหรัฐอเมริกา ลำดับที่ ๕ ซึ่งเป็นลำดับสุดท้ายมี ๔ ประเทศ ได้แก่ นิวซีแลนด์ ฝรั่งเศส อังกฤษและคานาดา

ตารางที่ ๓๘ แสดงแหล่งวัตถุดิบประเภทอื่น ๆ ที่มิใช่หนังฟอก

แหล่งวัตถุดิบ	ประเภทอุตสาหกรรม			รวม (ราย)	ร้อยละ
	รองเท้า	กระเป๋า	ถุงมือ		
๑. ภายในประเทศ	๑	-	๓	๔	๒๘.๕๗
๒. ต่างประเทศ	-	-	-	-	-
๓. ภายในประเทศและ ต่างประเทศ	๔	๓	๓	๑๐	๗๑.๔๓
รวม	๕	๓	๖	๑๔	๑๐๐.๐๐

ตารางที่ ๓๘ แสดงแหล่งวัตถุดิบประเภทอื่น ๆ ที่ใช้ในการผลิต ซึ่งปรากฏว่ามีผู้ผลิตจำนวน ๔ ราย หรือร้อยละ ๒๘.๕๗ ที่ใช้วัตถุดิบที่ผลิตได้ภายในประเทศทั้งสิ้น ส่วนผู้ผลิตอีก ๑๐ ราย หรือร้อยละ ๗๑.๔๓ ใช้วัตถุดิบที่ผลิตทั้งจากภายในประเทศและต่างประเทศ สำหรับสาเหตุที่ทำให้ผู้ผลิตต้องใช้วัสดุหรืออุปกรณ์ที่ผลิตจากต่างประเทศได้แสดงไว้ในตารางที่ ๔๐

ตารางที่ ๔๐ แสดงสาเหตุที่ผู้ผลิตใช้วัสดุและอุปกรณ์ที่ผลิตจากต่างประเทศ

สาเหตุ	ประเภทอุตสาหกรรม			รวม (ราย)	ลำดับที่
	รองเท้า	กระเป๋า	ถุงมือ		
๑. วัสดุติดงอกล่าวเกิดการขาดแคลนภายในประเทศ	-	-	-	-	-
๒. วัสดุติดจากต่างประเทศมีคุณภาพดีกว่า	๑	๒	๒	๕	๑
๓. วัสดุติดจากต่างประเทศมีราคาถูกกว่า	๒	-	๒	๔	๒
๔. วัสดุติดงอกล่าวไม่มีการผลิตภายในประเทศ	๒	๒	-	๔	๒
๕. เป็นข้อตกลงของ (ผู้ร่วมทุน/ลูกค้า)	๑	-	-	๑	๓
๖. อื่น ๆ	-	-	-	-	-

ในตารางที่ ๔๐ เป็นการสอบถามผู้ผลิตถึงสาเหตุที่ผู้ผลิตใช้วัสดุและอุปกรณ์ที่ผลิตจากต่างประเทศ ในการตอบได้เปิดโอกาสให้ผู้ผลิตตอบได้มากกว่า ๑ คำตอบ ซึ่งสรุปได้ว่า สาเหตุที่ทำให้ผู้ผลิตต้องใช้วัสดุที่ผลิตจากต่างประเทศมากที่สุด (มีผู้ตอบ ๕ ราย) คือ วัสดุติดจากต่างประเทศมีคุณภาพดีกว่า รองลงมาในลำดับที่ ๒ ซึ่งมีผู้ตอบจำนวนเท่ากัน (๔ ราย) คือ วัสดุติดจากต่างประเทศมีราคาถูกกว่า และวัสดุติดงอกล่าวไม่มีการผลิตภายในประเทศ ส่วนสาเหตุในประการสุดท้าย เนื่องมาจากเป็นข้อตกลงระหว่างผู้ผลิตและผู้ร่วมทุน (มีผู้ตอบเพียง ๑ ราย)

สำหรับการที่วัตถุดิบจากต่างประเทศมีราคาสูงกว่าวัตถุดิบที่ผลิตในประเทศ เป็นเพราะวัตถุดิบที่ผลิตได้ภายในประเทศบางชนิด มีปริมาณการผลิตจำนวนน้อย ทำให้ต้นทุนการผลิตต่อหน่วยสูง ประกอบกับมีผู้ผลิตวัตถุดิบประเภทดังกล่าวไม่มากนัก จึงทำให้ผู้ผลิตวัตถุดิบสามารถกำหนดราคาขายในอัตราสูง ซึ่งแตกต่างกับวัตถุดิบที่ผลิตจากต่างประเทศที่นิยมผลิตกันทีละจำนวนมาก ๆ ทำให้ต้นทุนการผลิตต่อหน่วยต่ำ จึงขายได้ในราคาต่ำกว่าวัตถุดิบที่ผลิตภายในประเทศ ซึ่งมีคุณภาพใกล้เคียงกัน นอกจากนี้แม้ว่าในการสั่งซื้อวัตถุดิบดังกล่าวจะต้องเสียค่าใช้จ่ายทางด้านภาษีและค่าขนส่งเพิ่มขึ้น แต่เมื่อมีปริมาณการสั่งซื้อที่มากพอ ราคาต่อหน่วยของวัตถุดิบที่ผลิตจากต่างประเทศจะต่ำกว่าราคาของวัตถุดิบที่ผลิตในประเทศ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๔๑ แสดงวิธีการที่ใช้ในการจัดซื้อวัตถุดิบ

วิธีการที่ใช้ในการจัดซื้อ	หนังสือพิมพ์					วัสดุและอุปกรณ์อื่น ๆ				
	ประเภทอุตสาหกรรม			รวม (ราย)	ร้อยละ	ประเภทอุตสาหกรรม			รวม (ราย)	ร้อยละ
	รองเท้า	กระเป๋า	ถุงมือ			รองเท้า	กระเป๋า	ถุงมือ		
๑. ทำสัญญาซื้อขายกับผู้ผลิตไว้ล่วงหน้าโดยกำหนด ราคาและปริมาณการสั่งซื้อไว้แน่นอน	๑	-	๑	๒	๑๔.๒๘	-	-	-	-	-
๒. ซื้อจากผู้ผลิตรายใดรายหนึ่งเป็นประจำ โดยไม่ทำสัญญาซื้อขายไว้ล่วงหน้า	๒	๑	๒	๕	๓๕.๗๑	-	๑	๒	๓	๒๑.๔๓
๓. ซื้อจากผู้ผลิตที่มีสินค้าตรงกับความต้องการ โดยไม่ได้ทำสัญญาซื้อขายไว้ล่วงหน้า	-	๑	๑	๒	๑๔.๒๘	๒	๒	๒	๖	๔๒.๘๖
๔. ซื้อจากผู้ผลิตที่เสนอราคาต่ำสุด	๒	-	๒	๔	๒๘.๕๗	๓	-	๒	๕	๓๕.๗๑
๕. อื่น ๆ	-	๑	-	๑	๗.๑๔	-	-	-	-	-
รวม	๕	๓	๖	๑๔	๑๐๐.๐๐	๕	๓	๖	๑๔	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๔๑ เป็นการวิเคราะห์วิธีการที่ผู้ผลิตใช้ในการจัดซื้อวัตถุดิบ โดยแบ่งเป็น ๒ กรณี คือกรณีการจัดซื้อหนึ่งพอก และกรณีการจัดซื้อวัสดุและอุปกรณ์อื่น ๆ

วิธีการที่ใช้ในการจัดซื้อหนึ่งพอก จะเห็นว่ามีผู้ผลิตจำนวน ๕ ราย หรือร้อยละ ๓๕.๗๑ ใช้วิธีการจัดซื้อจากผู้ผลิต (หนึ่งพอก) รายใดรายหนึ่งเป็นประจำ โดยไม่มีการทำสัญญาซื้อขายกันไว้ล่วงหน้า และผู้ผลิตจำนวน ๔ ราย หรือร้อยละ ๒๘.๕๗ จะซื้อจากผู้ผลิต (หนึ่งพอก) ที่เสนอราคาต่ำสุด สำหรับการจัดซื้อด้วยการทำสัญญาซื้อขายกับผู้ผลิต (หนึ่งพอก) ไว้ล่วงหน้า โดยกำหนดราคาและปริมาณสั่งซื้อไว้แน่นอน และการซื้อจากผู้ผลิต (หนึ่งพอก) ที่มีสินค้าตรงกับความต้องการ โดยไม่ได้ทำสัญญาซื้อขายไว้ล่วงหน้า มีผู้ผลิตที่ใช้วิธีการจัดซื้อลักษณะดังกล่าวในจำนวนเท่ากัน คือวิธีการละ ๒ ราย คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๒๘ ที่เหลืออีก ๑ ราย หรือร้อยละ ๗.๑๔ เป็นการจัดซื้อจากผู้ผลิต (หนึ่งพอก) ที่มีชื่อเสียงในการผลิตหนึ่งพอกแต่ละประเภท จนเป็นที่ยอมรับในวงการอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เครื่องหนัง

กรณีการจัดซื้อวัสดุและอุปกรณ์อื่น ๆ ปรากฏว่า มีผู้ผลิตจำนวน ๖ ราย หรือร้อยละ ๔๒.๘๖ ใช้วิธีการซื้อจากผู้ผลิต (วัตถุดิบ) ที่มีสินค้าตรงกับความต้องการ โดยไม่ได้ทำสัญญาซื้อขายกันไว้ล่วงหน้า ส่วนวิธีจัดซื้อที่ผู้ผลิตนิยมใช้รองลงมาจากวิธีแรก คือการซื้อจากผู้ผลิต (วัตถุดิบ) ที่เสนอราคาต่ำสุด ซึ่งมีผู้ผลิตที่ใช้วิธีนี้จำนวน ๕ ราย หรือร้อยละ ๓๕.๗๑ และอีกร้อยละ ๒๑.๔๓ หรือผู้ผลิตจำนวน ๓ ราย เป็นการซื้อจากผู้ผลิตรายใดรายหนึ่งเป็นประจำ โดยไม่ได้ทำสัญญาซื้อขายกันล่วงหน้า

จากการวิเคราะห์ดังกล่าวจะสังเกตได้ว่า อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เครื่องหนังในประเทศไทยส่วนใหญ่ไม่นิยมการทำสัญญาซื้อขายกันล่วงหน้า ในการจัดซื้อวัตถุดิบ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการดำเนินงานต่าง ๆ ของอุตสาหกรรมประเภทนี้ ยังคงเป็นการดำเนินงานในลักษณะครอบครัวที่อาศัยความเชื่อถือซึ่งกันและกัน เป็นหลักในการทำธุรกิจ

ตารางที่ ๔๒ แสดงวิธีกำหนดปริมาณการสั่งซื้อวัตถุดิบ

วิธีกำหนดปริมาณการสั่งซื้อ	หนังสือพิมพ์					วัสดุและอุปกรณ์อื่น ๆ				
	ประเภทอุตสาหกรรม			รวม (ราย)	ร้อยละ	ประเภทอุตสาหกรรม			รวม (ราย)	ร้อยละ
	รองเท้า	กระเป๋า	ถุงมือ			รองเท้า	กระเป๋า	ถุงมือ		
๑. ปริมาณปริมาณการใช้ไว้ล่วงหน้าอย่างน้อย ๓ เดือน เพื่อกำหนดปริมาณสั่งซื้อ	๑	-	-	๑	๗.๑๔	๑	-	-	๑	๗.๑๔
๒. ปริมาณปริมาณการใช้ไว้ล่วงหน้าน้อยกว่า ๓ เดือน เพื่อกำหนดปริมาณสั่งซื้อ	-	-	๑	๑	๗.๑๔	-	๑	๑	๒	๑๔.๒๘
๓. กำหนดปริมาณการสั่งซื้อ โดยประมาณ ปริมาณการใช้ เมื่อได้รับใบสั่งซื้อจากลูกค้า ไม่มีการวางแผนประมาณปริมาณการใช้ ไว้ล่วงหน้า	๔	๒	๕	๑๑	๗๘.๕๘	๔	๑	๕	๑๐	๗๑.๔๓
๔. อื่น ๆ	-	๑	-	๑	๗.๑๔	-	๑	-	๑	๗.๑๔
รวม	๕	๓	๖	๑๔	๑๐๐.๐๐	๕	๓	๖	๑๔	๑๐๐.๐๐

ตารางที่ ๔๒ เป็นการวิเคราะห์วิธีกำหนดปริมาณการสั่งซื้อวัตถุดิบของผู้ผลิตว่ามีแบบแผนอย่างไร ในการวิเคราะห์ที่ได้แบ่งออกเป็น ๒ กรณีคือ กรณีการซื้อหนึ่งฟอก และกรณีการซื้อวัสดุและอุปกรณ์อื่น ๆ

กรณีการซื้อหนึ่งฟอก พบว่าผู้ผลิตส่วนใหญ่จำนวน ๑๑ ราย หรือร้อยละ ๗๘.๕๘ กำหนดปริมาณการสั่งซื้อ โดยประมาณปริมาณการใช้เมื่อได้รับใบสั่งซื้อจากลูกค้า จะไม่มีการวางแผนประมาณปริมาณการใช้ไว้ล่วงหน้า อุตสาหกรรมที่นิยมใช้วิธีการนี้ ส่วนมากเป็นอุตสาหกรรมที่มีการดำเนินงานเกี่ยวกับการส่งออก นอกจากการกำหนดปริมาณการสั่งซื้อด้วยวิธีการดังกล่าวแล้ว วิธีที่ผู้ผลิตนิยมใช้รองลงมาได้แก่ การกำหนดปริมาณสั่งซื้อ โดยประมาณปริมาณการใช้ไว้ล่วงหน้าอย่างน้อย ๓ เดือน หรือประมาณปริมาณการใช้ไว้ล่วงหน้าน้อยกว่า ๓ เดือน และวิธีอื่น คือ ประมาณปริมาณการใช้ไว้ล่วงหน้าอย่างน้อย ๑ เดือน ซึ่งแต่ละวิธีมีผู้ผลิตใช้เพียงวิธีการละ ๑ รายเท่านั้น

สำหรับกรณีการสั่งซื้อวัสดุและอุปกรณ์อื่น ๆ ปรากฏว่า ผู้ผลิต ๑๐ ใน ๑๔ ราย หรือร้อยละ ๗๑.๔๓ จะกำหนดปริมาณการสั่งซื้อ โดยประมาณปริมาณการใช้เมื่อได้รับใบสั่งซื้อจากลูกค้า ไม่มีการวางแผนประมาณปริมาณการใช้ไว้ล่วงหน้าแต่อย่างใด รองลงมา ร้อยละ ๑๔.๒๙ หรือผู้ผลิตจำนวน ๒ ราย ใช้วิธีประมาณปริมาณการใช้ไว้ล่วงหน้าน้อยกว่า ๓ เดือน เพื่อกำหนดปริมาณการสั่งซื้อ ที่เหลืออีกจำนวน ๒ ราย เป็นผู้ผลิตที่กำหนดปริมาณการสั่งซื้อ ด้วยการประมาณปริมาณการใช้ไว้ล่วงหน้าอย่างน้อย ๓ เดือน จำนวน ๑ ราย และโดยวิธีการอื่น คือ ประมาณปริมาณการใช้ไว้ล่วงหน้าอย่างน้อย ๑ เดือน จำนวน ๑ ราย

จะเห็นได้ว่า ในการกำหนดปริมาณการสั่งซื้อวัตถุดิบ ทั้งที่เป็นหนึ่งฟอกและวัตถุดิบประเภทอื่น ๆ ผู้ผลิตส่วนใหญ่นิยมใช้การประมาณปริมาณวัตถุดิบที่ต้องใช้จากใบสั่งซื้อของลูกค้ามากกว่าวิธีการอื่น เนื่องจากวิธีดังกล่าวช่วยให้ผู้ผลิตสามารถทราบถึงปริมาณวัตถุดิบที่ต้องใช้ในการผลิตได้ใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุด ทำให้ผู้ผลิตไม่ต้องซื้อวัตถุดิบเกินความจำเป็น หรือมีวัตถุดิบเหลือในกิจการมากเกินไป อันเป็นการลดภาระในเรื่องเงินทุนจมในค่าวัตถุดิบลงได้ อย่างไรก็ตาม การใช้วิธีนี้อาจก่อให้เกิดผลเสียต่อกิจการ ในกรณีที่เกิดภาวะการขาดแคลนวัตถุดิบประเภทนั้น ๆ ซึ่งอาจทำให้ต้องสูญเสียโอกาสทางการค้า หรือต้องซื้อวัตถุดิบในราคาสูงกว่าที่ควร

ตารางที่ ๔๓ แสดงการสั่งซื้อวัตถุดิบของผู้ผลิต

เวลาที่จะสั่งซื้อ	หนังสือ					วัสดุและอุปกรณ์อื่น ๆ				
	ประเภทอุตสาหกรรม			รวม (ราย)	ร้อยละ	ประเภทอุตสาหกรรม			รวม (ราย)	ร้อยละ
	รองเท้า	กระเป๋า	ถุงมือ			รองเท้า	กระเป๋า	ถุงมือ		
๑. เมื่อปริมาณวัตถุดิบที่กิจการมีอยู่ ลดลงอยู่ในระดับที่กำหนดว่าจะต้องทำการสั่งซื้อใหม่	๑	๒	๑	๔	๒๘.๕๗	๑	๒	-	๓	๒๑.๔๓
๒. เมื่อวัตถุดิบที่มีอยู่ในสต็อกหมด	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
๓. ไม่มีหลักเกณฑ์ที่แน่นอน ขึ้นอยู่กับการตัดสินใจของผู้บริหาร	๒	๑	๓	๖	๔๒.๘๖	๒	๑	๔	๗	๕๐.๐๐
๔. เมื่อได้รับใบสั่งซื้อจากลูกค้าสำหรับการผลิตในครั้งต่อไป	๒	-	๒	๔	๒๘.๕๗	๒	-	๒	๔	๒๘.๕๗
๕. อื่น ๆ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	๕	๓	๖	๑๔	๑๐๐.๐๐	๕	๓	๖	๑๔	๑๐๐.๐๐

ตารางที่ ๔๓ เป็นการวิเคราะห์เกี่ยวกับการสั่งซื้อวัตถุดิบของผู้ผลิตว่า จะทำการสั่งซื้อเมื่อใด ผลปรากฏว่า

กรณีที่เป็นหนังฟอก ผู้ผลิตจำนวน ๖ ราย หรือร้อยละ ๔๒.๘๖ ตอบว่าไม่มีแบบแผน หรือหลักเกณฑ์ที่แน่นอน ขึ้นอยู่กับการตัดสินใจของผู้บริหาร และมีผู้ผลิตจำนวน ๔ ราย หรือ ร้อยละ ๒๘.๕๗ ตอบว่าจะสั่งซื้อหนังฟอก เมื่อปริมาณหนังฟอกที่กิจการมีอยู่ ลดลงอยู่ในระดับ ที่กำหนดว่าจะต้องมีการสั่งซื้อใหม่ นอกนั้นเป็นผู้ผลิตที่จะทำการสั่งซื้อ ต่อเมื่อได้รับใบสั่งซื้อ จากลูกค้าสำหรับการผลิตในครั้งต่อไป ซึ่งมีจำนวน ๔ ราย หรือร้อยละ ๒๘.๕๗

สำหรับการสั่งซื้อวัสดุและอุปกรณ์อื่น ๆ ผู้ผลิตจำนวน ๗ ใน ๑๔ ราย หรือร้อยละ ๕๐ ตอบว่า การสั่งซื้อจะกระทำเมื่อใดไม่แน่นอน ขึ้นอยู่กับการตัดสินใจของผู้บริหาร ไม่มีการ กำหนดหลักเกณฑ์เป็นแนวทางในการปฏิบัติไว้แต่อย่างใด รองลงมาเป็นการสั่งซื้อของผู้ผลิต จำนวน ๔ ราย หรือร้อยละ ๒๘.๕๗ ซึ่งตอบว่า จะสั่งซื้อก็ต่อ เมื่อได้รับใบสั่งซื้อจากลูกค้า สำหรับการผลิตในงวดต่อไปเท่านั้น ที่เหลืออีก ๓ ราย หรือร้อยละ ๒๑.๔๓ เป็นผู้ผลิตที่จะ สั่งซื้อ เมื่อปริมาณวัตถุดิบชนิดนั้น ๆ ที่มีอยู่ในกิจการ ลดลงอยู่ในระดับที่กำหนดว่าจะต้องสั่งซื้อใหม่

จากการวิเคราะห์ดังกล่าว แสดงให้เห็นว่า การตัดสินใจของผู้บริหารจะมีอิทธิพล อย่างมากต่อการกำหนดเวลาในการสั่งซื้อวัตถุดิบ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๔๔ แสดงปัญหาการสั่งซื้อหนังสือพิมพ์

ปัญหา	หนังสือพิมพ์ภายในประเทศ					หนังสือพิมพ์จากต่างประเทศ				
	ประเภทอุตสาหกรรม			รวม (ราย)	ลำดับที่	ประเภทอุตสาหกรรม			รวม (ราย)	ลำดับที่
	รองเท้า	กระเป๋า	ถุงมือ			รองเท้า	กระเป๋า	ถุงมือ		
๑. คุณภาพไม่ดี	๕	-	๔	๙	๑	-	-	-	-	-
๒. คุณภาพไม่แน่นอน	-	๒	-	๒	๔	-	-	๑	๑	๖
๓. ราคาสูง	๑	-	๕	๖	๒	๒	๒	๑	๕	๓
๔. ระดับราคาไม่แน่นอน	๒	๓	๔	๙	๑	-	-	๓	๓	๔
๕. ปริมาณไม่เพียงพอกับความต้องการ	๑	๑	๑	๓	๓	-	-	-	-	-
๖. ค่าขนส่งสูง	-	-	-	-	-	๒	-	-	๒	๕
๗. การขนส่งล่าช้า	-	-	-	-	-	๑	๒	๔	๖	๒
๘. ภาษี	-	-	-	-	-	๓	๒	๓	๘	๑
๙. อื่น ๆ	-	-	-	-	-	-	-	๑	๑	๖

ในตารางที่ ๔๔ เป็นการสอบถามผู้ผลิตถึงปัญหาในการสั่งซื้อหนังฟอกทั้งที่ผลิตจากในประเทศและจากต่างประเทศ โดยให้ผู้ผลิตเลือกตอบได้มากกว่า ๑ คำตอบ ผลสรุปได้ดังนี้

กรณีเป็นหนังฟอกที่ผลิตในประเทศ ปัญหาเรื่องคุณภาพไม่ดีและระดับราคาไม่แน่นอน เป็นปัญหาที่มีผู้ตอบมากที่สุด รองลงมาเป็นปัญหาเรื่อง ราคาสูง ปริมาณไม่เพียงพอกับความ ต้องการและคุณภาพของหนังฟอกไม่แน่นอนตามลำดับ

สำหรับหนังฟอกที่ผลิตจากต่างประเทศ ปัญหาที่มีผู้ตอบมากที่สุด เป็นปัญหาเกี่ยวกับภาษี ขาเข้า รองลงมาตามลำดับ ได้แก่ปัญหาเกี่ยวกับการขนส่งล่าช้า ราคาสูง ระดับราคาไม่แน่นอน ค่าขนส่งสูง และปัญหาสุดท้ายซึ่งมีผู้ตอบจำนวนเท่ากัน คือปัญหาเรื่องคุณภาพไม่แน่นอน และปัญหาอื่นอันเป็นเรื่องที่ผู้ผลิตไม่แน่ใจว่า หนังฟอกที่ได้รับนั้น จะมีคุณภาพตรงตามที่ตั้งใจหรือไม่ เพราะ บางครั้งหนังฟอกที่ส่งมา เป็นตัวอย่างสำหรับผู้ผลิต เลือก จะมีคุณภาพแตกต่างกับหนังฟอกที่ได้รับ จริง

ตารางที่ ๔๕ แสดงวิธีการจ่ายค่าแรงในการผลิต

วิธีการจ่ายค่าแรง	ประเภทอุตสาหกรรม			รวม (ราย)	ร้อยละ
	รองเท้า	กระเป๋า	ถุงมือ		
๑. จ่ายตามปริมาณงาน ที่ทำได้	-	-	๖	๖	๔๒.๘๖
๒. จ่ายตามระยะเวลา (ชม./วัน /เดือน)	๑	๒	-	๓	๒๑.๔๓
๓. อื่น ๆ	๔	๑	-	๕	๓๕.๗๑
รวม	๕	๓	๖	๑๔	๑๐๐.๐๐

ตารางที่ ๔๕ เป็นการสอบถามผู้ผลิตแต่ละกิจการว่า ส่วนใหญ่จะมีวิธีการจ่ายค่าแรงในการผลิตอย่างไรบ้าง ซึ่งปรากฏว่า ผู้ผลิตจำนวน ๖ ราย หรือร้อยละ ๔๒.๘๖ จะจ่ายค่าแรงตามปริมาณงานที่คนงานทำได้ และมีผู้ผลิตจำนวน ๕ ราย หรือร้อยละ ๓๕.๗๑ ที่ตอบว่า จ่ายค่าแรงทั้งตามปริมาณงานที่ทำได้ และตามระยะเวลาการทำงาน โดยการจ่ายตามระยะเวลาจะจ่ายในลักษณะรายเดือน จำนวน ๓ ราย รายเดือนและรายวันจำนวน ๒ ราย สำหรับผู้ผลิตที่จ่ายค่าแรงตามระยะเวลาเพียงอย่างเดียว มีจำนวน ๓ ราย หรือร้อยละ ๒๑.๔๓ ซึ่งเป็นการจ่ายรายวันจำนวน ๑ ราย รายเดือนจำนวน ๑ ราย รายวันและรายเดือนจำนวน ๑ ราย

การที่ผู้ผลิตในอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เครื่องหนังไทย มีวิธีการจ่ายค่าแรงที่ไม่เหมือนกัน เป็นเพราะลักษณะตลาดของผลิตภัณฑ์ที่ผลิตมีความแตกต่างกัน เช่นตลาดของผลิตภัณฑ์ประเภทถุงมือ จะไม่เน้นเรื่องความประณีตสวยงามมากเท่ากับตลาดของผลิตภัณฑ์ประเภทรองเท้า และกระเป๋า ด้วยเหตุนี้ ในอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เครื่องหนังประเภทถุงมือ จึงนิยมการจ่ายค่าแรงตามปริมาณงานที่ทำ เพราะการผลิตถุงมือไม่จำเป็นต้องใช้ความพิถีพิถันมากนัก ในขณะที่การผลิตรองเท้าและกระเป๋าต้องอาศัยฝีมือและความประณีตในการผลิตมากกว่าการผลิตถุงมือ ดังนั้น การจ่ายค่าแรงตามปริมาณงานที่ทำแต่เพียงอย่างเดียว จึงเป็นการไม่เหมาะสมและอาจก่อให้เกิดผลเสียมากกว่าผลดี เพราะคนงานจะเร่งทำการผลิตเพื่อให้ได้ปริมาณงานมาก จนทำให้ผลิตภัณฑ์ขาดความประณีตสวยงามไป อย่างไรก็ตาม ขั้นตอนการผลิตบางขั้นตอน ซึ่งต้องการความพิถีพิถันเพียงเล็กน้อย ก็สามารถใช้วิธีการจ่ายค่าแรงตามปริมาณงานที่ทำ

นอกจากนี้ จะเห็นว่า แม้จะเป็นอุตสาหกรรมในประเภทเดียวกัน แต่ก็มีวิธีการจ่ายค่าแรงที่แตกต่างกัน ทั้งนี้ เป็นผลเนื่องมาจากรูปแบบของตัวผลิตภัณฑ์ที่มีความยากง่ายในการผลิตไม่เหมือนกัน ระดับความต้องการในเรื่องความประณีตสวยงามที่ต่างกัน ตลอดจนความชำนาญงานของคนงานซึ่งมีไม่เท่ากันอีกด้วย

ตารางที่ ๔๖ แสดงประสบการณ์การทำงานของคนงาน ก่อนที่จะเข้ามาร่วมงานกับผู้ผลิต

ประสบการณ์ด้านผลิตภัณฑ์ เครื่องหนัง	ประเภทอุตสาหกรรม			รวม (ราย)	ร้อยละ
	รองเท้า	กระเป๋า	ถุงมือ		
๑. มีประสบการณ์มาก่อน	๑	-	๑	๒	๑๔.๒๘
๒. ไม่มีประสบการณ์มาก่อน	๔	๓	๕	๑๒	๘๕.๗๑
รวม	๕	๓	๖	๑๔	๑๐๐.๐๐

ตารางที่ ๔๗ แสดงระดับความชำนาญของคนงานในปัจจุบัน

ระดับของความชำนาญ	ประเภทอุตสาหกรรม			รวม (ราย)	ร้อยละ
	รองเท้า	กระเป๋า	ถุงมือ		
๑. น้อยกว่า ๑ ปี	-	๑	๑	๒	๑๔.๒๘
๒. ๑-๒ ปี	๒	-	-	๒	๑๔.๒๘
๓. มากกว่า ๒ปีขึ้นไป-๓ปี	๑	-	๒	๓	๒๑.๔๒
๔. มากกว่า ๓ปีขึ้นไป-๕ปี	๑	๑	๓	๕	๓๕.๗๑
๕. มากกว่า ๕ปีขึ้นไป-๘ปี	๑	๑	-	๒	๑๔.๒๘
๖. มากกว่า ๘ ปีขึ้นไป	-	-	-	-	-
รวม	๕	๓	๖	๑๔	๑๐๐.๐๐

ในตารางที่ ๔๖ และ ๔๗ เป็นการสอบถามผู้ผลิตเกี่ยวกับประสพการณ์และความชำนาญงานของคณงาน ซึ่งปรากฏว่า ผู้ผลิตจำนวน ๑๒ ราย หรือร้อยละ ๔๕.๗๑ ตอบว่า คณงานส่วนใหญ่ที่จะเข้ามาทำงานในกิจการของตน ล้วนแต่ไม่มีประสพการณ์ในการทำงาน ด้านผลิตภัณฑ์เครื่องหนังมาก่อน สำหรับความชำนาญงานของคณงานในปัจจุบัน จากการสอบถามผู้ผลิต พบว่ามีกิจการ ๕ ราย หรือร้อยละ ๓๕.๗๑ ที่คณงานส่วนใหญ่มีระดับความชำนาญงานมากกว่า ๓ ปีขึ้นไป ถึง ๕ ปี และมีกิจการ ๓ ราย หรือร้อยละ ๒๑.๔๒ ที่คณงานมีระดับความชำนาญงานมากกว่า ๒ ปีขึ้นไปถึง ๓ ปี นอกนั้นเป็นกิจการที่คณงานมีระดับความชำนาญงานน้อยกว่า ๑ ปี ๑-๒ ปี มากกว่า ๕ ปีขึ้นไปถึง ๘ ปี ในระดับละ ๒ กิจการ ส่วนคณงานที่มีประสพการณ์และความชำนาญงานมากกว่า ๘ ปีขึ้นไป ปรากฏว่า ยังไม่มีกิจการใดเลยที่คณงานส่วนใหญ่จะมีฝีมืออยู่ในระดับดังกล่าว

ตารางที่ ๔๘ แสดงความคิดเห็นของผู้ผลิตในเรื่องการลดต้นทุนการผลิต

การลดต้นทุนการผลิต	ประเภทอุตสาหกรรม			รวม (ราย)	ร้อยละ
	รองเท้า	กระเป๋า	ถุงมือ		
๑. ลดต้นทุนการผลิต ได้	๓	๒	-	๕	๓๕.๗๑
๒. ลดต้นทุนการผลิต ไม่ได้	๒	๑	๖	๙	๖๔.๒๙
รวม	๕	๓	๖	๑๔	๑๐๐.๐๐

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จากตารางที่ ๔๘ เป็นการแสดงความคิดเห็นของผู้ผลิตเกี่ยวกับการลดต้นทุนการผลิตในอนาคต ซึ่งผู้ผลิตจำนวน ๔ ราย หรือร้อยละ ๖๕.๒๕ เห็นว่า กิจกรรมของตนไม่สามารถที่จะลดต้นทุนการผลิตลงได้ ทั้งนี้เนื่องมาจากราคาของวัตถุดิบต่าง ๆ ตลอดจนค่าแรงในการผลิต มีแนวโน้มที่จะสูงขึ้นตลอดเวลา นอกจากนี้ การที่สภาวะเศรษฐกิจไม่ดีส่งผลให้ปริมาณการผลิตมีแนวโน้มลดลง ทำให้ต้นทุนการผลิตต่อหน่วยในส่วนที่เกิดจากต้นทุนคงที่เพิ่มสูงขึ้น อย่างไรก็ตาม มีผู้ผลิตจำนวน ๕ ราย หรือร้อยละ ๓๕.๗๑ ที่แสดงความคิดเห็นว่าจะสามารถลดต้นทุนการผลิตในอนาคตลงได้ ด้วยการปรับวิธีการทำงาน จัดวางสายการผลิตใหม่ เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการปฏิบัติงาน ฝึกคนงานให้มีความชำนาญงานมากยิ่งขึ้น เพื่อเพิ่มผลิตผลและลดการสูญเสียวัตถุดิบ ตลอดจนพยายามเพิ่มปริมาณการขายให้สูงขึ้นให้สอดคล้องกับการเพิ่มปริมาณการผลิต อันเป็นวิธีที่จะช่วยให้ต้นทุนการผลิตต่อหน่วยลดลงได้

ตารางที่ ๔๘ แสดงความคิดเห็นของผู้ผลิตในการเพิ่มปริมาณการผลิต

ปริมาณการผลิต	ประเภทอุตสาหกรรม			รวม (ราย)	ร้อยละ
	รองเท้า	กระเป๋า	ถุงมือ		
๑. เพิ่มการผลิต	๓	๓	-	๖	๔๒.๘๖
๒. ไม่เพิ่มการผลิต	๒	-	๖	๘	๕๗.๑๔
รวม	๕	๓	๖	๑๔	๑๐๐.๐๐

ตารางที่ ๔๔ เป็นการสอบถามความคิดเห็นของผู้ผลิต เกี่ยวกับการ เพิ่มปริมาณ การผลิตในอนาคต ปรากฏว่า มีผู้ผลิตที่ตอบว่าจะไม่เพิ่มการผลิตจำนวน ๘ ราย หรือร้อยละ ๕๗.๑๔ โดยผู้ผลิตจำนวน ๗ ใน ๘ ราย ซึ่งเป็นผู้ผลิตรองเท้า ๑ ราย และผู้ผลิตถุงมือ ๖ ราย ได้ให้เหตุผลที่เหมือนกันว่า เพราะภาวะเศรษฐกิจโดยทั่ว ๆ ไปไม่ดี และคาดว่า สภาพเช่นนี้จะคงอยู่อีกนาน ความต้องการของตลาดจะไม่เพิ่มขึ้น ประกอบกับการแข่งขัน กันอย่างมาก ทั้งจากผู้ผลิตในประเทศและต่างประเทศ จึงทำให้โอกาสที่จะขยายส่วนแบ่ง ในตลาดมีน้อย ส่วนผู้ผลิตรองเท้าอีก ๑ ราย ซึ่งเป็นผู้ผลิตที่ทำการผลิตเพื่อจำหน่ายภายใน ประเทศเท่านั้น ให้เหตุผลว่า เพราะผลิตภัณฑ์ของผู้ผลิต เป็นผลิตภัณฑ์ที่มีราคาสูงมาก เมื่อเทียบกับผลิตภัณฑ์ในประเทศเดียวกัน เนื่องจากเป็นผลิตภัณฑ์ที่ซื้อสิทธิการผลิตมาจากผู้ผลิตใน ต่างประเทศที่มีชื่อเสียง ดังนั้น ผลิตภัณฑ์ของผู้ผลิตจึงจัดอยู่ในประเภทสินค้าพรีเมียม เพื่อ ยด้วยเหตุนี้เมื่อเกิดภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ ก็ย่อมส่งผลกระทบต่ออำนาจการซื้อของผู้บริโภค ด้วย ผู้ผลิตจึงคาดว่าในอนาคตความต้องการของตลาดสำหรับผลิตภัณฑ์ของตนจะไม่เพิ่มขึ้น สำหรับผู้ผลิตที่คิดจะเพิ่มการผลิต ซึ่งมีจำนวน ๖ ราย หรือร้อยละ ๔๒.๘๖ ให้เหตุผลสรุป ได้ว่า ตลาดของผลิตภัณฑ์เครื่องหนังยังอยู่ในภาวะดีพอควร โดยเฉพาะตลาดต่างประเทศ ซึ่งยังมีความต้องการผลิตภัณฑ์ประเภทนี้อยู่มาก และผู้ผลิตคาดว่าจะสามารถขยายส่วนแบ่ง ตลาดได้ โดยอาศัยความ เชื่อถือของผู้บริโภคที่มีต่อผลิตภัณฑ์ของผู้ผลิต

ข. การตลาด

ตารางที่ ๕๐ แสดงความคิดเห็นของผู้ผลิตที่มีต่อความต้องการของตลาดผลิตภัณฑ์เครื่องหนังไทยในอนาคต

ความต้องการของ ตลาด	ความต้องการของตลาดในประเทศ					ความต้องการของตลาดต่างประเทศ				
	ประเภทอุตสาหกรรม			รวม (ราย)	ร้อยละ	ประเภทอุตสาหกรรม			รวม (ราย)	ร้อยละ
	รองเท้า	กระเป๋า	ถุงมือ			รองเท้า	กระเป๋า	ถุงมือ		
๑.ลดลง	๒	๑	-	๓	๔๒.๘๖	-	-	๖	๖	๕๔.๕๕
๒.คงที่	๑	-	-	๑	๑๔.๒๘	-	-	-	-	-
๓.สูงขึ้น	๑	๒	-	๓	๔๒.๘๖	๒	๓	-	๕	๔๕.๔๕
รวม	๔	๓	-	๗	๑๐๐.๐๐	๒	๓	๖	๑๑	๑๐๐.๐๐

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๕๐ เป็นการสอบถามความคิดเห็นของผู้ผลิตเกี่ยวกับความต้องการของตลาดที่มีต่อผลิตภัณฑ์เครื่องหนังไทยในอนาคต โดยแบ่งเป็น ๒ กรณี คือ กรณีความต้องการของตลาดในประเทศ และกรณีความต้องการของตลาดต่างประเทศ

ในกรณีแรก ปรากฏว่ามีผู้แสดงความคิดเห็นทั้งหมด ๗ ราย โดยผู้ผลิตที่ตอบว่า ความต้องการของตลาดในประเทศจะลดลง มีจำนวนเท่ากับผู้ผลิตที่ตอบว่า ความต้องการของตลาดในประเทศจะสูงขึ้น คือจำนวน ๓ ราย หรือร้อยละ ๔๒.๘๖ เท่า ๆ กัน ซึ่งผู้ผลิตที่ตอบว่าความต้องการจะลดลงได้ให้เหตุผลว่า เพราะสภาพเศรษฐกิจทั่ว ๆ ไปยังไม่ดี ทำให้อำนาจในการซื้อของผู้บริโภคลดลง ส่วนผู้ผลิตอีกกลุ่มหนึ่งแสดงเหตุผลว่า เนื่องจากในปลาย พ.ศ. ๒๕๒๗ รัฐบาลได้ประกาศลดค่าเงินบาทลง มีผลให้ผลิตภัณฑ์เครื่องหนังที่นำเข้ามาจากต่างประเทศราคาสูงขึ้น ประกอบกับคุณภาพของผลิตภัณฑ์เครื่องหนังไทยได้มาตรฐานทัดเทียมกับผลิตภัณฑ์ของต่างประเทศ แต่ราคาย่อมเยากว่า จึงคาดว่าคนไทยจะหันมานิยมใช้ผลิตภัณฑ์ของไทยเพิ่มมากขึ้น สำหรับผู้ผลิตที่เหลืออีก ๑ ราย หรือร้อยละ ๑๔.๒๘ ตอบว่า ความต้องการของตลาดในประเทศจะค่อนข้างคงที่ เพราะตลาดของผลิตภัณฑ์ประเภทนี้เริ่มถึงจุดอิ่มตัวแล้ว

ทางด้านความต้องการของตลาดต่างประเทศ มีผู้แสดงความคิดเห็นจำนวนทั้งสิ้น ๑๑ ราย โดยผู้ผลิตจำนวน ๖ ราย หรือร้อยละ ๕๔.๕๕ ซึ่งเป็นผู้ผลิตในอุตสาหกรรมผลิตถุงมือทั้งหมดตอบว่า ความต้องการของตลาดต่างประเทศจะลดลง โดยมีสาเหตุมาจากการที่สภาพเศรษฐกิจทั่วโลกตกต่ำ ทำให้ประเทศอุตสาหกรรมต่างลดปริมาณการผลิตลง เป็นผลให้ความต้องการถุงมือหนึ่งที่ใช้ในงานอุตสาหกรรมลดลงด้วย สำหรับผู้ผลิตอีก ๕ ราย หรือร้อยละ ๔๕.๔๕ เห็นว่า ความต้องการของตลาดต่างประเทศมีแนวโน้มที่จะสูงขึ้น เนื่องจากผลิตภัณฑ์เครื่องหนังไทยมีการปรับปรุงคุณภาพจนได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับของตลาดต่างประเทศ กอปรกับการสั่งซื้อจากผู้ผลิตในประเทศไทย สามารถที่จะเลือกแบบและมีโอกาสกำหนดปริมาณความต้องการได้มากกว่าการสั่งซื้อจากผู้ผลิตในประเทศอื่น นอกจากนี้การที่ประเทศไทยมีการปรับค่าเงินบาทลดลงในปลาย พ.ศ. ๒๕๒๗ จะทำให้ผลิตภัณฑ์ที่ส่งออกมีราคาต่ำลง จึงคาดว่าตลาดต่างประเทศจะให้ความสนใจแก่ผลิตภัณฑ์เครื่องหนังไทยเพิ่มขึ้น

ตารางที่ ๕๑ แสดงความคิดเห็นของผู้ผลิตในการกำหนดราคาผลิตภัณฑ์ในอนาคต

ราคาผลิตภัณฑ์	ประเภทอุตสาหกรรม			รวม (ราย)	ร้อยละ
	รองเท้า	กระเป๋า	ถุงมือ		
๑. ลดลง	-	-	๔	๔	๒๘.๕๗
๒. เท่าเดิม	๑	๑	-	๒	๑๔.๒๘
๓. สูงขึ้น	๔	๒	๒	๘	๕๗.๑๔
รวม	๕	๓	๖	๑๔	๑๐๐.๐๐

ตารางที่ ๕๑ เป็นการสอบถามผู้ผลิตถึงการกำหนดราคาผลิตภัณฑ์ของผู้ผลิตในอนาคต ซึ่งมีผู้ผลิตจำนวน ๘ ราย หรือร้อยละ ๕๗.๑๔ ตอบว่า ราคาจะต้องสูงขึ้น ทั้งนี้เนื่องมาจากต้นทุนในการผลิตเพิ่มขึ้น และมีผู้ผลิตจำนวน ๔ ราย หรือร้อยละ ๒๘.๕๗ ตอบว่า จะต้องลดราคาลง เพราะคาดว่าสภาพเศรษฐกิจที่ซบเซาจะคงอยู่นาน รวมทั้งมีคู่แข่งจากในประเทศและนอกประเทศมาก จึงต้องลดราคาเพื่อการแข่งขันทางการตลาด สำหรับผู้ผลิตที่ตอบว่า ราคาจะไม่เปลี่ยนแปลง มีจำนวน ๒ ราย หรือร้อยละ ๑๔.๒๘ โดยให้เหตุผลว่า แม้ต้นทุนในการผลิตมีแนวโน้มสูงขึ้น แต่จากการที่มีคู่แข่งมาก ตลอดทั้งภาวะเศรษฐกิจในอนาคตไม่มีแนวโน้มที่จะดีขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน เป็นผลให้กำลังซื้อของผู้บริโภคลดลง ผู้ผลิตจึงไม่สามารถเพิ่มราคาผลิตภัณฑ์ให้สูงขึ้นได้

ในตารางที่ ๕๒-๖๐ จะเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสอบถามผู้ผลิตที่มีการส่งผลิตภัณฑ์ไปจำหน่ายยังต่างประเทศ ไม่ว่าจะการส่งออกนั้นจะเป็นการส่งไปจำหน่าย แต่เพียงบางส่วนหรือทั้งหมด ซึ่งจากจำนวนตัวอย่างที่ทำการศึกษา ๑๔ ราย มีผู้ผลิตที่มีลักษณะอยู่ในขอบข่ายดังกล่าว จำนวน ๑๑ ราย โดยเป็นผู้ผลิตรองเท้า ๒ ราย ผู้ผลิตกระเป๋า ๓ ราย และผู้ผลิตถุงมือ ๖ ราย

ตารางที่ ๕๒ แสดงวิธีการส่งออก

ผู้ดำเนินการส่งออก	ประเภทอุตสาหกรรม			รวม (ราย)	ร้อยละ
	รองเท้า	กระเป๋า	ถุงมือ		
๑. ผู้ผลิต	-	๓	๕	๘	๗๒.๗๓
๒. บริษัทที่ดำเนินการ เกี่ยวกับการส่งออก	-	-	-	-	-
๓. ทั้ง ๑ และ ๒	๒	-	๑	๓	๒๗.๒๗
รวม	๒	๓	๖	๑๑	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๕๒ จะเห็นว่า การส่งผลิตภัณฑ์ไปจำหน่ายยังต่างประเทศ ผู้ผลิต
ไม่ได้ดำเนินการส่งออกเองทั้งสิ้น มีเพียง ๘ ราย หรือร้อยละ ๗๒.๗๓ เท่านั้น ที่ดำเนินการ
ส่งออกเอง นอกนั้นเป็นการส่งออกที่ผู้ผลิตส่งออกเองบ้าง หรือส่งออกโดยผ่านบริษัทที่
ดำเนินกิจการเกี่ยวกับการส่งออกบ้าง โดยมีผู้ผลิตที่ใช้วิธีการส่งออกแบบ ๒ ประเภทหลังคละกัน
ไปจำนวน ๓ ราย หรือร้อยละ ๒๗.๒๗

ศูนย์วิทยพัชการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๕๓ แสดงจำนวนผู้ผลิตที่ประสบอุปสรรคจากการกีดกันของประเทศผู้นำเข้า

อุปสรรค	ประเภทอุตสาหกรรม			รวม (ราย)	ร้อยละ
	รองเท้า	กระเป๋า	ถุงมือ		
๑. ถูกกีดกันจากประเทศ ผู้นำเข้า	-	-	-	-	-
๒. ไม่ถูกกีดกันจากประเทศ ผู้นำเข้า	๒	๓	๔	๙	๘๑.๘๒
๓. ทั้ง ๑ และ ๒	-	-	๒	๒	๑๘.๑๘
รวม	๒	๓	๖	๑๑	๑๐๐.๐๐

ตารางที่ ๕๓ เป็นการสอบถามความคิดเห็นของผู้ผลิตเกี่ยวกับอุปสรรคในการส่งออกที่เกิดจากประเทศผู้นำเข้า พบว่ามีผู้ผลิตจำนวน ๙ ราย หรือร้อยละ ๘๑.๘๒ ตอบว่า ไม่ประสบปัญหาในการนำผลิตภัณฑ์เข้าไปจำหน่ายยังต่างประเทศ ส่วนผู้ผลิตอีก ๒ ราย ซึ่งเป็นผู้ผลิตถุงมือตอบว่า ประสบปัญหาเฉพาะในบางประเทศ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๕๔ แสดงวิธีการกีดกันจากประเทศผู้นำเข้า

การกีดกัน	ผู้ผลิตลงมือ (ราย)	ร้อยละ
๑. การตั้งกำแพงภาษี	-	-
๒. การกำหนดโควตาการนำเข้า	-	-
๓. ทั้ง ๑ และ ๒	-	-
๔. อื่น ๆ	๒	๑๐๐
รวม	๒	๑๐๐

ในตารางที่ ๕๔ เป็นการสอบถามผู้ผลิตถึงรูปแบบของการกีดกันจากประเทศผู้นำเข้า ซึ่งผู้ผลิตลงมือที่ประสบปัญหาจากประเทศผู้นำเข้าบางประเทศทั้ง ๒ ราย ระบุว่า การกีดกันจะเป็นไปในรูปของการกำหนดโควตาการปลอดภาษี กล่าวคือประเทศที่พัฒนาแล้ว โดยเฉพาะประเทศในกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจยุโรป จะอนุญาตให้ประเทศที่จัดอยู่ในข่ายประเทศกำลังพัฒนา สามารถส่งสินค้าเข้าไปจำหน่ายได้ โดยไม่ต้องเสียภาษีขาเข้า ทั้งนี้ เพื่อที่จะช่วยลดการขาดดุลการค้าระหว่างประเทศกำลังพัฒนากับประเทศที่เป็นสมาชิกของกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจยุโรป อย่างไรก็ตามปรากฏว่า ในบางครั้งจะมีการกำหนดโควตาของการปลอดภาษีไว้ด้วย ทำให้ประเทศกำลังพัฒนาที่ส่งสินค้าเข้าไปจำหน่าย เกินส่วนที่ได้รับโควตาปลอดภาษี ต้องเสียภาษีการนำเข้าในส่วนที่เกินนั้นในอัตราเดียวกับการนำเข้าจากประเทศที่พัฒนาแล้ว

ตารางที่ ๕๕ แสดงความคิดเห็นของผู้ผลิตถึงสาเหตุที่ทำให้ผลิตภัณฑ์เครื่องหนังไทย ได้รับความนิยมาจากตลาดต่างประเทศ

สาเหตุ	ประเภทอุตสาหกรรม			รวม (ราย)	ลำดับที่
	รองเท้า	กระเป๋า	ถุงมือ		
๑.ผลิตภัณฑ์ราคาถูกกว่าของคู่แข่งชั้น	๒	๓	๖	๑๑	๑
๒.คุณภาพของผลิตภัณฑ์สูงกว่าของคู่แข่งชั้น	-	-	-	-	-
๓.ผลิตภัณฑ์มีความประณีตสวยงามกว่าของคู่แข่งชั้น	-	๒	๒	๔	๒
๔.อื่น ๆ	-	๑	-	๑	๓

ตารางที่ ๕๕ เป็นการสอบถามความคิดเห็นของผู้ผลิตถึงสาเหตุที่ทำให้ผลิตภัณฑ์เครื่องหนังไทย ที่ส่งไปจำหน่ายในต่างประเทศได้รับความนิยมน โดยเปรียบเทียบกับผลิตภัณฑ์ของคู่แข่งชั้นต่างประเทศ ในการตอบได้เปิดโอกาสให้ผู้ผลิตตอบได้มากกว่า ๑ คำตอบ ซึ่งผลปรากฏว่า สาเหตุที่ผู้ผลิตมีความเห็นตรงกันมากที่สุด คือผลิตภัณฑ์เครื่องหนังไทยราคาถูกกว่าของคู่แข่งชั้น รองลงมาได้แก่ ผลิตภัณฑ์เครื่องหนังไทยมีความประณีตสวยงามกว่าของคู่แข่งชั้น และสาเหตุอื่นตามลำดับ สำหรับสาเหตุอื่น คือลูกค้าซึ่งเป็นผู้นำเข้าสามารถที่จะเจาะจงรูปแบบของผลิตภัณฑ์ที่ต้องการได้มากกว่า รวมทั้งสามารถสั่งซื้อในปริมาณน้อยได้ เมื่อเทียบกับคำสั่งซื้อจากผู้ผลิตในประเทศอื่น ที่ต้องสั่งซื้อในปริมาณมาก และยังมีรูปแบบของผลิตภัณฑ์ให้เลือกน้อยกว่า

ตารางที่ ๕๖ แสดงความคิดเห็นของผู้ผลิตถึงสาเหตุที่ทำให้ผลิตภัณฑ์เครื่องหนังไทย ไม่ได้รับความนิยมนอกจากตลาดต่างประเทศเท่าที่ควร

สาเหตุ	ประเภทอุตสาหกรรม			รวม (ราย)	ลำดับที่
	รองเท้า	กระเป๋า	ถุงมือ		
๑. ผลิตภัณฑ์ราคาแพงกว่าของคู่แข่งชั้น	-	-	-	-	-
๒. คุณภาพสู้ของคู่แข่งชั้นไม่ได้เนื่องจากหนังฟอกในประเทศที่ใช้ในการผลิตมีคุณภาพต่ำกว่าหนังฟอกของคู่แข่งชั้น	๒	๓	๖	๑๑	๑
๓. ผลิตภัณฑ์ไม่น่าสมัย	-	-	-	-	-
๔. ผลิตภัณฑ์มีความประณีตสวยงามสู้ของคู่แข่งชั้นไม่ได้	-	-	-	-	-
๕. ผลิตภัณฑ์ไม่ได้มาตรฐานสากล	-	-	-	-	-
๖. อื่น ๆ	-	-	-	-	-

จากตารางที่ ๕๖ ซึ่งเป็นการแสดงความคิดเห็นของผู้ผลิตเกี่ยวกับสาเหตุที่ทำให้ผลิตภัณฑ์เครื่องหนังไทย ไม่ได้รับความนิยมนอกจากตลาดต่างประเทศเท่าที่ควร เมื่อเทียบกับผลิตภัณฑ์ของคู่แข่งชั้นต่างประเทศ โดยผู้ผลิตสามารถเลือกตอบได้มากกว่า ๑ คำตอบ และสรุปผลได้ว่า สาเหตุสำคัญที่มีผู้ตอบมากที่สุดเพียงสาเหตุเดียว คือหนังฟอกในประเทศที่ใช้ในการผลิต มีคุณภาพต่ำกว่าของคู่แข่งชั้น

ตารางที่ ๕๗ แสดงรายชื่อประเทศที่มีการนำเข้ามาผลิตภัณฑ์เครื่องหนังไทย (จากผู้ผลิตทั้ง ๑๑ ราย)

รายชื่อประเทศผู้นำเข้า	ประเภทอุตสาหกรรม			รวม (ราย)	ลำดับที่
	รองเท้า	กระเป๋า	ถุงมือ		
๑. สหราชอาณาจักร	๑	๒	๕	๘	๑
๒. ออสเตรเลีย	๒	๒	๒	๖	๒
๓. สหรัฐอเมริกา	-	๑	๔	๕	๓
๔. สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน	-	-	๔	๔	๔
๕. สิงคโปร์	๑	๒	-	๓	๕
๖. ฝรั่งเศส	-	-	๒	๒	๖
๗. ฮอลแลนด์	-	-	๑	๑	๗
๘. ฟินแลนด์	๑	-	-	๑	๗
๙. ชาวดัตช์	๑	-	-	๑	๗
๑๐. ฮองกง	-	๑	-	๑	๗
๑๑. มาเลเซีย	-	๑	-	๑	๗

ตารางที่ ๕๗ เป็นการศึกษาถึงตลาดผลิตภัณฑ์เครื่องหนังไทยในต่างประเทศของผู้ผลิตทั้ง ๑๑ รายว่า ตลาดใดที่ผู้ผลิตนิยมนำเข้าผลิตภัณฑ์เครื่องหนังเข้าไปจำหน่าย โดยผู้ศึกษาได้ให้ผู้ผลิตแต่ละรายระบุชื่อประเทศที่มีการนำเข้ามาผลิตภัณฑ์เครื่องหนังของผู้ผลิตรายละ ๓ ชื่อ ผลปรากฏว่า ประเทศที่มีการนำเข้ามาผลิตภัณฑ์เครื่องหนังจากผู้ผลิตทั้ง ๑๑ รายมากที่สุด ๓ ลำดับแรก คือประเทศสหราชอาณาจักร ออสเตรเลียและสหรัฐอเมริกา เรียงตามลำดับ

ตารางที่ ๕๔ แสดงความคิดเห็นของผู้ผลิต เกี่ยวกับราคาผลิตภัณฑ์ที่ส่งออกในปัจจุบัน

ราคาส่งออกในปัจจุบัน	ประเภทอุตสาหกรรม			รวม (ราย)	ร้อยละ
	รองเท้า	กระเป๋า	ถุงมือ		
๑. เหมาะสมแล้ว	-	๒	-	๒	๑๘.๑๘
๒. ต่ำไป	๒	๑	๖	๙	๘๑.๘๒
รวม	๒	๓	๖	๑๑	๑๐๐.๐๐

ตารางที่ ๕๔ เป็นการสอบถามความคิดเห็นของผู้ผลิตถึงราคาผลิตภัณฑ์ที่ส่งออกในปัจจุบันว่า มีความเหมาะสมเพียงใด ซึ่งมีผู้ผลิตจำนวน ๙ ราย หรือร้อยละ ๘๑.๘๒ ที่เห็นว่า ราคาที่ส่งออกไม่เหมาะสม ต่ำเกินไป เพราะปัจจุบันต้นทุนการผลิตสูงขึ้น แต่เนื่องจากสภาพเศรษฐกิจโดยทั่วไปตกต่ำ ทำให้อำนาจซื้อของผู้บริโภคลดลง ประกอบกับมีการแข่งขันกันมาก ทั้งจากผู้ผลิตภายในประเทศและต่างประเทศ จึงทำให้ผู้ผลิตจำเป็นต้องส่งออกในราคาต่ำ เพื่อรักษาหรือขยายส่วนแบ่งในตลาด สำหรับผู้ผลิตที่ตอบว่า ราคาที่ส่งออกนั้นเหมาะสมแล้ว มีเพียง ๒ รายหรือร้อยละ ๑๘.๑๘

ศูนย์วิจัยทรัพย์สิน
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๕๔ แสดงปัญหาในการส่งออก

ปัญหา	ประเภทอุตสาหกรรม			รวม (ราย)	ลำดับที่
	รองเท้า	กระเป๋า	ถุงมือ		
๑. มีคู่แข่งนอกประเทศ มากขึ้น	๑	๓	๖	๑๐	๑
๒. มีการขายตัดราคากันเอง ระหว่างผู้ผลิตในประเทศ	๑	๒	๖	๙	๒
๓. คุณภาพของหนังฟอกใน ประเทศที่ใช้ในการผลิต หนังฟอกของคู่แข่ง ในต่างประเทศไม่ได้	-	๑	๔	๕	๓
๔. ขาดข้อมูลข่าวสารเกี่ยว กับความต้องการของ ตลาดต่างประเทศ	๑	๑	๒	๔	๔
๕. อื่น ๆ	-	-	-	-	-

ตารางที่ ๕๔ เป็นการสอบถามผู้ผลิตเกี่ยวกับปัญหาในการส่งออก โดยให้ผู้ผลิต
เลือกตอบได้มากกว่า ๑ คำตอบ ปรากฏว่า ปัญหาที่มีผู้ผลิตตอบตรงกันมากที่สุด จำนวน ๑๐ ราย
คือปัญหาการมีคู่แข่งนอกประเทศเพิ่มขึ้น รองลงมา เป็นปัญหาการขายตัดราคากันเองระหว่าง
ผู้ผลิตในประเทศ ซึ่งมีผู้ตอบจำนวน ๙ ราย สำหรับปัญหาในลำดับที่ ๓ ที่มีผู้ตอบจำนวน
๕ ราย คือคุณภาพของหนังฟอกในประเทศที่ใช้ในการผลิตหนังฟอกของคู่แข่งในต่างประเทศ
ไม่ได้ และปัญหาประการสุดท้าย เป็นเรื่องการขาดข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับความต้องการของตลาด
ต่างประเทศ มีผู้ตอบจำนวน ๔ ราย

ตารางที่ ๖๐ แสดงความคิดเห็นของผู้ผลิต เกี่ยวกับปริมาณการส่งออกใน พ.ศ. ๒๕๒๘-๒๕๓๐

แนวโน้มของปริมาณการส่งออก	ประเภทอุตสาหกรรม			รวม (ราย)	ร้อยละ
	รองเท้า	กระเป๋า	ถุงมือ		
๑. ลดลง	-	-	๖	๖	๕๔.๕๕
๒. คงที่	๑	๑	-	๒	๑๘.๑๘
๓. เพิ่มขึ้น	๑	๒	-	๓	๒๗.๒๗
รวม	๒	๓	๖	๑๑	๑๐๐.๐๐

ในตารางที่ ๖๐ เป็นการแสดงความคิดเห็นของผู้ผลิตเกี่ยวกับแนวโน้มการส่งออกของผู้ผลิตใน พ.ศ. ๒๕๒๘-๒๕๓๐ ซึ่งปรากฏว่า ผู้ผลิตจำนวน ๖ ราย หรือร้อยละ ๕๔.๕๕ คาดว่า ปริมาณการส่งออกจะลดลง โดยให้เหตุผลเหมือนกับว่า เพราะสภาพเศรษฐกิจทั่วโลก ขบเซา ทำให้กำลังซื้อของตลาดลดลง ประกอบกับการแข่งขันกันอย่างมากทั้งจากภายในประเทศและต่างประเทศ อย่างไรก็ตาม มีผู้ผลิตจำนวน ๓ ราย หรือร้อยละ ๒๗.๒๗ ที่คิดว่า ปริมาณการส่งออกมีแนวโน้มจะเพิ่มขึ้น เนื่องจากการลดค่าเงินบาทในปลาย พ.ศ. ๒๕๒๗ จะทำให้ผู้ผลิตสามารถขยายส่วนแบ่งในตลาดได้มากขึ้น สำหรับผู้ผลิตอีก ๒ รายหรือร้อยละ ๑๘.๑๘ เห็นว่าปริมาณการส่งออกค่อนข้างจะคงที่ เพราะแม้ว่าการลดค่าเงินบาทจะช่วยให้ความต้องการของตลาดต่างประเทศที่มีต่อผลิตภัณฑ์เครื่องหนังไทยเพิ่มขึ้น แต่จากสภาพการแข่งขันภายในประเทศ ซึ่งมีการขายตัดราคาตัวเองอย่างมาก ทำให้ผู้ผลิตไม่แน่ใจว่าจะสามารถส่งออกได้เพิ่มขึ้น

ค. การให้ความช่วยเหลือของรัฐบาล

ตารางที่ ๖๑ แสดงจำนวนผู้ผลิตที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน

การได้รับการส่งเสริมฯ	ประเภทอุตสาหกรรม			รวม (ราย)	ร้อยละ
	รองเท้า	กระเป๋า	ถุงมือ		
๑. ได้รับการส่งเสริมฯ	๒	-	-	๒	๑๔.๒๘
๒. ไม่ได้รับการส่งเสริมฯ	๓	๓	๖	๑๒	๘๕.๗๑
รวม	๕	๓	๖	๑๔	๑๐๐.๐๐

ตารางที่ ๖๑ เป็นการศึกษาถึงการให้ความช่วยเหลือของรัฐบาลที่มีต่ออุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เครื่องหนังไทยทางการลงทุน ซึ่งพบว่า ผู้ผลิตทั้ง ๑๔ ราย มีผู้ผลิตที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเพียง ๒ ราย หรือร้อยละ ๑๔.๒๘ โดยเป็นผู้ผลิตรองเท้าทั้ง ๒ ราย และผู้ผลิตดังกล่าวได้แสดงความเห็นว่า สิทธิประโยชน์ที่ได้รับจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมฯ นั้น เพียงพอเหมาะสมแล้ว

ตารางที่ ๖๒ แสดงความคิดเห็นของผู้ผลิต เกี่ยวกับขั้นตอนในการขอรับการส่งเสริม

ขั้นตอนในการขอรับการส่งเสริม	ประเภทอุตสาหกรรม			รวม (ราย)	ร้อยละ
	รองเท้า	กระเป๋า	ถุงมือ		
๑. เหมาะสมแล้ว	๒	-	-	๒	๑๕.๓๘
๒. ไม่เหมาะสม	-	-	-	-	-
๓. ไม่ทราบ เพราะไม่เคยขอรับการส่งเสริม	๓	๒	๖	๑๑	๘๕.๖๒
รวม	๕	๒*	๖	๑๓*	๑๐๐.๐๐

*หมายเหตุ : ผู้ผลิตกระเป๋าไม่ได้ตอบคำถาม ๑ ราย

จากตารางที่ ๖๒ ซึ่งเป็นการสอบถามความคิดเห็นของผู้ผลิตเกี่ยวกับขั้นตอนในการขอรับการส่งเสริม ปรากฏว่า จากจำนวนผู้ผลิต ๑๓ ราย ที่ตอบคำถามข้อนี้ เป็นผู้ผลิตที่ไม่เคยขอรับการส่งเสริมการลงทุนเลยจำนวน ๑๑ ราย หรือร้อยละ ๘๕.๖๒ สำหรับผู้ผลิตที่ตอบว่า ขั้นตอนการขอรับการส่งเสริม ที่ใช้ปฏิบัติอยู่ในปัจจุบันเหมาะสมดีแล้วมีจำนวน ๒ ราย หรือร้อยละ ๑๕.๓๘

ตารางที่ ๖๓ แสดงความคิดเห็นของผู้ผลิตเกี่ยวกับอัตราภาษีขาเข้าสำหรับวัตถุดิบ

อัตราภาษีวัตถุดิบ	ประเภทอุตสาหกรรม			รวม (ราย)	ร้อยละ
	รองเท้า	กระเป๋า	ถุงมือ		
๑. หนังฟอก					
๑.๑ เหมาะสม	๑	๑	๒	๔	๒๘.๕๗
๑.๒ ไม่เหมาะสม	๔	๒	๔	๑๐	๗๑.๔๓
รวม	๕	๓	๖	๑๔	๑๐๐.๐๐
๒. วัสดุและอุปกรณ์อื่น ๆ					
๒.๑ เหมาะสม	๔	-	๖	๑๐	๗๑.๔๓
๒.๒ ไม่เหมาะสม	๑	๓	-	๔	๒๘.๕๗
รวม	๕	๓	๖	๑๔	๑๐๐.๐๐

ตารางที่ ๖๓ เป็นการแสดงความคิดเห็นของผู้ผลิตเกี่ยวกับอัตราภาษีขาเข้าสำหรับวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตผลิตภัณฑ์เครื่องหนัง โดยแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น ๒ กรณี คือกรณีที่ เป็นหนังฟอก และกรณีที่ เป็นวัสดุและอุปกรณ์อื่น ๆ

กรณีที่ เป็นหนังฟอก มีผู้ผลิตจำนวน ๑๐ ราย หรือร้อยละ ๗๑.๔๓ ตอบว่า อัตราภาษีขาเข้าสำหรับหนังฟอกยังไม่เหมาะสม โดยให้เหตุผลว่า เนื่องจากปริมาณหนังฟอกที่ผลิตภายในประเทศยังขาดแคลน ไม่เพียงพอกับความต้องการของผู้ผลิตผลิตภัณฑ์เครื่องหนัง ประกอบกับหนังฟอกบางชนิดยังผลิตเองภายในประเทศไม่ได้ ดังนั้น การกำหนดภาษีขาเข้าสำหรับหนังฟอกในอัตราสูง จึงมีผลเสียมากกว่าผลดี เพราะจะทำให้ต้นทุนการผลิตของผู้ผลิตสูงขึ้น มีผลให้ระดับราคาของผลิตภัณฑ์ที่ผลิตต้องสูงตามไปด้วยอันเป็นอุปสรรคสำคัญในการแข่งขัน

กับผลิตภัณฑ์เครื่องหนังที่ผลิตจากต่างประเทศ สำหรับผู้ผลิตที่เหลือจำนวน ๔ ราย หรือร้อยละ ๒๘.๕๗ มีความเห็นว่า อัตราภาษีดังกล่าวเป็นอัตราที่เหมาะสมดีแล้ว

ทางด้านอัตราภาษีขาเข้าสำหรับวัสดุและอุปกรณ์อื่น ๆ ปรากฏว่า มีผู้ผลิตจำนวน ๑๐ ราย หรือร้อยละ ๗๑.๔๓ เห็นว่า อัตราภาษีขาเข้าที่ใช้อยู่ในปัจจุบันนี้เหมาะสมแล้ว ในขณะที่ผู้ผลิตจำนวน ๔ ราย หรือร้อยละ ๒๘.๕๗ เห็นว่า อัตราภาษีดังกล่าวยังไม่เหมาะสม เพราะวัสดุและอุปกรณ์บางชนิดไม่มีการผลิตภายในประเทศ หรือยังมีคุณภาพไม่ดีพอ การจัดเก็บภาษีขาเข้าสำหรับวัสดุและอุปกรณ์ในอัตราสูง จะทำให้ผู้ผลิตต้องเพิ่มราคาผลิตภัณฑ์ให้สูงขึ้นตามต้นทุนที่เพิ่มขึ้น สำหรับกรณีวัสดุหรืออุปกรณ์นั้น ๆ มีการผลิตภายในประเทศ แต่คุณภาพยังไม่ดีพอ ผู้ผลิตก็จำเป็นต้องใช้วัสดุหรืออุปกรณ์ที่ผลิตจากต่างประเทศ ทั้งนี้ เพื่อรักษามาตรฐานของคุณภาพผลิตภัณฑ์เครื่องหนังไทยไว้

สำหรับในตารางที่ ๖๔-๗๑ จะเป็นการวิเคราะห์หีบหาของรัฐบาลในการให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ผลิตที่มีการส่งผลิตภัณฑ์เครื่องหนังไปจำหน่ายในต่างประเทศ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๖๔ แสดงจำนวนผู้ผลิตที่ใช้บริการของกรมพาณิชย์สัมพันธ์

การใช้บริการ	ประเภทอุตสาหกรรม			รวม (ราย)	ร้อยละ
	รองเท้า	กระเป๋า	ถุงมือ		
๑. เคยใช้บริการ	๑	๓	๔	๘	๗๒.๗๓
๒. ไม่เคยใช้บริการ	๑	-	๒	๓	๒๗.๒๗
รวม	๒	๓	๖	๑๑	๑๐๐.๐๐

ในตารางที่ ๖๔ จะพบว่า จากจำนวนผู้ผลิตทั้งหมด ๑๑ ราย มีผู้ผลิตที่เคยใช้บริการของกรมพาณิชย์สัมพันธ์ จำนวน ๘ ราย หรือร้อยละ ๗๒.๗๓ และผู้ผลิตทั้ง ๘ รายนี้ มีความเห็นพ้องกันว่า ขั้นตอนในการขอรับบริการจากกรมพาณิชย์สัมพันธ์เหมาะสมและสะดวก ดีแล้ว

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๖๕ แสดงประ เภทบริการที่ผู้ผลิตได้รับจากกรมพาณิชย์สัมพันธ์

ประ เภทบริการที่ผู้ผลิตได้รับ	ประ เภทอุตสาหกรรม			รวม (ราย)	ลำดับที่
	รองเท้า	กระเป๋า	ถุงมือ		
๑. เข้าร่วมในการแสดง สินค้า	-	๒	๑	๓	๒
๒. ขอข้อมูลรายชื่อลูกค้าและ ข่าวสารทางการตลาด	๑	๓	๔	๘	๑
๓. เข้าร่วมในการสัมมนา ปัญหาทางการค้า	-	-	๑	๑	๓

ตารางที่ ๖๕ เป็นการแสดงบริการที่ผู้ผลิตทั้ง ๘ ราย ได้รับจากกรมพาณิชย์สัมพันธ์ โดยให้ผู้ผลิตตอบแบบไม่จำกัดการตอบ ซึ่งผลปรากฏว่า บริการที่ผู้ผลิตนิยมใช้กันมากที่สุด เป็น บริการเกี่ยวกับการขอข้อมูลรายชื่อลูกค้าและข่าวสารทางการตลาด รองลงมาในลำดับที่ ๒ และ ๓ คือการเข้าร่วมในการแสดงสินค้า และการเข้าร่วมในการสัมมนาปัญหาทางการค้า ตามลำดับ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๖๖ แสดงความคิดเห็นของผู้ผลิตถึงประโยชน์ที่ได้รับจากการใช้บริการของ
กรมพาณิชย์สัมพันธ์

การใช้บริการ	ประเภทอุตสาหกรรม			รวม (ราย)	ร้อยละ
	รองเท้า	กระเป๋า	ถุงมือ		
๑. เป็นประโยชน์	๒	๓	๖	๑๑	๑๐๐.๐๐
๒. ไม่เป็นประโยชน์	-	-	-	-	-
รวม	๒	๓	๖	๑๑	๑๐๐.๐๐

ตารางที่ ๖๖ เป็นการสอบถามความคิดเห็นของผู้ผลิตถึงประโยชน์ที่ได้รับในการ
ใช้บริการจากกรมพาณิชย์สัมพันธ์ ซึ่งผู้ผลิตจำนวน ๑๑ ราย ต่างให้ความเห็นว่า เป็นบริการ
ที่มีประโยชน์ อย่างไรก็ตาม เป็นที่น่าสังเกตว่า แม้จะมีผู้ผลิตถึง ๑๑ ราย ที่เห็นประโยชน์
จากการใช้บริการดังกล่าว แต่ปรากฏว่า กลับมีผู้ใช้บริการจริง ๆ เพียงจำนวน ๘ ราย
เท่านั้น ดังปรากฏในตารางที่ ๖๔

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๖๗ แสดงการใช้สิทธิทางภาษีอากรที่รัฐบาลให้เพื่อสนับสนุนการส่งออก

การใช้สิทธิ	ประเภทอุตสาหกรรม			รวม (ราย)	ร้อยละ
	รองเท้า	กระเป๋า	ถุงมือ		
๑. ไม่ได้ใช้สิทธิ	-	-	-	-	-
๒. ใช้สิทธิ โดยใช้ในรูปแบบของ					
๒.๑ การขอกินภาษี	-	-	-	-	-
๒.๒ การขอยกเว้นภาษี	-	-	-	-	-
๒.๓ การขอชดเชยภาษี	-	๓	๑	๔	๓๖.๓๖
๒.๔ ทั้ง ๒.๑ และ ๒.๓	๒	-	๕	๗	๖๓.๖๔
๒.๕ ทั้ง ๒.๒ และ ๒.๓	-	-	-	-	-
รวม	๒	๓	๖	๑๑	๑๐๐.๐๐

ตารางที่ ๖๗ แสดงการใช้สิทธิทางภาษีอากรของผู้ผลิต ที่รัฐบาลใช้เป็น เครื่องมือ ในการสนับสนุนอุตสาหกรรมการผลิตเพื่อส่งออก และจากการสอบถามผู้ผลิต พบว่าผู้ผลิตทั้ง ๑๑ ราย ได้ใช้สิทธิดังกล่าว โดยการใช้สิทธิ เป็นไปในรูปแบบของการขอชดเชยภาษีอย่างเดียวน จำนวน ๔ ราย หรือร้อยละ ๓๖.๓๖ ที่เหลืออีกจำนวน ๗ ราย หรือร้อยละ ๖๓.๖๔ ใช้สิทธิ ทั้งในรูปแบบของการขอกินภาษีและชดเชยภาษี

ตารางที่ ๖๔ แสดงจำนวนผู้ผลิตที่ประสบปัญหาความล่าช้า ในการขอคืนภาษีหรือขดเชยภาษี

การขอคืนภาษีหรือขดเชย ภาษี	ประเภทอุตสาหกรรม			รวม (ราย)	ร้อยละ
	รองเท้า	กระเป๋า	ถุงมือ		
๑. การขอคืนภาษี					
๑.๑ มีปัญหาเกี่ยวกับความ ล่าช้า	๒	-	๕	๗	๑๐๐.๐๐
๑.๒ ไม่มีปัญหาเกี่ยวกับ ความล่าช้า	-	-	-	-	-
รวม	๒	-	๕	๗	๑๐๐.๐๐
๒. การขอขดเชยภาษี					
๒.๑ มีปัญหาเกี่ยวกับ ความล่าช้า	๒	๓	๖	๑๑	๑๐๐.๐๐
๒.๒ ไม่มีปัญหาเกี่ยวกับ ค่าล่าช้า	-	-	-	-	-
รวม	๒	๓	๖	๑๑	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๖๔ จะเห็นว่า ผู้ผลิตที่ใช้สิทธิในการขอคืนภาษีจำนวน ๗ ราย และผู้ผลิตที่ใช้สิทธิในการขอขดเชยภาษีจำนวน ๑๑ ราย ต่างประสบกับปัญหาความล่าช้า
ทั้งสิ้น

ตารางที่ ๖๔ แสดงระยะเวลาที่ใช้ในการขอคืนภาษีหรือขอชดเชยภาษี

ระยะเวลาที่ใช้	ประเภทอุตสาหกรรม			รวม (ราย)	ร้อยละ
	รองเท้า	กระเป๋า	ถุงมือ		
๑. การขอคืนภาษี					
๑.๑ ประมาณ ๙๐ วัน	๑	-	-	๑	๑๒.๕๐
๑.๒ ประมาณ ๑๒๐ วัน	-	-	๑	๑	๑๒.๕๐
๑.๓ ประมาณ ๑๘๐ วัน	-	-	๒	๒	๒๕.๐๐
๑.๔ ประมาณ ๒๔๐ วัน	๑	-	๒	๓	๓๗.๕๐
๑.๕ ประมาณ ๒๗๐ วัน	-	-	๑	๑	๑๒.๕๐
รวม	๒	-	๖	๘	๑๐๐.๐๐
๒. การขอชดเชยภาษี					
๒.๑ ประมาณ ๙๐ วัน	๑	-	๑	๒	๑๘.๑๘
๒.๒ ประมาณ ๑๒๐ วัน	-	๓	๕	๘	๗๒.๗๓
๒.๓ ประมาณ ๑๕๐ วัน	๑	-	-	๑	๙.๐๙
รวม	๒	๓	๖	๑๑	๑๐๐.๐๐

ตารางที่ ๖๔ เป็นการสอบถามผู้ผลิตถึงระยะเวลาที่ใช้ในการขอคืนภาษีหรือขอชดเชยภาษี และพบว่า ระยะเวลาที่ใช้ในการขอคืนภาษีมีตั้งแต่ประมาณ ๙๐ วัน ไปจนถึง ๒๗๐ วัน โดยผู้ผลิตส่วนใหญ่จำนวน ๓ ราย หรือร้อยละ ๓๗.๕๐ ของจำนวนผู้ผลิตที่ใช้สิทธิในการขอคืนภาษี ต้องใช้เวลาในการขอคืนภาษีนานประมาณ ๒๔๐ วัน สำหรับระยะเวลาที่ใช้ในการขอชดเชยภาษีมีตั้งแต่ประมาณ ๙๐ วัน ถึง ๑๕๐วัน โดยผู้ผลิตจำนวน ๘ ราย หรือร้อยละ ๗๒.๗๓ ของจำนวนผู้ผลิตที่ใช้สิทธิในการขอชดเชยภาษี ต้องใช้เวลาในการขอชดเชยภาษีนานประมาณ

๑๒๐ วัน และจากการสอบถามผู้ผลิตถึงความรวดเร็วที่ควรได้รับในการขอคืนภาษีหรือชดเชยภาษี ปรากฏว่า ผู้ผลิตทั้งหมด ตอบว่า ไม่ควรนานเกินกว่า ๓๐ วัน

ตารางที่ ๗๐ แสดงความคิดเห็นของผู้ผลิต เกี่ยวกับอัตราเงินชดเชยภาษี

อัตราเงินชดเชยภาษี	ประเภทอุตสาหกรรม			รวม (ราย)	ร้อยละ
	รองเท้า	กระเป๋า	ถุงมือ		
๑. อัตราชดเชยตามปกติ					
๑.๑ เหมาะสม	๒	-	๑	๓	๔๒.๘๖
๑.๒ ไม่เหมาะสม	-	-	๔	๔	๕๗.๑๔
รวม	๒	-	๕	๗	๑๐๐.๐๐
๒. อัตราชดเชยเต็มจำนวน					
๒.๑ เหมาะสม	๒	๑	๒	๕	๔๕.๔๕
๒.๒ ไม่เหมาะสม	๐	๒	๔	๖	๕๔.๕๕
รวม	๒	๓	๖	๑๑	๑๐๐.๐๐

ตารางที่ ๗๐ เป็นการสอบถามความคิดเห็นของผู้ผลิตถึงความเหมาะสมของอัตราเงินชดเชยภาษีที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน โดยแบ่งเป็น ๒ กรณี คือกรณีอัตราชดเชยตามปกติ และกรณีอัตราชดเชยเต็มจำนวน ซึ่งผู้ผลิตที่แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับอัตราชดเชยตามปกติมีจำนวนทั้งหมด ๗ ราย เป็นผู้ผลิตที่เห็นว่า อัตราชดเชยดังกล่าวไม่เหมาะสมจำนวน ๔ ราย หรือร้อยละ ๕๗.๑๔ และเป็นผู้ผลิตที่ตอบว่า เหมาะสม จำนวน ๓ ราย หรือร้อยละ ๔๒.๘๖ ทางด้านผู้ผลิตที่แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับอัตราชดเชยเต็มจำนวนปรากฏว่า มีผู้ผลิตจำนวน ๖ ราย หรือร้อยละ ๕๔.๕๕ ของจำนวนผู้ผลิต ๑๑ ราย ที่แสดงความคิดเห็นในเรื่องนี้ ตอบว่าไม่เหมาะสม ส่วนผู้ผลิตอีก ๕ ราย หรือร้อยละ ๔๕.๔๕ ของจำนวนผู้ผลิตดังกล่าว

- เห็นว่า เหมาะสมแล้ว สำหรับสาเหตุที่ผู้ผลิตเห็นว่า อัตราเงินชดเชยภาษีทั้ง ๒ กรณี
- ๐ ไม่เหมาะสม เนื่องจากอัตราที่ใช้อยู่ในขณะนี้ต่ำเกินไป ควรกำหนดอัตราให้สูงขึ้น เพราะจะเป็นการช่วยลดต้นทุนของผู้ผลิตให้ต่ำลง ทำให้สามารถแข่งขันทางด้านราคากับผู้ผลิตต่างประเทศได้มากขึ้น อันจะเป็นประโยชน์ต่อการส่งออกอย่างแท้จริง

ตารางที่ ๗๑ แสดงการใช้บริการรับช่วงซื้อลดตั๋วสัญญาใช้เงินเพื่อการส่งออกของธนาคารแห่งประเทศไทย

การใช้บริการ	ประเภทอุตสาหกรรม			รวม (ราย)	ร้อยละ
	รองเท้า	กระเป๋า	ถุงมือ		
๑.ไม่ได้ใช้บริการ	๑	๑	๑	๓	๒๗.๒๗
๒.ใช้บริการและเห็นว่า อัตราซื้อลดต่ำดังกล่าว					
๒.๑ เหมาะสม	๑	๒	๕	๘	๗๒.๗๓
๒.๒ ไม่เหมาะสม					
รวม	๒	๓	๖	๑๑	๑๐๐.๐๐

จากตารางที่ ๗๑ จะพบว่า มีผู้ผลิตที่ไม่ได้ใช้บริการของธนาคารแห่งประเทศไทย ในการให้ความช่วยเหลือทางด้านการเงินแก่กิจการที่ดำเนินการส่งออก ด้วยการรับช่วงซื้อลดตั๋วสัญญาใช้เงินเพื่อการส่งออก โดยผ่านทางธนาคารพาณิชย์ ซึ่งผู้ผลิตที่ไม่ได้ใช้บริการนี้มีจำนวน ๓ ราย หรือร้อยละ ๒๗.๒๗ คงเป็นผู้ผลิตที่ใช้บริการเพียง ๘ ราย หรือร้อยละ ๗๒.๗๓ และเป็นผู้ผลิตที่เห็นว่า อัตราซื้อลดต่ำ ดังกล่าว เหมาะสมแล้ว

ตารางที่ ๗๒ แสดงความคิดเห็นของผู้ผลิต เกี่ยวกับมาตรการของรัฐบาลที่มีผลต่ออุตสาหกรรม
ผลิตภัณฑ์เครื่องหนังไทย

มาตรการของรัฐบาล	ประเภทอุตสาหกรรม			รวม (ราย)	ลำดับที่
	รองเท้า	กระเป๋า	ถุงมือ		
๑. มาตรการที่เป็นประโยชน์					
๑.๑ การลดค่าเงินบาท	๕	๓	๖	๑๔	๑
๑.๒ การยกเว้นอากรขา ออกสำหรับผลิตภัณฑ์ เครื่องหนัง	๒	๓	๖	๑๑	๒
๑.๓ การคืนภาษีและการ ชดเชยภาษี	๒	๓	๖	๑๑	๒
๑.๔ การรับช่วงซื้อลดตัว สัญญาใช้เงินเพื่อการ ส่งออกของธนาคาร แห่งประเทศไทย	๑	๒	๖	๙	๓
๑.๕ การกำหนดอัตราภาษี การนำเข้าผลิตภัณฑ์ เครื่องหนังจากต่าง ประเทศในอัตราสูง	๔	๓	-	๗	๔
๑.๖ การให้ข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับลูกค้าของ กรมพาณิชย์สัมพันธ์	๑	-	๖	๗	๔
๑.๗ การจัดงานแสดง สินค้าเพื่อเผยแพร่ สินค้าไทยของกรม พาณิชย์สัมพันธ์	๑	๑	-	๒	๕

ตารางที่ ๗๒ (ต่อ)

มาตรการของรัฐบาล	ประเภทอุตสาหกรรม			รวม (ราย)	ลำดับที่
	รองเท้า	กระเป๋า	ถุงมือ		
๒.มาตรการที่เป็นอุปสรรค					
๒.๑ ระเบียบวิธีการ ดำเนินงานของทาง ราชการ ซึ่งซับซ้อน และยุ่งยาก	๒	๓	๖	๑๑	๑
๒.๒ การจัดเก็บภาษีซ้ำซ้อน	๓	๓	๔	๑๐	๒
๒.๓ อัตราภาษีนำเข้าวัตถุดิบ ที่สูงเกินไป	๔	๒	๔	๑๐	๒

ตารางที่ ๗๒ เป็นการสอบถามความคิดเห็นของผู้ผลิตเกี่ยวกับมาตรการของรัฐบาลที่มีผลต่ออุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เครื่องหนัง ทั้งในด้านที่เป็นประโยชน์และเป็นอุปสรรค โดยให้ผู้ผลิตตอบได้มากกว่า ๑ ข้อ แต่ไม่เกิน ๕ ข้อ และสรุปผลได้ว่า มาตรการที่เป็นประโยชน์ต่ออุตสาหกรรมที่มีผู้ตอบมากที่สุดจำนวน ๑๔ ราย คือการลดค่าเงินบาท เพราะเป็นมาตรการที่เป็นประโยชน์ทั้งต่ออุตสาหกรรมที่ผลิตเพื่อจำหน่ายภายในประเทศ และอุตสาหกรรมเพื่อการส่งออก รองลงมาในลำดับที่ ๒ มี ๒ มาตรการ ซึ่งมีผู้ตอบจำนวนเท่ากัน ๑๑ ราย คือมาตรการยกเว้นอากรขาออกสำหรับผลิตภัณฑ์เครื่องหนัง และมาตรการการคืนภาษีและชดเชยภาษี ส่วนมาตรการที่มีผู้ตอบมากเป็นลำดับที่ ๓ ๔ และ ๕ ได้แก่ การรับช่วงซื้อลดตั๋วสัญญาใช้เงินเพื่อการส่งออกของธนาคารแห่งประเทศไทย ซึ่งมีผู้ตอบจำนวน ๔ ราย สำหรับลำดับที่ ๔

มี ๒ มาตรการ คือการกำหนดอัตราภาษีการนำเข้าผลิตภัณฑ์เครื่องหนังจากต่างประเทศใน อัตราสูง และการให้บริการข่าวสารของกรมพาณิชย์สัมพันธ์ โดยผู้ตอบมีจำนวน ๗ ราย เท่ากัน และลำดับสุดท้าย เป็นการจัดแสดงสินค้า เพื่อ เผยแพร่สินค้าไทยของกรมพาณิชย์สัมพันธ์ มีผู้ตอบ จำนวน ๒ ราย ทางด้านมาตรการที่ผู้ผลิตคิดว่าเป็นอุปสรรคต่ออุตสาหกรรมนี้ ปรากฏว่า มีผู้ตอบจำนวน ๑๑ ราย ที่เห็นว่า ระเบียบวิธีการดำเนินงานของทางราชการ เป็นอุปสรรคมากที่สุด รองลงมาเป็นเรื่องการจัดเก็บภาษีเข้าชั้น และอัตราภาษีนำเข้าวัตถุดิบสูงเกินไป ซึ่ง มีผู้ตอบจำนวนเท่ากัน ๑๐ ราย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ ๗๓ แสดงข้อเสนอแนะของผู้ผลิตเกี่ยวกับบทบาทของรัฐบาล ที่ควรมีต่ออุตสาหกรรม
ผลิตภัณฑ์เครื่องหนัง

ข้อเสนอแนะ	ประเภทอุตสาหกรรม			รวม (ราย)	ลำดับที่
	รองเท้า	กระเป๋า	ถุงมือ		
๑. กำหนดอัตราเงินชดเชย ภาษีให้สูงขึ้น	๒	๓	๖	๑๑	๑
๒. ควรปรับปรุงระเบียบวิธี การปฏิบัติงานของทาง ราชการให้สะดวกและ รวดเร็วยิ่งขึ้น	๒	๓	๖	๑๑	๑
๓. ยกเลิกระบบการจัดเก็บ ภาษีที่ซ้ำซ้อน ควรจัด เก็บเพียงครั้งเดียว	๓	๓	๔	๑๐	๒
๔. ยกเว้นภาษีการนำเข้า สำหรับวัตถุดิบที่ยังไม่ สามารถผลิตได้เอง ในประเทศและหรือลด อัตราภาษีการนำเข้า สำหรับวัตถุดิบที่ผลิต ได้ภายในประเทศ แต่ยังมีคุณภาพไม่ดีพอ	๒	๓	-	๕	๓
๕. ควบคุมคุณภาพของ ผลิตภัณฑ์ที่ส่งออก โดย การส่งเสริมผู้ส่งออก ที่ผลิตสินค้ามีคุณภาพดี	-	๒	๓	๕	๓

ในตารางที่ ๗๓ เป็นการรวบรวมข้อเสนอแนะของผู้ผลิต เกี่ยวกับบทบาทที่รัฐบาลควรมีต่ออุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เครื่องหนัง โดยไม่มีการจำกัดการตอบของผู้ผลิต ซึ่งปรากฏว่าผู้ผลิตจำนวน ๑๑ ราย ตกลงขอให้รัฐบาลกำหนดอัตราเงินชดเชยภาษีให้สูงขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน เพื่อเป็นการจูงใจแก่ผู้ส่งออก นอกจากนี้ยังต้องการให้ปรับปรุงระเบียบวิธีการปฏิบัติงานของทางราชการให้สะดวกและรวดเร็วยิ่งขึ้น โดยเฉพาะในเรื่องการคืนภาษีหรือชดเชยภาษี เพราะการคืนภาษีหรือออกบัตรภาษีล่าช้า ทำให้ผู้ผลิตที่ส่งออกต้องเสียค่าใช้จ่ายในเรื่องดอกเบี้ยเพิ่มมากขึ้น และมีผู้ผลิตจำนวน ๑๐ ราย ที่เห็นว่า รัฐบาลควรยกเลิกระบบการเก็บภาษีแบบชั่วคราว ควรใช้วิธีจัดเก็บเพียงครั้งเดียวตอนเป็นผลิตภัณฑ์สำเร็จรูป โดยเก็บจากผู้บริโภคในขั้นสุดท้าย ซึ่งจะช่วยลดต้นทุนของผลิตภัณฑ์ที่ผลิตภายในประเทศให้ต่ำลงอันเป็นประโยชน์ในการแข่งขันทางด้านราคาจำหน่ายกับผลิตภัณฑ์ของต่างประเทศ สำหรับข้อเสนอแนะในเรื่องการยกเว้นภาษีการนำเข้าวัตถุดิบที่ยังไม่สามารถผลิตได้ภายในประเทศ หรือลดอัตราภาษีการนำเข้าสำหรับวัตถุดิบที่ผลิตได้ภายในประเทศ แต่ยังมีคุณภาพไม่ดีพอ และการเสนอให้รัฐบาลควบคุมคุณภาพของผลิตภัณฑ์ที่ส่งออก โดยการส่งเสริมผู้ส่งออกที่ผลิตสินค้ามีคุณภาพดี มีผู้เสนอแนะจำนวนเท่ากัน ๕ ราย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย